

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 2/2016 - 75 pàgines

Sessió extraordinària del dia 4 de febrer del 2016

El dia 4 de febrer del 2016, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió extraordinària, convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 7/2016, que és el següent:

1- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de creació de l'Agència andorrana antidopatge.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Marc pressupostari de l'Administració de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016-2019.

3- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2016, així com l'examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat;

Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior i Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.04h)

El Sr. síndic general:

Passem al primer punt de l'ordre del dia:

1- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei de creació de l'Agència andorrana antidopatge.

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 67/2015 del 30 de desembre.

S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president suplent del Grup Parlamentari Liberal, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 5/2016 del 20 de gener.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, intervé el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Molt Il·lustres Senyores i Senyors.

El Grup Parlamentari Liberal presenta una esmena a la totalitat al Projecte de llei de creació de l'Agència Andorrana Antidopatge. I, si em permeten, els n'explicaré les motivacions.

És un fet que el Consell Fundacional de l'Agència Mundial Antidopatge, a partir d'ara l'AMA, en la seva reunió del 18 de novembre del 2015, va assenyalar el Principat d'Andorra com un dels països que no compleixen amb les previsions del Codi Mundial Antidopatge, a partir d'ara el CODI.

A dia d'avui, el Govern no ha concretat els problemes de compatibilitat que pugui tenir el marc normatiu vigent a Andorra per a la lluita contra el dopatge, però, això sí, pretén solucionar-los amb l'aprovació, en caràcter d'urgència, d'aquest Projecte de llei que crearà l'Agència Andorrana Antidopatge.

Cal tenir en compte que, si bé la nova versió del CODI va entrar en vigor l'1 de gener de 2015, aquesta fou aprovada en la 4a Conferència Mundial Antidopatge celebrada a Johannesburg el novembre de 2013, atorgant així un termini ampli d'adaptació de les novetats que conté als diferents signataris del CODI, entre els quals hi ha des del 2008 -com ja se sap- el Principat d'Andorra.

També el 2008 el nostre país es va adherir al Conveni contra el dopatge en l'esport adoptat a París i en va assumir les posteriors modificacions dels Annexos I i II.

Seguint en el pla dels compromisos internacionals, el 2006 Andorra va assumir el Conveni contra el dopatge del Consell d'Europa, del 16 de novembre de l'any 1989. Tant el Conveni de París com el del Consell d'Europa adopten la llista de substàncies i mètodes prohibits que estableix l'AMA, la qual cosa ha estat assumida pel Principat d'Andorra publicant la llista vigent des de l'1 de gener de 2015 en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Així mateix, el setembre de 2002 es va obrir a la firma de les parts un Protocol Addicional al Conveni del Consell d'Europa, que va entrar en vigor l'1 d'abril de 2004 en ser signat per cinc estats part. No ens consta que Andorra hagi signat el Protocol esmentat. De fet, figura en el lloc web oficial del Consell d'Europa com un dels països que, essent part del Conveni, encara no ho han fet, i també va ser una de les recomanacions dels experts que ens van visitar el passat mes de setembre.

Tampoc no ens consta el resultat o el contingut de la visita d'avaluació duta a terme pels experts designats pel Grup de Seguiment del Conveni del Consell d'Europa, d'aquests dies 3 i 4 de setembre de l'any passat. El Consell d'Europa va anunciar que l'informe elaborat com a resultat d'aquesta visita es tindria en consideració en la 43a reunió del Grup de Seguiment del Conveni, que va tenir lloc el 10 de novembre de 2015. De la reunió mantinguda amb aquells experts en el marc de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, que tinc l'honor de presidir, tots els allí presents vam treure una conclusió clara del missatge que ens van trametre els experts: calia que el Principat d'Andorra fes ràpidament els deures que no s'havien fet durant tants mesos i ens instaven a redactar una Llei Antidopatge (i no pas una Llei de Creació de l'Agència Antidopatge). Per cert, permeti'm una breu referència, ja que vostès, senyors i senyores de DA, invoquen constantment el Sentit d'Estat. En aquella reunió, tots els consellers generals presents de les forces parlamentàries a l'oposició vam fer una defensa aferrissada del nostre país davant les autoritats que ens visitaven i vam haver d'excusar,

de la millor manera possible, la nul·la iniciativa legislativa pel que fa a l'antidopatge portada a terme durant la seva anterior legislatura. Al nostre entendre, això també és sentit d'estat.

Veient doncs quines són les obligacions dels governs dels diferents països respecte a l'aplicació del codi, en els ordenaments jurídics que, com l'andorrà, no són de *Common law*, és a dir no es basa en jurisprudència sinó que s'ha de fer amb legislació. La compatibilitat dels principals mecanismes de lluita contra el dopatge amb els drets fonamentals dels esportistes, i encara més quan, d'acord amb la Llei de l'esport del 1998, la potestat disciplinària esportiva és una funció pública delegada a les federacions esportives d'Andorra.

Sembla assumit que les pròpies necessitats dels mecanismes i instruments tradicionals de lluita contra el dopatge impliquen i afecten clarament drets fonamentals dels esportistes, com el seu dret a la llibertat de moviments i de circulació, ja que estan obligats a proporcionar dades sobre la seva localització i a romandre en un lloc concret i hora concreta cada dia.

També queda afectat el dret a la integritat física, ja que han de facilitar la presa de mostres corporals, com les més invasives de sang, i també el dret a la intimitat, havent de mostrar el seu cos com a exigència de la presa a les mostres d'orina.

Igualment queda afectat el dret a la intimitat dels esportistes, amb caràcter general, ja que han de donar informació sobre el seu estat de salut i els tractaments mèdics que hagin seguit. I també el dret a la tutela judicial efectiva, el genèric dret a un judici just amb totes les seves implicacions, ja que es deriven sancions de l'incompliment de les normes antidopatge, i a més de tan extraordinària gravetat i contundència que poden acabar amb la carrera professional de l'esportista presumpte infractor, que ha de tenir a la seva disposició tots els mitjans de defensa que proporciona l'ordenament jurídic.

Si analitzem l'articulat del Projecte de Llei que ara ens ocupa, veureu quins són els problemes d'incompatibilitat entre la nostra Constitució i la legislació en matèria de dopatge del nostre país en aquests moments. El que és crucial, el que ens exigeix l'AMA a tots els països i també a nosaltres, és acomodar les exigències del CODI a l'ordenament jurídic dels estats, i especialment a la corresponent Constitució, on es reconeixen els drets fonamentals dels ciutadans.

Això es planteja també aquí al Principat d'Andorra on, és evident que els mecanismes tradicionals de la lluita contra el dopatge poden afectar drets fonamentals. En el cas del Principat crida l'atenció

que no s'hagi optat per regular la lluita contra el dopatge mitjançant l'aprovació d'una llei qualificada de les previstes en el segon incís de l'article 40 de la nostra Constitució, ja que és clara l'afecció del dret a la integritat física, com marca l'article 8.2, la llibertat i la seguretat en l'article 9.1, el principi de legalitat en matèria sancionadora, a l'article 9.2 o el dret a la jurisdicció, article 10, així també com el de la lliure circulació, article 21.1.

Entenem que la llei qualificada seria l'instrument idoni per afrontar al Principat d'Andorra la regulació de la lluita contra el dopatge, ja que d'una altra manera qualsevol sanció imposada per dopatge o qualsevol acció duta a terme pels poders públics que afectés aquests drets fonamentals es podria discutir obertament i clarament en seu jurisdiccional.

Essent així, el marc jurídic actual que dona cobertura als mecanismes de lluita contra el dopatge està en primer terme, -a més a més dels ja esmentats compromisos internacionals assumits per Andorra-, en la Llei de l'esport de l'any 1998, que conté només tres determinacions respecte el dopatge. A partir d'aquestes determinacions, es va aprovar el Reglament sobre el control del dopatge esportiu del 18 de maig de 2005, on es regula el règim disciplinari en matèria de dopatge, així com els controls de dopatge i la creació de la Comissió Estatal Antidopatge, assumint les funcions més importants.

El 31 de maig de 2006 es va aprovar per decret el Pla nacional de lluita contra el dopatge en l'esport del Principat d'Andorra.

Finalment, també per decret del 5 de gener de 2011 es va acordar la creació del Comitè per a l'Autorització per a l'Ús amb Finalitats Terapèutiques.

Fixin-se, és justament l'any 2011 quan el Govern d'Andorra tracta per darrera vegada aspectes referents sobre el dopatge. Paradoxalment, des d'aleshores, des que vostès governen, res de res. Així sí, ara hem de córrer.

Doncs bé, tenint en compte aquest marc normatiu el que més crida l'atenció és el que es pretén fer amb la regulació dels principals mecanismes de lluita contra el dopatge, com ara els controls de dopatge i el règim disciplinari en aquest àmbit, que amb aquest projecte de llei es pretén instituir sense reformar la Llei de l'esport.

Com podem veure, es rebaixa el rang normatiu de la regulació d'aspectes essencials de la lluita contra el dopatge substituint un Decret del Govern, que d'acord amb l'article 72.2 de la Constitució exerceix la potestat reglamentària, per una norma aprovada per un òrgan, -el Consell de l'Agència-, d'un

organisme públic sotmès a l'ordenament jurídic privat, és a dir, la nova Agència.

Tenint en compte l'afecció de drets fonamentals que existeix en aquest àmbit, la regulació proposada tindrà decididament una molt difícil existència en el règim jurídic del nostre país, i més quan no es resol un aspecte essencial, com és quin ha de ser el paper de les federacions esportives i, més greu encara, si les funcions que aquestes han d'assumir són públiques o no ho són.

Entenem que segueixen essent-ho, ja que aquest projecte normatiu no modifica pas la Llei de l'esport de l'any 1998.

El que realment s'espera dels signataris del CODI, i l'autoritat nacional antidopatge n'és una, és que, a més d'acceptar expressament, posin en pràctica, com ells diuen: "les disposicions aplicables del Codi a través de polítiques, lleis, normes i reglaments, en funció de la seva capacitat, i dins dels seus àmbits de responsabilitat".

Un cop feta aquesta declaració, l'article 23.2.2 del CODI estableix els seus preceptes, el contingut dels quals s'han de recollir:

Definició de dopatge, les infraccions, la prova de dopatge, substàncies específiques, retirada de l'esport, sancions individuals, sancions als equips, etc., etc.

Per adaptar-se al CODI, i això ho diu l'AMA, es recomana als signataris l'ús dels models de bones pràctiques recomanats per l'AMA.

Es pretén en aquest cas, l'adaptació als principis del CODI, atenent a la particular idiosincràsia dels diferents estats, ja que, a més, com hem vist, la Convenció de París del 2005, -un tractat internacional-, compromet a respectar els principis del CODI, i no pas a traslladar-los acríticament als diferents ordenaments nacionals, és a dir, fer allò tant típic del Tallar i Enganxar, i fer-ho de mala manera i en forma de reglament.

Això és el que, lamentablement, proposa aquest Projecte de llei, on, en tot un exercici de confusió, assimila la missió de l'Agència amb un dels propòsits del CODI. Cal tenir en compte que el preàmbul del CODI assenyala que, diu textualment: "Els propòsits del Codi Mundial Antidopatge i del Programa Mundial Antidopatge en què s'emmarca són: ...Protegir el dret fonamental dels esportistes a participar en activitats esportives lliures de dopatge, promoure la salut i garantir d'aquesta manera l'equitat i la igualtat en l'esport per a tots els esportistes del món; ..."

Mirem que diu la proposta del Projecte de llei en el seu article 1, d'aquesta llei que ara tractem: "...té la

missió de signar i aplicar a Andorra el Codi mundial antidopatge vigent a cada moment, amb l'objectiu de protegir el dret dels esportistes de participar en activitats esportives sense dopatge, promoure la salut i garantir l'equitat i la igualtat de tothom en l'àmbit de l'esport".

Com podem veure, es fa una crida al molt lloable objectiu d'adoptar mesures per a la protecció de la salut dels esportistes que, per cert, brilla per la seva absència en la resta de l'articulat d'aquest projecte normatiu.

Evidentment, no és el mateix aplicar a Andorra el CODI directament i acríticament, -la qual cosa entenem que té problemes de legalitat i, fins i tot, de constitucionalitat, com ja he apuntat-, que adaptar i fer compatibles els principis del mateix CODI amb l'ordenament jurídic del Principat d'Andorra. Això no s'aconsegueix amb aquesta aprovació del Projecte de llei a què ens referim avui, ni per descomptat, creant una entitat pública per a tal fi, encara que el projecte sembla insistir en la idea certament errònia d'una aplicació directa de les disposicions del CODI al Principat d'Andorra.

És evident que tant les disposicions sobre dopatge de la Llei de l'esport del Principat d'Andorra com el Reglament sobre el control del dopatge esportiu de 2005 han quedat desfasats, ja que l'esquema que regula aquestes normes responia o podia ser compatible amb una primera versió del CODI, la de l'any 2003, però això no es pot afirmar de la segona, la del 2009 ni, per descomptat ni de bon tros, de la vigent a partir de l'1 de gener de l'any 2015. La inacció del seu govern envers la lluita contra el dopatge, a més, resulta especialment xocant quan el Principat d'Andorra, des de l'any 2006, es va adherir al Conveni contra el Dopatge del Consell d'Europa i, des del 2008, a l'AMA i a la Convenció contra el dopatge de París del 2005.

Així doncs, si volem veritablement que Andorra compleixi amb els compromisos internacionals assumits, les nostres actuacions legislatives haurien d'anar més enllà del que suposa l'aprovació d'aquest Projecte de llei, ja que, tal com està configurat, ocasionarà uns problemes d'aplicació en el pla intern dins del nostre mateix país, que no ajudaran gens ni mica a l'objectiu que pretén aconseguir. I això és així pels motius següents:

- 1) La mera creació d'una entitat de dret públic no garanteix la independència que requereix, ni en el sentit que la requereix el CODI, com s'ha indicat.
- 2) Portar tot el conjunt normatiu que requereix l'adaptació als principis del CODI a una norma aprovada per una entitat de dret públic, que a més substituirà per llei un decret, suposa rebaixar el rang

normatiu de la regulació proposada, que a més haurà de conviure amb les disposicions de la vigent Llei de l'esport de l'any 1998, que és de rang superior.

3) Les denominades per l'article 12 del Projecte: "Regles nacionals antidopatge", a aprovar pel Consell de l'Agència que es crea en la seva primera sessió constitutiva, semblen pretendre una transcripció de les Normes Model per a les Organitzacions Nacionals Antidopatge publicades al febrer del 2014 per l'AMA i adaptades al CODI vigent. Assenyala el precepte del Projecte sobre el seu contingut que: "... Aquest text ha de contenir, com a mínim, el procediment de control, el règim disciplinari del dopatge, els òrgans disciplinaris de dopatge i la seva composició, així com el comitè d'autorització d'ús terapèutic. Les Regles nacionals antidopatge han d'incloure també totes les seccions i les disposicions contingudes en el Codi mundial antidopatge".

Això últim, pot portar més problemes que solucions, ja que una norma aprovada per una entitat pública està sotmesa al principi de jerarquia normativa establert tant en la Constitució com en l'article 7 del Text refós del Codi de l'Administració, aprovat per Decret el 15 de juliol del 2015, que estableix que, atenció: "Cap norma de rang inferior no podrà, sota pena de nul·litat de ple dret, infringir les regles establertes per una norma superior. En cap cas els jutges, els tribunals, les autoritats o els funcionaris no aplicaran disposicions generals o reglaments que transgredeixin el principi de jerarquia de les normes".

Molt Il·lustres Senyores i Senyors. Tenint en compte tot el que acabo d'exposar, avui em permetré jo de ser el que invoqui el sentit d'Estat. Com ha quedat palès, l'aprovació d'aquest Projecte de Llei, sense haver fet tots els canvis legislatius necessaris prèviament, comportaria una total inseguretat jurídica. Si pretenem regular mitjançant reglament tots el preceptes que recull l'AMA podríem arribar a la hipotètica desagradable situació on, pel desgavell jurídic intern, un esportista culpable de dopar-se en una competició que tingui lloc a casa nostra, acudís a la nostra justícia i quedés, per tots els defectes de forma exposats, completament impune i lliure de sanció. La reacció furibunda de l'AMA, de ben segur no es faria esperar ja que s'adonaria que la regularitat jurídica de les obligacions que s'imposen en matèria antidopatge queden qüestionades i que el Govern no ha complert amb les seves obligacions, és a dir, adoptar els actes normatius interns necessaris perquè es compleixi el Codi. Aleshores, el ridícul que faria el nostre país a nivell internacional, seria monumental.

Nosaltres, els integrants del Grup Parlamentari Liberal, no ho podem permetre i els instem a tots

vostès que tampoc ho permetin. Per aquest motiu els demano de votar a favor de l'esmena a la totalitat d'aquest Projecte de Llei per, d'aquesta manera, emplaçar-nos tots plegats a fer els canvis legislatius necessaris que veritablement donin compliment a les exigències de l'AMA.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la consellera Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a debat d'aquesta Cambra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal al Projecte de Llei de creació de l'Agència Andorrana Antidopatge.

Tot i que puc entendre les seves preocupacions que ha presentat ara el Sr. Ferran Costa amb tot aquest detall, els membres d'SDP creiem que un retorn del Projecte a Govern ni millora ni soluciona les seves inquietuds.

Si es revisa l'històric sobre la gestió del dopatge a Andorra i ho contrastem amb les accions desenvolupades des de l'any 2005 amb l'aprovació del Reglament sobre el control del dopatge esportiu i creació de la Comissió Estatal Antidopatge, ja s'han aplicat mesures encaminades amb la lluita contra el dopatge.

Això no vol dir que aquestes accions hagin estat suficients, i l'informe presentat per part del Consell d'Europa així ho deixa clar, posant a Andorra en una llista de països no conformes, amb la implicació de poder tenir serioses dificultats en poder aconseguir el desenvolupament de futurs esdeveniments esportius internacionals.

Al 2013 es van iniciar els treballs de revisió de la Llei de l'esport per adaptar-la a les exigències del Codi Mundial Antidopatge, i encara aquestes modificacions i adaptacions no han vist la llum.

Una llei que tothom reconeix que s'ha quedat obsoleta i que urgeix la seva total revisió i adaptació a la realitat actual de l'esport, tant en l'àmbit nacional com internacional, com també per donar resposta a la participació, amb totes les garanties, dels esportistes també amb discapacitats en els esdeveniments olímpics.

Sense voler sortir-me del tema del dopatge, quan es va presentar aquest projecte de llei a nosaltres ens preocupava de forma important que no existís cap

referència al règim sancionador, tot i que de forma constant es refereix que aplicarà totes les disposicions que hi ha al Codi Mundial Antidopatge, i en aquest Codi sí que és veritat que trobem el règim sancionador.

Fruit d'aquests i d'altres dubtes, la comissió es va reunir per segona vegada amb la ministra i el secretari d'Estat, el Sr. Beal, que van aclarir els dubtes que poguessin tenir, comproment-se a informar a l'Agència Mundial Antidopatge dels dubtes que existien per si amb aquest text legislatiu hi hauria suficient per poder donar la primera resposta als informes dels organismes internacionals.

Els membres presents a la Comissió d'Educació i Cultura vàrem rebre un mail per part del Sr. Emiliano Simonelli, gerent i responsable principal d'Assumptes Jurídics de l'Agència Mundial Antidopatge que diu: *"L'informem que aquesta versió sembla ser consistent amb el CODI i, per tant, us animem a adoptar formalment sense modificacions. Dit això, com es va discutir per telèfon, és fonamental que puguem rebre i revisar el projecte de reglament antidopatge tan aviat com sigui possible."* -tanco la cita.

En vista d'aquesta nota, els membres d'SDP entenem que aquest Projecte ja esdevé el primer... i repeteixo, el primer pas per donar compliment a les exigències dels organismes internacionals; tot i que aprofitem per insistir al Govern a complir amb el desenvolupament reglamentari necessari per acabar de donar compliment amb els requeriments i no tornar a trobar-nos en situacions límits com l'actual, com també a la urgent modificació de la Llei de l'Esport i alhora també desenvolupar una llei antidopatge específica.

Per tot l'exposat els membres d'SDP no donarem suport a l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sra. Rosa Gili teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 4 de setembre del 2015, la Comissió Legislativa d'Educació i Esports rebia representants de l'Agència Mundial Antidopatge, coneguda com a AMA.

En aquella reunió va quedar entès, o almenys a mi m'hi va quedar, que hi vaig assistir en nom dels

consellers que avui represento, que hi havia urgència de cara a presentar una llei antidopatge.

Els tècnics internacionals ens van dir que la llei actual estava obsoleta i que molts articles estaven desfasats i van insistir en què Andorra havia d'assumir responsabilitats.

Es van referir a una llista que sortiria al novembre 2015, que corresponia a una avaluació preliminar d'assoliment de les regles antidopatge, i en la qual Andorra sortiria amb la menció *"non compliance"* (és a dir, que no dóna compliment) si no es feia res al respecte.

Van explicar que si fèiem alguna actuació ràpida sortiríem *"in progress"* (en progrés), és a dir com a país que està fent els deures i les conseqüències serien molt menys greus.

Els experts van recalcar que al novembre 2016 hi hauria l'avaluació, és a dir la publicació de la llista definitiva.

Quatre mesos després, el passat 13 de gener, es celebrava una compareixença de la ministra d'Esports a la comissió legislativa a fi d'explicar-nos els detalls sobre el contingut, els continguts i els tràmits lligats al Projecte de llei de creació de l'Agència Andorrana Antidopatge.

Agraïm la bona voluntat de la ministra i del seu secretari d'Estat en venir a donar-nos explicacions i la bona predisposició que van expressar en relació a la voluntat d'acceptar incorporar les nostres aportacions en forma d'esmenes.

Personalment però, em va sorprendre, sentint els màxims responsables del Ministeri d'Esports, la diferència de percepcions en relació a la visita del setembre dels membres de l'Agència Mundial Antidopatge.

Vaig tenir la impressió que, o bé el discurs que van tenir els representants de l'AMA va ser diferent en comissió legislativa del que van exposar al Govern, -amb qui evidentment també es van reunir llavors-, o bé, a alguna de les parts no li va quedar clar el què se li deia.

En tot cas, lamento avui que estiguem tractant ara aquesta qüestió, en sessió extraordinària, cosa que s'explica per què el Projecte de llei es va entrar amb el tràmit d'urgència.

Lamento aquesta mala costum de fer passar les coses per urgents, quan no ho són o no ho haurien de ser si es tractessin amb la diligència deguda, però malauradament el Govern de DA -que no la ministra d'Esports- ja ens hi té acostumats des de fa dies.

Tal i com vam quedar el dia de la compareixença de la ministra, els consellers socialdemòcrates hem

presentat esmenes al Projecte de Llei, que esperem es puguin prendre en consideració per part dels consellers generals membres de la comissió i serveixin per a millorar el text presentat.

Malgrat el Projecte de Llei no ens sembla massa ben elaborat, avui ens quedarem amb el vistiplau dels representants de l'AMA donat per correu electrònic el passat 15 de gener i que se'ns va reenviar.

L'AMA sembla que va donar per bo el projecte de llei i per això, avui noensem... o pensàvem que calgui retornar el text a Govern i per tant, no donarem suport a l'esmena a la totalitat.

Ara bé, el que sí que voldria deixar clar és que de totes maneres estudiarem els arguments exposats pels consellers liberals de cara al treball a venir en relació a aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula el conseller Josep Anton Bardina.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal al Projecte de Llei de creació de l'Agència Andorrana Antidopatge.

El 30 de juny de l'any 1998 el Consell General aprovava la Llei de l'esport. Anys més tard, concretament l'any 2005, es va adoptar el Reglament sobre el control del dopatge esportiu, que estipulava els mecanismes per tal d'articular una política coordinada, integrada i participada per institucions públiques i privades. Es creava així la Comissió Estatal Antidopatge, amb l'objectiu clar d'elaborar un pla integral i una política activa de lluita contra el dopatge.

Un any més tard, al 2006, Andorra es va adherir al Conveni contra el Dopatge i a l'any 2008 el nostre país s'adheria al Conveni Internacional contra el Dopatge en l'Esport. Aquell mateix any, el 2008, Andorra signava el Codi Mundial Antidopatge.

El Codi Mundial Antidopatge és el marc legislatiu que harmonitza les polítiques i els reglaments antidopatge de les organitzacions esportives i de les autoritats públiques d'arreu del món. Des de la seva creació, el CODI ha demostrat ser una eina eficaç de lluita contra el dopatge i un gran nombre de governs i d'organitzacions esportives l'han adoptat com a

eina fonamental de les seves polítiques i els seus programes esportius.

Aquest Codi ha anat revisant-se i actualitzant-se a mesura que el dopatge ha anat evolucionat i variant en les seves formes i els seus factors. Així doncs, aquest Codi ja ha tingut dues actualitzacions: una primera l'any 2009 i la darrera l'1 de gener del 2015.

Com he dit anteriorment Andorra va signar el Codi l'any 2008 amb l'objectiu d'alinejar-se amb les institucions i els estats de tot el món que treballen per eliminar el dopatge de qualsevol mena de pràctica esportiva.

Des de la legislatura passada ja se'ns va presentar a la Comissió Legislativa d'Esports, la feina que estava duent a terme el Govern per tal d'actualitzar la Llei de l'esport, que com ja he dit abans, és de l'any 98.

Sempre se'ns havia informat de la necessitat de desenvolupar a dins d'aquesta Llei de l'esport, tot allò que fes referència als temes del dopatge en el món esportiu. Per tant, enteníem que els temes del dopatge havien de quedar regulats en un apartat específic dins la nova Llei de l'esport que es treballava des del Govern.

Va ser arran de la visita dels experts del Consell d'Europa, que va tenir lloc al mes de setembre de l'any passat, que aquests van insistir en la necessitat de separar la Llei de l'esport i els temes del dopatge.

Per aquest motiu, la ministra Gelabert ens va sol·licitar comparèixer davant la Comissió Legislativa d'Esports, per tal d'exposar la feina que havia decidit tirar endavant des de la Secretaria d'Estat d'Esports.

Degut entre altres, a les recomanacions que ens havien fet els experts i a la necessitat de tenir la normativa aprovada pel nostre país de manera urgent, se'ns va comunicar que finalment s'optaria per entrar de manera separada la Llei de l'esport i els temes del dopatge.

Així doncs, el Projecte de Llei que ha presentat el Govern pretén fer un pas endavant en la lluita contra el dopatge creant l'Agència Andorrana Antidopatge com a òrgan nacional independent de lluita contra el dopatge i interlocutor directe de l'AMA (Agència Mundial Antidopatge).

Aquesta Agència Andorrana Antidopatge serà l'encarregada, entre d'altres, de signar i aplicar les actualitzacions del Codi Mundial Antidopatge i de desenvolupar el Pla nacional de lluita contra el dopatge al nostre país.

Davant la importància de la realització dels grans esdeveniments esportius que han tingut lloc en els darrers anys al nostre país i per tal de cobrir amb total garantia els propers esdeveniments que es viuran a Andorra, des del nostre grup parlamentari,

trobem indispensable que aquest Projecte de Llei sigui aprovat per la Cambra en la major brevetat de temps possible.

Per aquest motiu, i sabedors de la urgència en el que ha estat tramitat aquest projecte, donarem total recolzament a aquesta iniciativa i per tant, el nostre vot no serà favorable a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

No vull acabar la meua intervenció, Sr. Costa, sense expressar la meua sorpresa davant l'esmena a la totalitat que ha presentat el seu grup parlamentari, i més, després d'haver escoltat la seva intervenció... i m'explico.

Sorpresa per no acabar d'entendre que després de la bona disposició que ha mostrat el Govern, en aquest cas la ministra Gelabert i el seu secretari d'Estat el Sr. Beal, participant i lliurant tota la informació que els hi ha estat sol·licitada, inclòs quan vostè i el seu grup parlamentari van voler fer comparèixer a tota pressa a la ministra abans de què s'acabés el període d'esmenes per poder aclarir, segons vostè, aspectes que no li quedaven clars. Doncs tot i haver respost als seus neguits, finalment presenten una esmena a la totalitat.

Sorprens també per la incoherència que mostreu des del vostre grup parlamentari... i també ho explicaré.

Ho faré utilitzant les mateixes paraules que en la darrera comissió legislativa sortien des del seu grup, demanat la certesa de què la llei que presentava el Govern complia amb les exigències de l'AMA.

Des del seu grup parlamentari, més concretament la Sra. Carine Montaner, deia durant la celebració de la comissió: *"Ho volem per escrit, perquè les paraules se les emporta el vent"*. Referint-se a saber que la llei que presentava el Govern complia, o no, amb les exigències de l'AMA.

Des de la Secretaria d'Estat d'Esports ens van enviar a tots els consellers generals de la comissió legislativa, abans de què finalitzés el període d'esmenes, un correu electrònic enviat pel Sr. Emiliano Simonelli que vull recordar que és la màxima autoritat, encarregada dels afers legals i jurídics de conformitat dels països amb el Codi Mundial Antidopatge.

En aquest correu electrònic, el Sr. Simonelli ens diu literalment, i li tradueixo fil per randa: *"Us confirmem que aquesta versió que presenteu sembla estar conforme al Codi i conseqüentment us encoratgem a aprovar-la formalment sense fer-hi cap modificació"*. Doncs tot i tenir per escrit aquesta resposta, vostès han presentat una esmena a la totalitat...

Sorprens també per més incoherències sorgides des dels consellers del seu grup parlamentari. I ara em

referiré concretament a un article que la Sra. Carine Montaner publicava en un mitjà de comunicació el 20 de novembre.

En aquest article, que portava per títol "Andorra i les llistes negres" -no entraré a parlar sobre la demagògia d'aquest títol ni de la demagògia utilitzada en bona part de l'article- però sí que li vull llegir textualment el que la Sra. Montaner deia en un paràgraf: *"Al mes de setembre passat, els membres del Consell d'Europa competents en la matèria es van desplaçar a Andorra per parlar amb la ministra, el seu equip i els parlamentaris de la Comissió de Joventut, Esport, Educació i Cultura. Van ser clars i contundents! Van parlar sense ambigüïtat! Ens van exposar que no s'havien fet els deures en matèria d'antidopatge des del 2008, des de la firma del protocol internacional. Ens van avisar i insistir que s'havia de fer una llei bàsica d'antidopatge amb els criteris imposats per l'AMA i que aquesta llei no tenia cap complexitat. La mateixa norma legal havia de fer referència a la llista de productes il·lícits actualitzada i publicada periòdicament. Ens van comunicar, també, que s'havien de posar les estructures de control adients. I que si Andorra no començava a fer aquesta feina de seguida hi hauria conseqüències. Quines? La impossibilitat per Andorra d'organitzar qualsevol esdeveniment esportiu internacional en un futur molt proper."*

... I diu més endavant: *"Els organismes internacionals avisen i deixen temps al país per reaccionar i posar-se al dia. Si després veuen que el país no comença a treballar sobre les seves recomanacions, la sanció acaba caient."*

M'imagino que el que deuen esperar des del seu grup parlamentari és que això passi, que ens acabi caient una sanció. Perquè sinó, no ho entenc.

I finalment sorprès perquè si de debò tenen tantes ganes d'ajudar i de col·laborar, el que no puc entendre de cap de les maneres, és que darrera de la seva esmena a la totalitat no hi hagi res. Convertint-vos així en partícips passius i observadors d'un text legislatiu que malgrat omplir-vos la boca de que era necessari ni tan sols el podreu treballar amb ànims de millora.

A vosaltres us tocarà explicar als clubs, a les entitats i a les federacions esportives perquè no voleu que Andorra pugui celebrar esdeveniments esportius internacionals.

Miri Sr. Costa, sembla ser que quan arriben al Consell ens expliquen coses com si les acabessin de descobrir...

Si vostè hagués volgut col·laborar, el dia que vau convocar a la ministra urgentment perquè comparegués davant la comissió legislativa durant el període d'esmenes de la llei, ens hagués explicat a tots els consellers els seus neguits sobre la

inconstitucionalitat, o no, de la llei presentada. Ni aquell dia, ni cap altre, vostè no va dir res sobre aquest tema d'“inconstitucionalitat”. Repeteixo que si això és “ajudar”, poc... ben poc.

Tot i això li recomano que si li agrada fer la lectura comparada, no obliidi al país del nord, a França, perquè si ho fa, trobarà això, aquest document. Aquest document és el projecte de llei que habilita al Govern a prendre les mesures que es deriven de l'aplicació del Codi Mundial Antidopatge necessàries per assegurar el dret intern, la Constitució i el respecte dels principis bàsics. Perquè tots els problemes de legislació interna que vostè explicava en la seva intervenció han passat a molts països, no som els únics. L'AMA accepta que els països proposin solucions quan apareixen temes d'incompatibilitats o d'inconstitucionalitats. Però en tot cas, aquest no és el debat d'avui, serà el debat de l'aplicació del Codi, i no el de la creació de l'Agència Andorrana Antidopatge.

Per acabar vull agrair al Grup Mixt, tant als consellers d'SDP com als del PS, les esmenes presentades i desitjo que el tràmit de la llei en comissió la millori en tot allò que calgui per tenir un marc de referència sòlid.

Per tot l'exposat, perquè compartim l'esperit de la Llei, perquè entenem que hem de dotar Andorra d'aquest marc que faci que no es pugui posar en perill la realització de cap competició esportiva d'alt nivell internacional, el nostre grup parlamentari, com no pot ser d'una altra manera, no donarà suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Govern. Té la paraula la ministra, Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Primer de tot, deixeu-me fer un breu recordatori que ens permet entendre millor per què ens trobem en aquesta situació.

L'11 de novembre del 2008, la Comissió Estatal Antidopatge d'Andorra adopta el Codi mundial antidopatge. Aquest acte és el primer i l'últim que fem formalment, i recordo, primer i últim que fem formalment per alinear-nos amb les directius internacionals.

Més endavant, al 2009, es fan modificacions al Codi mundial, i des de l'Agència mundial antidopatge es demana a Andorra remodelar la seva estructura per lluitar i prevenir el dopatge. Des d'aquest moment el Principat va demanar més temps per poder adequar la nostra legislació als reglaments internacionals. La demanda de pròrroga s'ha anat allargant fins avui. A inicis del primer mandat, el ministeri que encapçalo, té la voluntat d'impulsar la llei de l'esport que ha de permetre, entre altres coses, regular i prohibir el dopatge al nostre territori.

Per nosaltres era i és una obligació regular aquesta situació que només pot perjudicar l'esport i la imatge d'Andorra. Un país que cada cop acull més competicions internacionals de primer nivell. Però els esdeveniments n'acceleren el procediment. A l'abril rebem una notificació a través de la delegació permanent del Consell d'Europa on se'ns avisa que el comitè ad hoc del AMA al Consell d'Europa ens pot considerar com a no cooperants.

Així doncs, amb voluntat de solucionar aquesta situació, el secretari d'esports, el Sr. Jordi Bial, viatja fins a Estrasburg a mitjans del mes de maig. Gràcies a aquesta visita de l'AMA declina posar Andorra a la llista de no cooperants. És més, el secretari d'Estat convida la realització d'una visita d'avaluació a Andorra en el marc del grup de seguiment del Consell d'Europa, i demostra així per primer cop, amb més fets, la voluntat d'estar amb conformitat amb el codi, expressada en reiterades vegades per diferents governs des del 2008.

Aquesta visita va permetre als membres de l'equip d'avaluació del Consell d'Europa conèixer de primera mà la realitat del Principat i avaluar personalment la situació. El viatge permet ser totalment transparents amb les autoritats dels organismes internacionals i emprendre el compromís que Andorra tirarà endavant tots els elements necessaris per la lluita contra el dopatge. En aquest sentit la secretària d'Estat d'esports del Govern es posa en contacte amb l'AMA per començar a treballar conjuntament, i dic bé conjuntament, un text andorrà que permeti adoptar les directius i reglaments internacionals que regulen el dopatge.

Malgrat tot, el 18 de novembre, després d'haver entregat un primer text legislatiu, la Comissió estatal antidopatge és declarada no conforme al codi. Un fet que segurament també es va propiciar pels escàndols de dopatge sorgits a Rússia. En aquest moment ja s'està treballant en redactar un text diferenciat de la llei de l'esport que reguli exclusivament la lluita i la prevenció del dopatge tal com l'equip del Consell d'Europa va aconsellar. Aquest procediment el va validar l'AMA.

Així doncs, hem coincidit amb l'Agència mundial antidopatge, el més eficient i el més senzill era crear un organisme andorrà anomenat Agència andorrana antidopatge, i que aquesta agència pugui plasmar el conjunt dels reglaments que es preveuen a nivell internacional en aquesta matèria.

No som l'únic país que ha escollit aquest camí. Analitzant les legislacions d'altres països de reduïdes dimensions, observem que hem adoptat una via semblant adaptada a la realitat andorrana. Així, doncs, el present projecte de llei preveu la creació de l'Agència andorrana antidopatge en substitució de la fins avui Comissió estatal antidopatge. En aquest sentit, aquest projecte de llei que permet a través d'aquest nou organisme andorrà, adoptar totes les directives internacionals lligades a la lluita contra el dopatge, així com el Codi mundial, i que la nostra organització nacional antidopatge deixi d'estar en situació de no conformitat.

Finalment, Senyores i Senyors consellers, aquest projecte de llei permet solucionar unes demandes que es reivindiquen des de l'any 2009 per part dels organismes internacionals, un text que també permet acabar un moment d'impàs que només podria entorpir el nostre país, l'esport andorrà i l'organització de futurs esdeveniments internacionals.

El projecte de llei en qüestió ha estat consensuat des del primer moment a tres bandes, un consens que ha estat present des del primer moment amb el Consell General a través de la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports, on vaig tenir el plaer de comparèixer en dues ocasions, com molt bé ja s'ha dit anteriorment. La primera abans d'entrar a tràmit el text i la segona després de l'entrada per poder acabar de resoldre alguns dubtes. I també un consens que ha estat present entre el ministeri i l'Agència mundial antidopatge. El present projecte de llei ha estat treballat colze a colze amb l'AMA, i té el seu vist i plau per crear l'Agència andorrana antidopatge que s'ajustarà al Codi mundial antidopatge.

En aquest sentit, l'AMA encoratja Andorra a adoptar formalment la present llei, tal com ho recullen les comunicacions mantingudes amb el Sr. Emiliano Simonelli, també se n'ha fet referència fa un moment, responsable principal del Departament de conformitat amb el Codi de l'AMA. Unes comunicacions que s'han compartit des del primer moment amb els membres de la comissió pertinent.

Ara bé, resulta que el Grup Parlamentari Liberal fa una esmena a la totalitat on es postula el retorn del text al Govern. Una esmena que no preveu un text alternatiu, ni una modificació a l'articulat que faria

visible les aportacions que consideren oportunes des del principal grup de l'oposició.

Deixeu-me dir que actuar d'aquesta manera deixa pensar que és retorna el text sense molts pocs motius. Després de trobar-nos dos cops a la comissió legislativa i intercanviar correus, avalen la posició favorable de l'AMA envers al present projecte. Ens trobem una esmena que a més de saltar-se les bones pràctiques parlamentàries que hem mantingut entre el Govern i la comissió, podia entorpir pel seu retard legislatiu l'atorgament de competicions esportives que podríem tenir de cara al futur.

Des del meu punt de vista, rebutjar el projecte de llei té dos significats. El primer seria rebutjar el Codi mundial antidopatge, fet que qualifica d'irresponsable, i el segon, vetar i entorpir l'acció del Govern presentant una esmena a la totalitat sense cap mena de fonament. Dos posicionaments que des del meu punt de vista fan un mal favor a l'esport andorrà i a la bona pràctica parlamentària que he intentat mantenir des del principi. Dos posicionaments que denoten que deixem de banda el benefici col·lectiu i l'anàlisi que obliga la tasca parlamentària per criticar l'acció de l'executiu sense gaire fonament.

I per tot l'exposat, des del Govern es demana a aquesta Cambra el vot contrari a l'esmena a la totalitat, i voldria agrair sense acabar la meua intervenció, el Grup Mixt, els consellers d'SDP i el Partit Socialdemòcrata, i com no, els Demòcrates per Andorra el seu suport a la no esmena a la totalitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Costa teniu la paraula, pel Grup Liberal.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

També gràcies als companys que han expressat les seves opinions aquí a la Cambra.

Potser no s'ha entès, potser m'he explicat molt malament. Vull pensar que m'he explicat molt malament i no pas que o no m'han escoltat o no m'han volgut entendre. Prefereixo pensar-ho així.

He acabat la meua intervenció dient que aquest text el podríem aprovar sempre i quan es fessin les modificacions legislatives pertinents perquè no ens deixi en un buit jurídic completament perillós per al nostre país.

Per tant, el que em porta, el que ens porta com a grup parlamentari a presentar aquesta esmena a la totalitat, és advertir-los del perill amb el buit jurídic intern que quedaria el nostre país i el ridícul monumental que podríem arribar a fer en el cas d'aquell supòsit que els he explicat anteriorment, que vinguessin amb un control antidopatge en una competició esportiva en el nostre país d'aquí quatre dies, i que aquest esportista anés completament dopat i que acudís a la jurisdicció andorrana, i quedés impune.

Llavors m'agradaria veure què diu l'Agència mundial antidopatge.

Entenc aquest mail perfectament, el que ens envia el Sr. Emiliano Simonelli, però és que escolti'm vostès, la WADA, l'AMA, no es posa en l'ordenament jurídic intern dels països. Aquesta llei és perfectament acceptable, de fet és molt similar, gairebé idèntica a la de San Marino. I ben vàlida que és aquella llei. Però què passa? Que la Constitució de San Marino no parla de lleis qualificades i no té res a veure amb la nostra Constitució, lleis i ordenament jurídic del nostre país.

Aquí rau el problema que els hi estem nosaltres expressant de manera clara. Cal fer uns canvis jurisdiccionals anteriors a poder fer l'aprovació d'aquesta llei per no trobar-nos en un buit jurídic d'aquesta magnitud.

És ben cert Sra. Gelabert, i li agraeixo que vostè ha estat sempre disposada a col·laborar des del primer dia. I en aquí no hi pas cap mena de dubte, encara que potser el Sr. ardina ho ha volgut sembrar, perquè jo això en cap moment ho he especulat mai. Hi ha hagut sempre plena predisposició. I de fet la plena predisposició també del Grup Parlamentari Liberal a poder tirar endavant aquesta llei en tràmit d'urgència quan, a parer nostre, tampoc no caldria si s'haguessin fet els deures quan tocava.

Si volguéssim allargar el tema haguéssim demanat pròrrogues a les esmenes. No vam fer-ho, perquè creïem que no era oportú, perquè per sentit d'Estat, que estem farts una mica de sentir el tema de sentit d'Estat, si em permet el Sr. Martí el símil automobilístic, li diré que ens ve incorporat de sèrie el sentit d'Estat a nosaltres, doncs, no cal que l'invoquin més aquest sentit d'Estat perquè el tenim. I justament per aquest motiu estem denunciant les deficiències que ens podria comportar a aprovar aquest projecte de llei avui sense haver fet els canvis legislatius anteriors.

Sr. Bardina, també, feia unes especulacions una mica perilloses, si em permet, quan deia que semblava que haguéssim volgut torpedinar la feina feta en comissió. Res més lluny!

El fet que vingués la Sra. Gelabert i comparegués conjuntament amb el Sr. Beal, estàvem molt agraïts perquè volíem realment esbrinar com havia funcionat tot el desenvolupament del seguiment de la creació d'aquesta llei, i la voluntat era aprovar-la, la voluntat d'aquesta llei és aprovar-la, però serà aprovar-la quan s'hagin fet els canvis jurisdiccionals que calen per no caure en el parany que ens pertoca el fet de tractar drets fonamentals dels esportistes que cal regular per llei qualificada.

Ens diu el Sr. Bardina que això ja es podrà fer després, ja ho arreglarem. Sí, anem-ho arreglant com cada vegada, que sempre anem una mica reaccionat als *non complayents* a les llistes, i no cal...

Miri'n, jo els hi he de dir que nosaltres, com a consellers generals el primer dia vam haver d'aprovar una llei en tràmit, no sé si d'urgència o súper urgència, però es va poder fer la feina i ho vam fer.

Per tant, això que ens ocupa és tècnicament complicat, però segurament si hi ha la voluntat poden amb la mateixa rapidesa començar a estudiar els canvis legislatius que calen, i llavors, tots plegats, i el text integrat tal qual, ja li garanteixo, Sra. Gelabert, tal qual li aprovarem. Perquè el Sr. Simonelli, tinc el mail Sr. Bardina, diu clarament que aquest text és perfectament correcte. Però el Sr. Simonelli el que no ha fet, és revisar l'ordenament jurídic del nostre país, les incompatibilitats que presenta amb un reglament que recollirien totes aquestes informacions.

Amb la qual cosa, si no ha quedat clar, espero que ara hagi quedat més clar, el problema no és la llei, és la falta dels canvis legislatius interns que ens cal fer abans d'aprovar-la.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Alguna altra intervenció...

Per part del Grup Mixt no hi ha intervenció...

Sr. Josep Anton Bardina pel Grup Demòcrata.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, Sr. Costa, jo l'he escoltat i ho he fet molt atentament, i li asseguro que el que ha explicat m'ha quedat claríssim. Però li explicaré d'una manera que segur que entendrà vostè i tots els consellers de la sala.

Sovint he sentit dir en la tramitació d'alguna altra llei, que la utilització de fórmules matemàtiques indigestes feien difícil, per no dir gairebé impossible, entendre l'aplicació de les fórmules a les que es feia

referència. Doncs, jo li explicaré una fórmula molt senzilla. 15 dels 28 d'aquesta sala són del Grup Parlamentari Demòcrata. En algun moment vostè es pensava que la seva esmena a la totalitat prosperaria? Suposo que tots sabem la resposta.

Doncs, sabent això, que darrera la seva esmena a la totalitat no hi hagi cap esmena a l'articulat, referma la meua explicació anterior on li deia que des del seu grup parlamentari ganes de col·laborar més aviat poques, per no dir cap ni una. Hem passat de l'oposició constructiva a l'oposició destructiva, i malauradament ja ens estem habituant a la política d'obstrucció que surt des del seu grup parlamentari.

Sr. Costa, un flac favor a l'esport andorrà i de retruc al nostre país. De veritat!

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern desitja intervenir...

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Sí, gràcies Sr. síndic.

jo també l'he entès perfectament Sr. Costa, però volia esperar a la meua intervenció. Tenia ganes de fer primer la intervenció per poder després fer la rèplica.

Primer aquesta no és una llei de dopatge, sinó que és la creació de l'Agència antidopatge com efectivament molt bé ha dit, ha sigut per la pressa que hem tingut degudes les circumstàncies en què ens hem trobat actualment.

I dos coses. Per tranquil·litzar-lo de moment l'Agència andorrana antidopatge no té la competència ni els àmbits de competicions internacionals. És a dir, la competició que vam tenir fa poc de la Font Blanca, en tot cas no serà l'Estat andorrà que haurà de fer els controls antidopatge, sinó que és la mateixa federació internacional que s'ocupa de fer els dopatges.

Jo crec que tots els esportistes d'elit quan saben on van a fer les competicions, i fins i tot altres de més amateurs, saben que es poden abstenir a aquests controls. És a dir, que jo crec que ningú s'oposà, tot i que és veritat que seria un acte d'invasió el fet d'obligar a fer un control de sang, no crec que en aquest cas ningú s'hi oposés en cap competició.

També dir-li que segurament el jurista que a vostè l'ha ajudat a redactar tot el vostre projecte, segurament és el jurista que nosaltres vam prescindir quan jo vaig entrar precisament de ministra. Perquè

directament li dic que totes les coses que m'està dient... i tinc tots els informes, i si ho llegís davant de la Cambra tothom se'n faria creus, perquè és exactament el que vostè acaba de dir. Però també el tranquil·litzaré perquè arrel d'aquest informe jo també vaig demanar un informe jurídic i si vol després li faig arribar, i li llegiré només la part final de les conclusions.

"El Codi detalla el procediment de detenció, prova i sanció del dopatge esportiu, i vist el seu articulat i analitzats els textos legals de referència, el Codi mundial antidopatge de l'Agència mundial antidopatge és complementària a la legislació andorrana i per tant conforme al dret". I aquest informe, si vol després li faig arribar perquè se'l revisi i així també per tranquil·litzar-lo una mica més.

Sí que és veritat que hi ha molts articles i fins i tot hi hauria el Codi penal que s'hauria de revisar. Ja ho vaig fer extensiu al Sr. Espot, com seria el Codi penal. Perquè efectivament hi ha unes parts, unes substàncies que no són nocives per la salut, com podien ser complexos vitamínics, però sí que són antidopants i no consten en el Codi penal. I efectivament hi hauria una revisió a fer.

Però jo crec que el més urgent en aquest moment, i sobretot per no perdre competicions que tenim a venir d'àmbit internacional, el que s'havia de fer era crear l'agència aquesta per sortir de la no conformitat de l'Agència mundial antidopatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sra. Gelabert, també gràcies Sr. Bardina.

Sí, aritmètica fins a 28 hi arribem, i també ja coneixem com vostès treuen la piconadora, la fan passar, i passen el corró i aproven el que calgui. Per tant, en això no hi ha cap mena de dubte.

Deixi'm que li parli de la seqüència temporal, ja que tant li preocupa i l'ha posada en dubte. La seqüència temporal és que nosaltres, tots els informes dels assessors ens van arribar posterior a la compareixença que va fer la ministra, amb la qual cosa ja no havíem demanat un període d'allargament d'esmenes i amb la qual cosa ja no ens quedava massa opció més, perquè al posar-nos a l'articulat, d'esmenes ja en portàvem 19 de redactades, i els hi

puç ensenyar, Sr. Bardina. En portàvem 19 d'esmenes redactades. Però vam pensar que seria millor no fer un nyap com tantes vegades ja ha passat en aquesta Cambra que vostès aproven lleis i al cap de quatre dies les han de començar a esmenar.

Per tant, si hem de fer coses les fem ben fetes, per responsabilitat i per rigor, i per sentit d'Estat, i no pas per fer nyaps que ja n'hem vist massa de nyaps en aquesta Cambra.

Amb la qual cosa, aquesta va ser la seqüència temporal, i aquest va ser el motiu pel qual no vam poder presentar esmenes a la llei perquè ja no havíem demanat la pròrroga pertinent.

Sra. ministra, li asseguro contundent i rotund que el nostre assessor no és pas el que tenia Govern. Ja ho compartiré amb vostè. Li asseguro! Amb la qual cosa també que quedi tranquil·la.

I aquest mateix assessor ens fa moltes aportacions que si vol també compartiré amb vostè. Així, això que denuncia el Sr. Bardina que no aportem solucions i no aportem en positiu què cal fer pel millor del país, quedarà rebutjat d'arrel, perquè els hi compartiré amb vostè Sra. Gelabert, perquè vostè sempre ha estat disposada a escoltar-nos. I així ho faré si aquesta vegada m'ho permet.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Bardina teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. Costa, la piconadora a la que fa referència és diuen resultats electorals, els que van fer que ens assegússim 15 en aquesta bancada són els resultats electorals i amb això en un país s'entén com a democràcia. Això és el que ha d'entendre vostè.

Res més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Olga Gelabert:

Jo només per aclarir una cosa Sr. Costa. Si realment tenien dubtes i tenien ganes de presentar una esmena a la totalitat, de la mateixa manera que li he

agafat el telèfon per poder tornar a comparèixer una segona vegada, no entenc perquè no em va trucar i em va dir que tenien uns dubtes que anaven més enllà de la llei en si, i potser fins i tot els hi hagués pogut explicar el que preteníem. Que segurament amb la Llei de l'esport que realment queda pendent i espero que abans que finalitzi aquest any, es pugui entrar en vigor, doncs, intentar d'incloure aquests apartats que poden crear neguits.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

No li permetré al Sr. Bardina que ens doni lliçons de democràcia, per tant, una mica que consti, primer que no cal que ens en doni, sabem perfectament el que és la democràcia.

Sra. Gelabert, l'esperit de col·laboració hi és, i així li constato i així li ratifico. I a més a més, com que aquesta llei i, òbviament, avui passarà i s'aprovarà, farem les aportacions pertinents perquè malgrat que nosaltres no estem en predisposició d'aprovar aquesta llei pels motius que ja clarament he exposat, òbviament hi haurà canvis legislatius necessaris per no arribar a fer, en el cas hipotètic, que esperem que no sigui així, -esperem que no sigui així pel bé de l'esport andorrà- de fer el ridícul monumental.

Per tant, els farem aquestes aportacions oportunes i espero que puguin ser recollides, sinó completament, en part.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, és dóna per acabat el debat i procedim a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim, doncs, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

8 vots a favor, 20 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé a la vista del resultat, queda desestimada l'omena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el Projecte de Llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Educació, Recerca, Cultura i Esports.

Passem tot seguit al segon punt de l'ordre del dia:

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, al Marc pressupostari de l'Administració de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016-2019.

El Marc pressupostari fou publicat en el Butlletí número 61/2015 del 3 de desembre. S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 67/2015 del 30 de desembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, intervé el Sr. Josep Pintat.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Moltes gràcies Sr. síndic.

M. I. Conselleres i Consellers,

Avui, sotmeto a aquesta Cambra, en nom del Grup Parlamentari Liberal, l'esmena a la totalitat del marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat, per al temps corresponent al mandat 2016-2019, aprovat pel Govern d'Andorra en data 11 de novembre del 2015, presentat davant de la Sindicatura en data 20 de novembre i 2 de desembre del 2015 i publicat al Butlletí del Consell General el dia 3 de desembre del 2015.

La Llei 32/2014 del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, coneguda popularment com la Regla d'or, pretén establir un marc general, permanent que assegurí la viabilitat de les finances públiques, tant estatals com comunals, tot establint mecanismes, de disciplina i control pressupostari.

Aquest objectiu essencial coincideix, d'altra banda, amb la necessitat de racionalitzar la gestió pressupostària, assegurant la seva eficiència en un marc d'estabilitat, que faci sostenible les finances públiques, i que no comprometi el benestar de les generacions futures.

Un marc que, a més, ha de garantir la transparència, la responsabilitat i la lleialtat institucional, en la gestió dels recursos financers.

Per això, l'objecte d'aquesta llei anomenada la Regla d'or, no és altre i així està contemplat en el seu article primer que cito textualment:

“La present Llei té per objecte establir el conjunt de principis, regles i procediments aplicables a la gestió de les finances públiques amb la finalitat d'assegurar la seva sostenibilitat en un marc d'estabilitat pressupostària.”

Si bé l'objectiu és clar i precís, el marc pressupostari que ens presenta el M. I. Govern pel període 2016 - 2019, dista molt del que es pretén assolir.

En primer lloc, constatar que la llei contempla en el seu article 11.2 que, i cito: “El Govern, en un termini màxim de sis mesos, des de la seva presa de possessió, presentarà al Consell General, per a la seva aprovació un marc pressupostari general, pel seu temps de mandat. Aquest marc pressupostari serà revisat cada any i es farà públic abans de què s'aprovin els pressupostos de l'Administració general.”

Per tant, constatem que això ja no ha estat així. El període de temps transcorregut, des de la presa de possessió del Govern, i la presentació del marc pressupostari ha estat sobrepassat, incomplint, per tant, el tràmit de la mencionada llei.

Per altra banda, el marc pressupostari, el contingut del qual, es regula en l'article 11.4 de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, ha de contemplar:

a) “Els objectius de sostenibilitat financera, d'estabilitat pressupostària i fiscal establerts per la dita llei.

b) Les projeccions de les principals partides d'ingressos i despeses, tenint en compte tant la seva evolució tendencial com l'impacte de les mesures previstes pel període considerat.

c) Les previsions econòmiques generals en el context de les quals s'aplicarà el marc pressupostari, durant el període del mandat.”

I continuo citant l'article 11.6 del tothora esmentat text legal, quin estableix que “el marc pressupostari haurà de comptar amb un informe previ del Tribunal

de Comptes sobre els objectius esmentats en l'apartat anterior.”

En data 3 de desembre del 2015, la Sindicatura ens va fer arribar un informe del Tribunal de Comptes relatiu al marc pressupostari que avui és objecte de debat.

Ara bé, aquesta formació que represento entén que l'informe emès pel Tribunal de Comptes no es correspon, amb l'informe establert en l'article 11.6 ans citat, ja que no es tracta d'un informe previ sobre els objectius del marc pressupostari, sinó que es tracta d'un informe en relació al marc pressupostari en general.

A continuació procediré a explicar-vos el perquè arribem a la present conclusió:

Primer: En la certificació emesa per la secretaria del Tribunal de Comptes, signada amb el vistiplau del president, cito textualment: “s'acorda aprovar per unanimitat l'informe 1/2015NP, relatiu al marc pressupostari general de l'Administració general de l'Estat, per al mandat que compren els exercicis 2016 a 2019”, termes que després es reproduïen en el si, del mateix informe.

Per tant, nosaltres entenem que el Tribunal, únicament ha d'informar sobre els objectius del marc pressupostari.

Objectius que, el mateix organisme ha de publicar d'acord amb el ministre encarregat de les finances, i que per causes alienes a la voluntat del Tribunal de Comptes, no s'ha efectuat.

Ara bé, recordo a ambdós òrgans, que tal i com exposa la llei, la publicació anual dels objectius ha de servir, perquè tant l'Administració general com els comuns els considerin en l'elaboració i seguiment del seu marc pressupostari.

Segon: Tot i l'exposat, el marc pressupostari exposa uns objectius recollits pel mateix informe del Tribunal de Comptes.

El Govern considera que el compliment dels articles 12, 15, 16 i 20 de la sempre citada regla d'or són objectius. Per al Grup Parlamentari Liberal, el compliment de la llei no és un objectiu és una obligació. Nosaltres no ens marquem com a objectiu establir un límit d'endeutament, ja ens ho marca la llei. La despesa màxima permesa, ja està establerta per llei, no cal que s'ho marqui el Govern com a objectiu.

Des de l'inici de la meua intervenció no he parat de significar incompliments de la llei.

Entenc que per a vostès, complir els referits articles de la Llei són objectius, i no obligacions com per la resta dels ciutadans.

Arribat a aquest punt, he de recordar-li que tal i com vostè va encomanar amb l'aprovació de la present llei es pot incórrer en responsabilitat civil i administrativa per l'incompliment de la mateixa.

També veiem com el Govern estableix una espècie de mercadeig, en la interpretació de la Llei, en concret en el seu article 19.2, en relació a la dotació del compte de compensació, en considerar que no s'han d'incloure els actius i passius financers en el seu càlcul.

Sent aquest, per tant, de molt menor quantia, i destinant així menys fons per sufragar pressupostos extraordinaris per causes excepcionals definits en l'article 14 de dita llei, com són catàstrofes naturals, emergències greus i esdeveniments o situacions excepcionals, inclosos de caràcter econòmic, que requereixen una situació urgent i extraordinària.

I així també ho assenyala el Tribunal de Comptes, tot i que aquest punt, una vegada més, no formi part de l'abast de la seva fiscalització.

Sobta que el Govern vulgui dotar de menys quantia aquest fons, quan avui Andorra viu una de les etapes més cruentes de la seva història, arran de l'afer BPA, a més de les conseqüències de la crisi econòmica, iniciada als vols de l'any 2007, i de tots els reptes i incerteses de futur que s'aproximen.

Aquesta observació solament té explicació en un únic fet: que el Govern pretén fer suportar per medi d'un marc pressupostari electoralista, fruit dels objectius estratègics del seu mandat que no són altres que viure d'esquenes a la realitat.

Senyors de Govern i del Grup Parlamentari de Demòcrates per Andorra, la finalitat de la Regla d'or, és precisament veure quina és la situació de la sostenibilitat de les finances públiques i quines polítiques s'han d'adoptar per assolir-ho. No fer suportar programes partidistes.

Si bé aquesta Llei és una eina per assolir un objectiu, que és el d'assegurar la sostenibilitat de les finances públiques, el que no hauria de ser és convertir-lo en un instrument per vestir o maquillar la realitat, i això és el que el M. I. Govern ha pretès fer amb l'ús d'aquesta Llei: intentar fer-nos creure que suporta el seu programa de govern del mandat legislatiu. Quan la voluntat essencial d'aquesta llei és la d'establir un conjunt de mesures per garantir la sostenibilitat de les finances públiques i no a la inversa.

I això només és aplicable en el marc d'una economia estable i sanejada on realment existeix una clara eficiència dels recursos aplicats, amb la corresponent obtenció dels mateixos. Contribuint al benestar dels ciutadans i perpetuant el mateix.

L'èxit passa per l'adequació de les nostres estructures productives a la realitat, i l'Administració de l'Estat el voler ometre aquesta realitat, és córrer el risc de malmetre el nostre futur. D'aquí que és clau optimitzar els nostres recursos, i assentar unes bases sòlides, on bastir un model econòmic de futur, en base a la competitivitat. I no es pot ser competitiu sense adequar les despeses de l'Estat, sota els principis de la prioritització i de la racionalització.

Per tots és sabut que, cert nivell de despesa pública, sigui d'inversió o de funcionament genera increments en el producte interior brut d'un país, però a partir de certs nivells de despesa es destrueix producte interior brut, ja que comporta increments sobre la pressió fiscal o, simplement, més endeutament.

Per tant el repte d'Andorra, és saber com assentarem la nostra economia, fent-la créixer i diversificant-la, garantint un Estat sòlid.

Tornant sobre les disposicions legals a les que he fet referència, aquestes són aplicables a partir del primer marc pressupostari, que és el quin ens ocupa avui, i així està contemplat en la disposició transitòria primera de la Llei esmentada.

Aquí el Govern de nou fa una interpretació *sui generis* de la Llei, com que els objectius no s'han d'assolir fins al final del mandat, l'any 2019, per tant no cal complir-los els anys 2016, 2017 i 2018. Al nostre entendre, el M. I. Govern, torna un cop més a incomplir la Llei.

Amb la seva interpretació, no caldria cap mecanisme de control anual, com estableix la Llei.

Amb la seva interpretació, només cal esperar el tancament del pressupost del 2019, per veure si el Govern ha complert o no amb la Regla d'or. Però, al nostre entendre, la Llei vol el seu compliment, com no pot ser d'altra manera, des del moment zero, és a dir, des del pressupost de l'any 2016, i així poder anant avaluant el compliment any per any durant tot el mandat.

És del tot impossible complir amb els objectius l'any 2019, quan ja de partida, es vulneren els límits establerts per la Llei, incomplint la Llei per part del Govern de Demòcrates per Andorra, com ja va sent habitual.

Per definir els objectius del Marc pressupostari, el Govern els estableix, tal com s'indica en la pàgina 10, del Marc pressupostari i cito textualment: "en unes hipòtesis de creixement del PIB mundial, i del PIB de la zona Euro, sempre en un percentatge prudent, lleugerament per sota, atenent la vulnerabilitat econòmica del país". Fi de la cita.

Projeccions explicades en un quart de foli sense cap mena d'estudi macroeconòmic rigorós. Ja estem acostumats a aquesta manera d'improvisar.

Per exemple:

El Govern de DA, no comparteix amb la ciutadania quina serà la seva política fiscal durant aquesta legislatura. Sí que al pressupost del 2016 ens parla d'una pujada del 2% de les cotitzacions de la CASS per a l'any 2016.

El Grup Parlamentari Liberal entén que és en el marc pressupostari dels 4 anys, on s'hauria d'explicar a la població quins increments en la pressió fiscal es pretenen aplicar durant aquest període.

Per tant, deduïm que la hipòtesi del Govern deu ser, o continuar generant importants dèficits o improvisar, com ha vingut sent la tònica d'aquest Govern, la política fiscal del país i la pressió fiscal a la que els nostres ciutadans es veuran sotmesos.

Conclusió: un cop més, el Govern dels millors continua sense saber cap on ha d'anar el país i com els seus comptes públics quadraran.

Ara bé, ens parlen de pacte d'Estat en l'àmbit de la sanitat, de pacte d'Estat en l'àmbit de l'acord d'associació amb Europa, de pacte d'Estat en la Llei qualificada de transferències i competències.

I nosaltres els diem, com volen que signem pactes d'Estat amb un Govern que no sap on va?

Que és incapaç de quantificar la despesa i l'esforç que tindrà de fer la ciutadania, en termes d'impostos?

Això es diu. I perquè tothom ens entengui, és com si un empresari presenta un pressupost a 4 anys on diu que els ingressos creixeran sense explicar com, les despeses creixeran, però sense tenir en compte que vol fer filials per Europa i vol gastar-se, més diners amb convenis col·lectius i sanitaris. Òbviament, a aquest empresari li dirien que no sap on va.

Sí Sr. cap de Govern no s'ho agafi en gràcia, això s'hi aplica perfectament.

En aquest marc pressupostari, el Govern tampoc contempla cap impacte que pot tenir sobre el sector financer, l'entrada en vigor de l'intercanvi automàtic d'informació, ni els canvis als que es veurà sotmès amb els requisits de Basilea III, o amb la implementació dels acords de la Unió Monetària. Un altre cop improvisació.

I el més greu, el Govern tampoc contempla cap efecte advers del procés de resolució de l'afer BPA, que es va demorant contínuament en el temps, minvant la confiança en el sector financer andorrà, i en la imatge del país. Com tampoc fa cap menció dels efectes dels litigis en curs.

Tampoc contempla quins seran els impactes econòmics del futur acord d'associació amb la Unió Europea.

Vostès, actuen per titulars, però són incapaços de fer estudis acurats dels impactes de les seves decisions sobre la nostra economia, i així anem. I m'agrada Sr. cap de Govern que ho confirmi amb el cap.

Conclusió: les hipòtesis emprades pel Govern per l'assoliment dels inexistents objectius i dels límits contemplats en la Llei són un mer brindis al sol. Un mer intent de fer suportar al marc pressupostari un programa de Govern, al marge de la sostenibilitat de les finances públiques, al marge de la realitat del país; tot i que la Regla d'or va ser una de les voluntats polítiques més fermes del Grup Demòcrata de l'anterior legislatura. I dic de l'anterior, perquè està clar que ja no ho és pel Grup Demòcrata per Andorra, en aquesta legislatura.

També observem que el Govern canvia radicalment de plantejament, renunciant als objectius recollits en els pressupostos del període 2012-2015, on el ministre en les seves cartes de presentació dels respectius pressupostos feia gala d'anar cap un equilibri pressupostari i de contenció de l'endeutament de manera inequívoca.

Aquesta era la seva Regla d'or: l'equilibri pressupostari i la contenció de l'endeutament.

Veiem que un cop disposa la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal, on en el seu article 5è, intitulat "Principi d'estabilitat pressupostària", podent escollir entre elaborar els pressupostos en una situació d'equilibri i/o de superàvit, el Govern escull fer-los des del dèficit pressupostari.

En concret 97 milions d'euros de dèficit en 4 anys, 28 milions d'euros al 2016, 26 milions d'euros al 2017, 23 milions d'euros al 2018, i 19 milions d'euros al 2019.

I si aquest l'obtenim en base als ingressos ajustats segons la pròpia Llei, l'increment de dèficit pels propers 4 anys es situa en 117 milions d'euros.

Incrementen l'endeutament del Govern, situant-lo en 1.058 milions d'euros l'any 2019, més de 291 milions d'euros des de l'any 2011, exhaurint pràcticament el límit màxim permès per la Regla d'or, situant-lo en un 39%, sempre en base a les seves gens rigoroses previsions de PIB estimades en un 6,5% acumulatiu en quatre anys.

Ja veiem que aquesta previsió que han fet és la mínima per intentar fer quadrar els números, i a més no quadren.

En definitiva, el Grup Parlamentari Liberal creu que el Govern, o s'esforça en no complir les lleis

aprovades pel Consell General, en especial, l'aprovada pel seu grup parlamentari que va dotar al país de la famosa Regla d'or, o senzillament que el seu model econòmic no s'aguanta. Nosaltres pensem que el Govern ni vol complir la Llei, menystenint el seu grup parlamentari, ni té un model econòmic que s'aguanti.

En la legislatura anterior, amb una majoria aclaparadora, vostès no van fer els deures i això els obliga a fer aquests maquillatges amb les seves previsions.

I nosaltres ens preguntem: per què tenint més capacitat de recaptació, amb la imposició directa, tenim més dèficit i més endeutament?

Tot en un marc on l'economia segons diuen vostès, comença a remuntar el vol, degut a la millora de les economies veïnes.

En aquest sentit, veiem que es preveu ingressar 61 milions d'euros durant l'any 2016, per imposició directa i 63,9 milions d'euros pel mateix concepte durant l'any 2019, un increment del 4,75% en quatre anys, envers el 6,5% d'increment en el PIB, per aquest mateix període.

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau....

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Si tenim en compte les seves dades de més de 1.359 sol·licituds d'obertura autoritzades pel Govern, i una inversió estrangera de més de 141 milions d'euros no semblen que aquestes dades entusiastes de les que fan publicitat constantment quedin en la previsió de 2019. A més, em descuidava una dada de més de 20.000 noves societats segons la Hisenda Pública espanyola.

I ens preguntem: ha fracassat el model d'inversió estrangera, que va posar en marxa un govern liberal, per les distorsions que vostès han generat? Preveuen increments d'impostos directes i indirectes que vindran a malmetre els pocs elements de competitivitat que té el país? Perquè de més costos per increments de cotitzacions, ja en tenim, clar que sí. O senzillament tots aquests anuncis i estimacions no són certes?

Vostès no s'adonen que la situació és complexa per no dir greu, i tot i així continuen actuant igual o pitjor.

Com per exemple:

Distribueixen tots els resultats d'Andorra Telecom, minvant la seva capacitat d'expansió, a més,

d'afectar les seves reserves, amb inversions de 31 milions d'euros amb l'edifici "The cloud", sense saber quin contingut tindrà.

Som conscients que la societat es veurà afectada de ple per la desaparició del roaming, impactant fortament el compte de resultats de la mateixa.

Tampoc són coherents amb les seves observacions.

Sostenen que els ingressos de dos sectors tradicionals com són el sector financer i tabaquer aniran a la baixa, però vostès els continuen preveient constants al llarg dels quatre anys... Un altre engany!

Vulnereu, ja en el primer marc pressupostari i en el pressupost per l'exercici 2016, la despesa màxima permesa en 7,5 milions d'euros, tot i tenint en compte que preveuen una congelació de les transferències als comuns al llarg de 4 anys equivalents a 26 milions d'euros, sense cap modificació de les lleis qualificades de delimitació de transferències i de competències dels comuns... Una altra il·legalitat!

No veuen, que amb el que acabo d'exposar el dèficit, i per tant, l'endeutament seran molt superiors? Que es superarà llargament tots els requisits de la Regla d'or, sense cap marge de maniobra pel país? A què esperen per reaccionar?

Vostès seriosament creuen que amb les estimacions que vostès han fet, lleugerament per sota del PIB de la zona euro i del PIB mundial els justifica seguir igual...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

...sense encarar reformes estructurals en tots els àmbits?

Ara acabo Sr. síndic.

La seva política es pot resumir en una dita andorrana que adaptaré a la situació en la que estan posant al país, "Dia que passa any que continuem enganyant".

Front d'aquest desgavell, entenem la nota del Tribunal de Comptes recomanant-los de dotar de més diners el fons de compensació. És una clara voluntat d'alarma per atreure l'atenció, enfront de la greu situació que viu el nostre país. Dotem com a mínim el fons que preveu la llei, per minso que sigui, perquè senyors, amb vostès al Govern, el país va a la deriva. Això no s'aguanta!

En conclusió, en virtut de tot l'exposat, el Grup Parlamentari Liberal entén que el marc pressupostari s'hauria d'establir tenint en compte la situació canviant del país i de l'entorn, marcant directius

clares, com mínim de pressupostos equilibrats, sense puja d'impostos ni costos, sense minvar els pocs elements de competitivitat del país.

Es necessiten reformes estructurals, emprant en primer lloc criteris de racionalització i prioritització de la despesa, en tots els àmbits, ajustant les inversions a la necessitat del país, estimulant la iniciativa privada, eliminant obstacles i no generant incerteses.

És en aquest sentit que el Grup Parlamentari Liberal sotmet a aquesta Cambra l'esmena a la totalitat amb retorn al M. I. Govern tant del marc pressupostari, pel període 2016 al 2019, així com del Projecte de pressupost pel 2016, per a la seva reformulació en base als principis esmentats.

Ja n'hi ha prou d'enginyeria financera!

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn dels grups...

Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el conseller Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

L'esmena a la totalitat al marc pressupostari que votarem avui els consellers d'SDP, ens l'hauríem pogut estalviar. Ho dic perquè entenem que la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal votada per la majoria de DA la passada legislatura, és del tot inútil.

Aquesta Llei, coneguda com a regla d'or, fou al capdavant la resposta del Grup Parlamentari de DA la passada legislatura als reiterats incompliments del Sr. Antoni Martí en els successius debats d'Orientació política que van del 2011 al 2015, en els quals es comprometia, una vegada rere l'altra, a assolir uns pressupostos generals de l'Estat equilibrats, i a aturar el ritme creixent de l'endeutament de l'Estat.

Res d'això s'ha acomplert. Ni pressupostos equilibrats, ni s'ha aturat el deute que no para de créixer i que a data del 30 de setembre del 2015 ja assolía quasi bé els 921 milions d'euros.

Parlem d'una llei que pretén evitar les desviacions pressupostàries defugint d'assumir qualsevol responsabilitat política. Plantejar limitacions pressupostàries a quatre anys vista pot acabar ofegant les possibilitats de relleu econòmic en determinades circumstàncies, quan aquestes impliquin més despesa i més endeutament a curt

termini per tal de millorar la represa econòmica a mitjà termini.

Inutilitat d'una llei que no és capaç de controlar els factors externs, com el preu de l'energia, el consum de tabac, un mal hivern o una crisi bancària. En quatre anys no sabem el que pot passar.

Quant als objectius marcats per al marc pressupostari per a l'exercici 2016 i següents no deixa de sorprendre que, pel que fa al límit d'endeutament de l'Estat limitat al 55 % i 40 % per a l'Administració general del producte interior brut, tal com marca la regla d'or s'acaba assolint un marge respectable de limitació en relació al deute actual.

Els percentatges podien ser aquests o uns altres, simplement es va determinar un valor resultant que fos assumible i el càlcul a la inversa de l'equació va establir 40% i 55% per encaixar un resultat volgut.

El que preocupa no és la justificació d'un càlcul per assolir un resultat determinat sinó que es preveuen uns topalls per als creixements dels respectius dèficits que podrien arribar a assolir més de 1.085 milions d'euros el 2019 per al deute de l'Administració general i de més de 1.492 milions d'euros el 2019 per al deute de l'Estat. D'això se'n diu control?

Pel que fa a la despesa màxima altra vegada s'empra una equació que permet caure sobre les xifres volgudes o esperades.

Doncs aquí la despesa màxima calculada sense actius ni passius financers passaria dels 415,7 milions a grans xifres el 2016 baixant a 413,5 i 410,4 els 2017 i 2018 per tornar-se a situar a 415,2 milions el 2019.

Aquí hi veiem una limitació que podria generar dificultats per a l'establiment dels pressupostos dels propers anys, que podria incórrer en un ofegament de l'economia general i això és absurd.

La limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general a un màxim del 40%, es compleix en aquest pressupost 2016 però la limitació per als propers tres anys no sabem quines conseqüències tindrà.

I no ho sabem perquè encara avui estem en ple procés d'adaptació a la nova fiscalitat, i encara no s'aprecia un creixement notable de l'economia per molt que des del Govern s'entestin a fer creure el contrari.

No sabem els efectes de la crisi BPA, els ingressos del tabac van a la baixa, com afectarà l'entrada en vigor de l'intercanvi automàtic d'informació el 2018 i els efectes reals, de l'obertura econòmica. En definitiva massa incògnites que podrien incidir fortament en les previsions i càlculs establerts.

Per altra banda cal tenir present que els impostos directes tenen un comportament anticíclic molt més important que els impostos indirectes. En un context de creixement econòmic, la seva recaptació creix més que l'economia. Aquest creixement és automàtic, és a dir sense necessitat d'incrementar els tipus impositius, vist que l'evolució de les bases, si hi ha evidentment creixement de tributació, ja siguin rendes o beneficis augmenta, la recaptació també augmenta.

Pel que fa a les projeccions de les principals partides d'ingressos i despeses, i més concretament pel que respecta als impostos especials s'ha considerat un creixement zero, estimació que podem qualificar de poc realista.

Les despeses de personal es fixen en un 0% el 2016 en contradicció amb el que s'estableix en el pressupost 2016, que preveu un 3,41% d'augment del capítol 1 en relació amb el 2015.

Quant a les despeses financeres pels exercicis 2017, 2018 i 2019 es determina una variació del 0,10% respectivament, aplicat sobre l'import previst en els exercicis 2016, 2017 i 2018, respectivament. Les despeses financeres previstes per a l'exercici 2016 s'han calculat segons un cost financer de l'1,25%, que correspon al tipus euríbor a un any, estimat pel Departament d'estadística, més un diferencial.

Doncs bé, el pressupost d'enguany preveu una disminució del 6,08% en relació al 2015, basant-se en el fet de l'estabilitat i fins i tot la lleugera tendència a la baixa del tipus d'interès de referència, i el fet que aquests tipus baixos afavoreixen que les renovacions de les emissions de deute públic que vencin durant l'any 2016 es podran renovar a uns tipus una mica més baixos.

I continua dient, cito les paraules del ministre a la presentació de la memòria: "*Que aquesta és la realitat actual, però hem de mirar més enllà i no podem enganyar-nos. A mig termini cal preveure que, tot i que aconseguim mantenir l'endeutament en quantitats similars a les actuals, les despeses financeres creixeran. Els actuals nivells de tipus d'interès són extraordinàriament baixos i el més raonable és pensar que tard o d'hora tornaran a pujar*". -fi de la citació.

Dit d'una altra manera, si les despeses financeres baixen el 2016 d'un 6,08% en relació al 2015 i per als exercicis següents únicament es contempla una puja del 0,10% calculada sobre un valor molt reduït, hi pot haver un problema.

En tot cas constatem una vegada més una contradicció entre el pressupost del 2016 i el marc pressupostari.

Pel que respecta a les despeses d'inversió real estimades al 4,5% pel 2017, i al 3,8% pels exercicis 2018 i 2019, del PIB nominal previst en els exercicis respectius, no es justifica.

Una vegada més entenem que limitar les inversions dels propers anys és un error, si volem reactivar l'economia i millorar els recursos de l'Estat.

Pels consellers d'SDP queda palesa la ineficàcia del marc pressupostari evidenciada per altra banda pels incompliments del mateix Govern en l'elaboració del pressupost 2016. No podem acceptar les limitacions que s'hi estableixen i que poden acabar produint un fre al redreçament econòmic dels propers anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, té la paraula el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Debatem per primera vegada un marc pressupostari en aplicació de la llei coneguda com a regla d'or.

Vagi per davant que podem entendre -i puc entendre, en tot cas, per la meua experiència- la complexitat que pot tenir la seva elaboració, és a dir, fer previsions a quatre anys puc entendre que té la seva complexitat vist el que ja suposa d'esforç fer el pressupost per a un any.

En la mateixa línia, també entendre el senyor ministre que li faci un cert retret per no haver comparegut en la Comissió de Finances per explicar de forma més detallada les hipòtesis amb les que aquesta feina s'ha realitzat. Recordo l'època en què vaig tenir l'honor d'exercir la seva mateixa funció en què els ministres de Finances compareixien per explicar les línies mestres del pressupost i em sembla que adreçar la informació de quatre anys agregada com ens l'ha adreçat sense explicacions al darrera ens sembla de molt difícil explicació i, en tot cas, l'emplacem a què avui ens ho pugui explicar.

Em temo... perquè alguna altra vegada ens té acostumats a què les explicacions que hauríem de tenir en comissió ens les donarà avui en seu parlamentària i confondrem, una vegada més, el que serà un debat polític per un debat tècnic. No vull dir que vostè ho faci volgutament, no vull dir que vulgui eludir i que aquesta sigui la seva intenció però, en tot cas, aquesta acaba sent sovint i si avui no és així rectificaré posteriorment la conseqüència de les seves actuacions.

Pensem que el debat hagués pogut ser molt més ric i enriquidor de tenir algunes de les informacions que ara li demanarem. En tot cas nosaltres mirarem de fer comentaris polítics en relació a varis aspectes del marc pressupostari.

La primera en relació a les previsions de creixement del Producte Interior Brut.

Segons la informació extreta dels diferents quadres que vostè ens ha adreçat, es preveu un creixement acumulat fins a finals de legislatura de pràcticament el 7% del PIB.

Cal dir que aquesta dada suposa una modificació molt significativa respecte de la tendència dels darrers anys, prenent com a dada l'única dada que tenim tancada que és la de l'any 2014, el PIB de l'any 2014 era inferior en mig punt al de l'any 2010 i en gairebé 8 punts al del 2008. Caldrà que ens expliqui molt bé aquest increment del Producte Interior Brut.

A més, al nostre entendre, aquestes previsions són contradictòries amb les afirmacions que fa no gaires dies el propi cap de Govern feia en motiu del debat d'Orientació política alertant de les davallades d'ingressos provinents de sectors com el del tabac i el sector financer, dos sectors principals en la nostra economia.

Davant d'aquests reptes del sector financer hem de dir que compartir el que el cap de Govern afirmava en motiu del debat d'Orientació política davant d'aquests reptes del sector financer, davant dels reptes que té el sector tabaquer, malauradament d'altres sectors com el sector de la construcció i algun altre i malgrat el creixement, encara que moderat, del sector turístic ens hauria d'explicar senyor ministre quins són els sectors que aportaran aquest creixement; altrament, si no fos així, podríem pensar o podria semblar que la seva previsió de creixement va una mica forçada en la mateixa línia que hem manifestat des del Grup Liberal i des d'SDP per assolir els objectius o les concretes que li marca la regla d'or, però cal tenir en compte que en la regla d'or es calculen els límits d'endeutament, els límits de despesa en funció al Producte Interior Brut.

Per tant, d'on sortirà aquest 12, aquest 10, aquest 15% del PIB que fa creïbles els seus càlculs? I aquesta és una pregunta que si se'm permet també feia extensiva el Grup Parlamentari Demòcrata, el Sr. Baró, per tal de debatre en igualtat de condicions aquest marc pressupostari.

La segona de les reflexions polítiques és en relació a la previsió d'ingressos tot i l'escassa informació i agregada de la que disposem, en la que d'alguna manera tota la informació tant d'impostos directes com d'impostos indirectes ve en un sol apartat també

ens sobten algunes de les dades o algunes de les previsions: es preveu un increment del 5,4% en matèria d'impostos directes i del 6,5% en matèria d'impostos indirectes.

Reprenc aquí de nou les afirmacions fetes pel cap de Govern alertant de la davallada de sectors principals de la nostra economia i que aporten molt al pressupost públic com és el sector del tabac i el sector bancari.

Per tant novament aquí, senyors ministres i senyors membres del Grup Parlamentari de DA, ens han d'explicar molt bé quines són les previsions i en quins impostos que permeten argumentar aquestes xifres de moment perquè no sembli que les previsions puguin ser no creïbles.

El tercer dels punts és els ingressos provinents de les entitats parapúbliques.

Capítol apart mereix les previsions d'ingressos provinents de les parapúbliques.

Ens preocupa les previsions que s'han efectuat de repartiment de dividendes i altres aportacions tant des de FEDA com des d'Andorra Telecom.

Ens sembla -i hem debatut molt en aquesta Cambra i tocarà seguint-ho fent- que FEDA i Andorra Telecom tenen ja prou reptes cada una d'elles al davant com per anar rebaixant els seus recursos i les seves reserves.

Ens sembla -i li demanem si no li sembla al Govern totalment contradictori parlar de l'amenaça al futur que pot suposar la desaparició dels ingressos pel *roaming* i que es prevegin 26 milions d'euros... 26 milions d'euros de transferència d'Andorra Telecom al Govern! S'acaba d'aprovar en aquesta... de debatre un projecte de llei perquè les societats de capital privat pugui formar societats amb FEDA per tal de què puguin accedir a la producció d'energia; un dels elements d'aquest Projecte de llei que promou la ministra Calvo parla de què FEDA no té recursos per fer en solitari aquestes inversions i entenem que és contradictori que alhora que es fan aquestes afirmacions es vagi descapitalitzant a FEDA.

Miri l'única explicació, al nostre entendre, és la seva incapacitat per equilibrar els comptes públics i ens preocupa que no ho vegi... Bé, estem segurs que sí que ho veu però, en tot cas, que faci veure que no ho veu i que disfressi amb altres explicacions.

La seva actitud en aquest tema és eludir una problemàtica greu i actual per empenyar-la cap al futur; just el contrari del que ha de fer un bon governant.

Vostè -i alguna vegada li he recordat i perdoni que li digui entre cometes- "ha viscut molt bé" assignant-se

els mèrits de la millora dels comptes públics arrel de projectes de llei que altres amb anticipació vam impulsar. Aquesta és l'herència que vostè va rebre. El que vostè està fent ara és no reconèixer els problemes de desequilibri de l'Administració central i està ampliant aquestes dificultats també a FEDA i a Andorra Telecom.

En aquest sentit el que està fent és negligent, està eludint la seva responsabilitat, fa, acudeix al recurs fàcil, i permeti'm que li digui simplista, de fer veure que redueix ficticiament el pressupost del Govern a càrrec dels recursos que vénen de FEDA i d'Andorra Telecom.

No està atacant el problema, el vol amagar i això pot tenir els seus efectes sobre sectors tan estratègics, ni més ni menys, com és el sector de l'energia i el sector de les telecomunicacions. Això és, al nostre entendre, un pessim gestor i espero que entengui el motiu de la meua afirmació. Resto a l'espera ben entès de les seves explicacions en torn a aquesta problemàtica.

I finalment, com a quart punt, les previsions de despesa. Aquí novament els conceptes vénen agregats per capítols sense majors explicacions i per tant ens és difícil, doncs, poder debatre amb vostè... amb vostè amb igualtat de condicions.

Tanmateix volem fer varies remarques. La primera, que no acabem d'entendre com algunes de les disposicions del projecte de pressupost no quadren o no s'encabeixen dins del marc pressupostari. La més preocupant però pas l'única d'elles és que el Projecte de pressupost per l'any 2016 preveu inversions per l'any 2017 per més de 58 milions d'euros quan el marc pressupostari les limita a 43 milions d'euros.

També ens semblen poc creïbles les previsions d'interessos vistos els compromisos a futur ja contrets i vistos els dèficits pressupostaris que es preveuen en el mateix marc pressupostari.

Si parlava al principi de la meua intervenció dels dubtes que les seves previsions de creixement del PIB que, espero que ens expliquin, ens oferien, ens semblen que algunes de les evolucions de les despeses de funcionament per als anys 2018 i 2019, en què baixen de manera significativa, tant les despeses de funcionament com les transferències corrents, -transferències corrents, per exemple és l'epígraf o l'apartat del pressupost on hi ha la transferència a la CASS, la transferència per al finançament sanitari, la transferència als sistemes educatius, Andorra Turisme, a entitats esportives i culturals- ens haurà d'explicar com s'assoliran aquestes reduccions de despeses, a quins organismes i serveis pot acabar afectant.

Per tot l'exposat, el seu marc pressupostari, si més no en aquestes qüestions més rellevants que he expressat, ens representen molts i molts dubtes. Restem a l'espera de les seves explicacions, tant del Govern com del grup majoritari, per determinar el nostre posicionament definitiu a l'esmena a la totalitat que s'ha presentat i indirectament, manifestant en aquest sentit, el nostre parer en relació al marc pressupostari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula el conseller Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. López, ho sento, no serà el Sr. Baró i hauré de ser jo qui continuï aquest debat. En tot cas l'intentaré explicar, doncs, una mica el nostre posicionament a favor del marc pressupostari.

La crisi econòmica i financera ha tingut efectes importants sobre les finances públiques mundials, i el Principat d'Andorra no n'ha quedat al marge, passant d'un endeutament públic de 600 milions d'euros l'any 2007, el que representava un endeutament del 20% sobre el PIB, als aproximadament 1.100 milions d'euros l'any 2013, un 45% del PIB d'aquell any. Davant d'aquesta situació, era necessari adoptar les mesures adients per establir un marc general permanent que assegurés la viabilitat de les finances públiques, tant a nivell de l'Estat com dels comuns, tot establint mecanismes de disciplina i de control pressupostari.

Aquests objectius van impulsar la redacció de la Llei 32/2014, del 27 de novembre, de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, coneguda com la "Regla d'Or" i que el Consell General va aprovar a les acaballes de la passada legislatura.

Aquesta Llei, estableix els set principis bàsics que han de regir la gestió dels recursos financers per part de tots els poders públics andorrans, incloses les entitats parapúbliques i de dret públic vinculades a l'Administració general i als comuns, així com les societats públiques participades per les administracions. Aquests principis són: 1: la sostenibilitat financera, 2: l'estabilitat pressupostària, 3: la plurianualitat, 4: la transparència, 5: l'eficiència, 6: la responsabilitat, i 7: la lleialtat institucional.

Així, per poder acomplir amb els objectius marcats per la Llei, és especialment rellevant l'establiment d'un marc pressupostari plurianual per part de totes les administracions, organismes i entitats, que contempli, en primer lloc, les previsions econòmiques generals per al període de mandat de cada instància, així com els objectius de deute i despesa pública, i les projeccions de les principals partides d'ingressos i de despeses.

Dins d'aquest marc pressupostari s'hauran d'aprovar els pressupostos anuals corresponents.

Ens trobem, avui, doncs, davant del primer marc pressupostari que ha elaborat el Govern d'Andorra, -d'acord amb la llei de la "Regla d'Or"-, i que avui se sotmet a l'aprovació del Consell General. Un marc pressupostari pel període comprès entre els exercicis 2016-2019, ambdós inclosos, que suporta el programa de Govern del mandat legislatiu i que alhora és fruit dels objectius estratègics per al mandat.

El pressupost de l'exercici 2016 és el primer en el que és aplicable la Llei 32/2014, i respecta els límits establerts per la present Llei, tot i que aquests no són avaluables fins al final del mandat, l'any 2019.

Així, tal i com estableix l'esmentada llei de la "Regla d'Or", aquest marc pressupostari inclou tres grans blocs:

El primer d'aquests blocs és el relatiu als objectius de sostenibilitat financera i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

Entrant en matèria, d'aquest bloc, i referent als esmentats objectius, el primer límit establert és el de l'endeutament, que d'acord amb l'article 12 de la llei de la "Regla d'Or", s'estableix que el deute públic del Principat no podrà ser superior al 55% del producte interior brut, i el de l'Administració general no podrà superar el 40%.

Dit això, el present marc pressupostari realitza projeccions del deute de l'Administració general de l'Estat prenent com a referència la dada oficial del PIB nominal de l'exercici 2014, 2.525 milions d'euros, i l'actualitza amb una taxa de referència estimada de creixement del 0,75% per l'exercici 2015 i de l'1% per l'exercici 2016 i posteriors. Des del Grup Parlamentari Demòcrata considerem adequada i raonable aquesta taxa de creixement i, per tant, ens sentim satisfets al posar en una balança, d'una banda, la força de la recuperació econòmica i, de l'altra banda, els riscos -nous i encara existents- del nostre sistema econòmic.

Per tant, i d'acord amb aquests càlculs, s'estima que per a l'exercici 2016 el deute públic conjunt de l'Administració general de l'Estat i dels comuns no

podrà ser superior als 1.413 milions d'euros mentre que el deute de l'Administració general no podrà superar l'import estimat de 1.028 milions d'euros.

Així doncs i estimant que a finals de l'exercici 2016 l'Administració general de l'Estat tindrà un deute formalitzat de 967 milions d'euros, encara es trobaria en 61 milions d'euros per sota d'aquest límit màxim, complint adequadament el primer principi.

Cal també felicitar aquí l'esforç titànic de tots i cadascun dels 7 comuns en la rebaixa del deute de les seves respectives parròquies, tasca a vegades malentesa però vital per a sanejar unes finances a vegades compromeses, per mantenir un sistema fiscal com el que gaudim i per no penalitzar la recuperació econòmica del nostre país.

El segon bloc, es refereix a les projeccions de les principals partides d'ingressos i de despeses, tenint en compte tant la seva evolució tendencial així com l'impacte de les mesures previstes pels períodes 2016-2019.

És l'article 15.1 de la "Regla d'Or" el que estableix el límit de la despesa màxima permesa i la fórmula de càlcul d'aquesta.

En relació a l'exercici 2016 la despesa no hauria de superar els 415,71 milions d'euros, sense incloure la variació d'actius i passius financers.

D'acord amb el projecte de pressupost per a l'exercici 2016, la despesa pressupostada es troba en 423,29 milions d'euros, 7,58 milions d'euros per sobre del límit. Tot i així, el marc pressupostari de l'Administració general de l'Estat compleix el límit de la despesa màxima, atès que al final del mandat, l'any 2019, la despesa se situa per sota del límit màxim establert.

Arribats a aquest punt, el Grup Parlamentari Demòcrata vol urgir a la reacció del Govern. Demanar les reformes que el nostre país necessita per tal d'aconseguir l'acompliment d'aquest important objectiu doncs, sense una racionalització de la despesa, el país s'avocaria a una escalada impositiva que ni la llei permet ni part dels legisladors d'aquesta Cambra estem disposats a realitzar.

Som conscients que Andorra -d'igual manera que el nostre entorn geogràfic i la resta de països desenvolupats- ha estat també víctima d'una de les pitjors crisis globals i, per tant, entenem les urgències i compartim plenament l'acció de Govern en relació a posar mitjans en favor d'una societat i una economia que perillava. No obstant, i tal com fa uns moments deia, no deixarem de ser vigilants de l'acompliment total d'aquesta premissa recollida a la "Regla d'Or".

Parlar de recuperació econòmica ha de ser sinònim de poder exposar les amenaces i febleses del nostre sistema doncs, encara que comença a reactivar-se, el nou model econòmic fruit de les reformes de la passada legislatura encara no està plenament consolidat i restar interès i atractiu al nostre marge de competitivitat davant els nostres competidors no semblaria, a hores d'ara, una gran aposta.

En relació a un altre límit recollit en aquest apartat, del segon bloc, el de l'article 16 de la llei, relatiu a la regla de la despesa corrent o de funcionament, estableix que la variació de la suma de despesa de personal, de béns corrents i serveis així com les transferències corrents, no podrà superar la taxa de referència del creixement del PIB anual.

Tal com ja s'ha dit, la taxa de referència estimada de creixement del PIB nominal per l'exercici 2016 es fixa en un 1% mentre que la variació de la despesa corrent és del +0,20%. Per tant la variació del creixement de les despeses corrents es troba en 0,80 punts per sota del límit màxim permès, 2,50 milions d'euros en termes absoluts.

També la llei, en el seu article 19, exigeix que els pressupostos generals de l'Estat i els comuns han d'incloure una partida corresponent al 0,10% del total de les seves despeses que anirà destinada a la dotació d'un compte de compensació i que s'utilitzarà per sufragar els pressupostos extraordinaris per causes excepcionals. Els pressupostos d'aquest tipus es podran aprovar si es produeixen catàstrofes naturals, emergències greus i esdeveniments o situacions excepcionals, que requereixin una actuació pública urgent i extraordinària que no es pugui assumir amb les partides pressupostàries vigents o ordinàries. En el projecte de pressupost de l'exercici 2016 es recull un compte de compensació de 423 mil euros que s'anirà sumant a les dotacions d'anys posteriors.

L'últim dels objectius d'aquest segon bloc, és el que marca l'article 20 de la llei, consistent en la limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general. Dit d'una forma més col·loquial, el nivell de pressió fiscal. La llei marca un límit del 40%, mentre que els càlculs que recull el marc pressupostari determinen una pressió fiscal al voltant del 31% per tots els exercicis del mandat, i per tant també per sota del màxim establert. Cal recordar aquí la relació entre despesa necessària i imposició adequada i diferenciar-la plenament de la sobre despesa i necessitat d'imposició afegida per manca de voluntat reformista. Quedi aquest comentari com a imatge de les fites del Grup Parlamentari Demòcrata en relació al sosteniment i recolzament -com a majoria que és- del nostre Govern.

El present marc pressupostari també recull les projeccions de les principals partides d'ingressos i despeses, tenint en compte tant la seva evolució tendencial com l'impacte de les mesures previstes pel període considerat. Aquestes previsions han estat realitzades a partir d'una previsió de l'estat de despeses i d'ingressos per a l'exercici 2015 de manera que el darrer pressupost de la legislatura compleixi amb tots els límits que s'han comentat anteriorment i que estableix la Llei de la "Regla d'Or".

Els pressupostos dels anys 2016, 2017, 2018 que contempla el present marc pressupostari compleixen el límit d'endeutament i la limitació del pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes i vetllen pel compliment del límit de la despesa màxima permesa i de la regla de la despesa corrent, per poder-se assolir al final d'aquest mandat. Aquests límits estan calculats seguint una previsió de creixement d'ingressos que podem considerar prudent.

Prudent, doncs, s'ha considerat que tots els capítols d'ingressos creixeran d'acord amb la taxa de referència prevista de creixement del PIB nominal, excepte per dos conceptes; el de "Consums de béns" i el de "Impostos especials". Com bé saben, aquestes dues partides recullen la recaptació provinent del tabac i els carburants, i tot i la forta dependència que en tenen les arques públiques, s'estima que ja han tocat sostre en la seva capacitat de generar ingressos.

Continuant amb la previsió d'ingressos, aquest marc pressupostari també presenta una important prudència, ja que per l'any 2017 s'estima una davallada dels beneficis d'Andorra Telecom en un 50%, fruit del previsible descens -tal com comentaven- dels ingressos provinents de la tarifa del roaming.

Cal advertir també, que aquesta davallada es produirà a partir del segon semestre del 2017 i que, per tant, la davallada d'ingressos serà molt més punyent durant els exercicis posteriors. En relació a aquest últim punt, pensem que s'hauria d'iniciar un diàleg lleial sobre la conveniència de futures inversions per tal d'aconseguir nous pols d'atracció pel país -d'una banda-, i de l'altra, si és el moment de posar en risc les reserves de les nostres parapúbliques.

Si passem a les projeccions de les principals partides de despesa, a partir de l'exercici 2017 s'estima un creixement de l'1% de la partida de personal i una davallada del capítol de consum de béns corrents i serveis i transferències corrents pel mateix percentatge. En aquesta projecció, també s'estima un nivell mínim d'inversions pels anys que queden de mandat corresponents al 4,5% del PIB pel que fa al

2017 i 3,8% quant al 2018 i 2019. Per últim, i a l'espera que s'aclareixi el nou marc de transferències i competències comunals, s'ha pressupostat la mateixa quantia de transferències que per a l'any 2016.

Com a tercer i últim bloc, i ja acabant Sr. síndic, en relació a les previsions econòmiques generals en el context de les quals s'aplicarà el marc pressupostari, durant el període de mandat: el present marc pressupostari dedica un apartat, tal com marca la llei, a aquestes previsions. Aquestes es refereixen a l'eurofórum del Banc Central Europeu; l'evolució del PIB mundial i del PIB de la zona euro, i l'evolució del preu del petroli, segons les previsions del Fons Monetari Internacional, de la Comissió Europea i de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata no donarà suport a l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat, president del Grup Parlamentari Liberal, i per consegüent es manifesta a favor del marc pressupostari pels exercicis 2016-2019 presentat pel Govern.

Per acabar, i sabent que no es objecte del debat d'aquesta llei però entenent que l'homologació internacional ens farà entrar en una zona de confort avui no existent i a una major confiança cap al nostre sistema fiscal tant per part dels ciutadans d'Andorra com pels inversors estrangers, recordem i urgim el Govern d'Andorra, al compliment de la proposta de resolució aprovada pel Consell General en relació a l'entrada del Principat d'Andorra al Fons Monetari Internacional i al Banc de Pagaments Internacionals.

Gràcies Sr. síndic.

(Deixen la sala la M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega i el M. I. Sr. Carles Àlvarez Marfany)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Govern.

Té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. i Srs. consellers afrontem per primer cop en aquesta Cambra el debat sobre el marc pressupostari. En aquest cas el marc pressupostari pel període 2016-2019. Un debat que respon al que preveu la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal aprovada el novembre de l'any 2014. Un debat, per tant, que

respon a la voluntat de la majoria parlamentària de la passada legislatura -majoria confirmada en la present- d'introduir en el debat pressupostari elements de reflexió claus: com l'evolució passada i les previsions futures de paràmetres macroeconòmics bàsics, l'anàlisi tendencial de les principals magnituds pressupostàries o, senzillament, una visió pressupostària que vagi més enllà de les necessitats d'un sol any.

I permeti'm que introduueixi aquí un element a partir de la intervenció que ha fet el Sr. López. Veurà, avui potser amb això el contradiré al que vostè ha descrit de les meves intervencions habitualment, que la intervenció que avui tinc preparada, tot i que en alguns aspectes l'hauré de corregir a la vista de les intervencions precedents, no tenia cap vocació d'entrar en l'anàlisi dels números ni en com s'han gestat aquests. I a més a més ja li recullo el suggeriment, veurà també que això estava ja introduït en la intervenció d'una compareixença a la comissió.

Però en tot cas avui, aquesta intervenció avui estava i està molt encaminada senzillament a posar en valor aquesta eina, el marc pressupostari, una eina, que insisteixo, per primera vegada es debat aquí, i que ara sembla ser que ha obert els ulls a tothom que cal fer previsió i que cal analitzar com a mínim a quatre anys vista. Curiosament fins ara no havia calgut que es fes mai.

Però en tot cas, un primer document sense cap precedent i per tant, també ho ha dit el Sr. López, a ben segur, que haurà d'evolucionar per millorar-ne el format i el contingut. Però també, si m'ho permeten, un document que compleix amb tot el que preveu la llei de la qual emana i que sens dubte serà una eina molt útil per la gestió pressupostària.

Crec que amb la intervenció que ens ha fet el Sr. Carles Enseñat queda clar que el document introduueix tot allò que preveu la llei, i el seu desgloss, en aquest cas bastant més tècnic del que jo tenia previst, permet entendre perfectament d'on surten la majoria dels números d'aquest marc pressupostari.

La pròpia naturalesa d'aquesta eina ja ens ha de fer veure que el que estem fent és aprovar un marc d'actuació que ens ha de permetre fixar uns objectius i una política pressupostària a mig termini. El marc pressupostari no pretén fixar en què s'han de gastar els diners, quins projectes cal impulsar o quines inversions es volen prioritzar. Això ja ho fa el pressupost de cada any. No estem aprovant unes xifres concretes i inamovibles, el que fem és convenir des de l'anàlisi del passat i les previsions pel futur de l'economia, els límits en els quals s'haurà de moure el pressupost per no superar els topalls que la mateixa

Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal fixa en matèria d'endeutament, de dèficit, de despesa corrent o de pressió fiscal.

La introducció del mig termini en matèria pressupostària és una molt bona notícia i el fet que cada any s'hagi d'anar actualitzant el marc en funció de com evolucionen els indicadors econòmics també. Això no únicament obligarà al Govern a fer aquesta anàlisi de forma continuada sinó que afavorirà que aquesta reflexió sigui compartida amb els grups parlamentaris.

Durant masses anys al nostre país s'ha pressupostat amb una visió a curt, a un any vista, sense tenir en compte la tendència dels indicadors econòmics. Massa sovint sota la pressió del dia a dia, dels compromisos a curt, no s'ha tingut la capacitat -o no s'ha volgut- aixecar la vista i anticipar el que se'ns acostava.

Així, i sense anar més lluny, a principis dels anys 2000, quan el creixement estava desbocat, no es va tenir la capacitat d'encarar les reformes estructurals que prepararessin el país pels grans reptes pressupostaris a llarg termini, malgrat ja es coneixien. Alguns exemples: les pensions de jubilació, la diversificació dels ingressos i d'altres que podríem anar enumerant. O es van agafar també en aquella època -imagino fruit de l'eufòria- nous compromisos sense valorar-ne el cost, seria el cas dels complements de jubilació de la funció pública introduïts l'any 2000. Es van introduir sense ni tan sols valorar-ne el cost i naturalment ara veig que tots estan molt preocupats també perquè tinguem el fons de compensació sense fer una sola provisió al llarg de bastants anys.

Tampoc després, quan primer la tendència del creixement va canviar, i a continuació es va caure en el decreixement no es va abordar un pla de reestructuració de la despesa, ni es va fer el salt a mirar les finances públiques en la seva globalitat i coordinant mesures entre comuns i Govern.

Durant molts anys s'ha pressupostat per inèrcia i negant el que s'acostava. Els resultats són ben sabuts. Els quantitius són públics i els hem exposat molts cops. I si ens referim als qualitius haurem de convenir que quan les mesures s'apliquen tard perden eficàcia i acaben requerint més contundència. Això és en gran mesura el que va passar en la passada legislatura.

Hem passat de poder fer un aterratge sua i plàcid, que ens permetés tornar-nos a enlairar sense dificultats, a un aterratge forçós i amb turbulències i que ens fa més difícil reprendre el vol.

Però és ben cert que res ens servirà que ara ens lamentem sobre el passat perquè això no ens aportarà solucions. La meua voluntat és posar en valor l'eina que debatem avui, una eina que ens ha d'ajudar a no cometre errors passats, que ens ha d'ajudar a analitzar, a debatre i, sobretot, a anticipar.

El marc pressupostari ens ha de permetre valorar de forma global les mesures estructurals que es van prendre la passada legislatura i les que s'hauran de prendre en el futur. No quantificant cada mesura de forma aïllada i en relació al seu àmbit d'actuació, sinó valorant l'impacte global en el pressupost i la seva evolució.

En aquest sentit el marc pressupostari posa de relleu que l'actual estructura d'ingressos i despeses permeten, en un escenari de creixement del PIB moderat, complir els objectius que fixa la llei de sostenibilitat de les finances públiques, però també posen de relleu que el marge per absorbir qualsevol davallada és baix. I aquest és un aspecte clau.

D'una banda perquè tenim riscos sobre alguns dels ingressos consolidats els darrers anys, i que en alguns casos tindran segur i en altres poden tenir, alguna davallada, seria el cas de l'Impost sobre la renda dels no residents, les taxes al consum o els ingressos patrimonials provinents d'Andorra Telecom. Pràcticament totes les anteriors intervencions hi han fet referència.

D'una altra banda les despeses de personal, les despeses corrents i les despeses financeres difícilment baixaran i les transferències corrents tampoc a excepció feta de l'eficiència que pugui aportar la reforma sanitària.

De fet, ja tenim present aquests aspectes en les projeccions, i malgrat la llei preveu que s'han de complir els límits fixats al final de la present legislatura, tres dels quatre objectius ja es compleixen durant tots els exercicis que componen el marc pressupostari.

- Així en tots els exercicis es preveu que l'endeutament de l'Administració general estigui per sota del 40% del PIB.

- Igualment la despesa corrent se situa per sota de la taxa de referència del creixement del PIB per cada exercici.

- I, finalment, la tributació directa dins el total dels ingressos per imposició directa i indirecta, un cop restada la taxa al consum i els impostos especials, tots els anys està per sota del 40%.

Sempre dins del marc de la llei únicament el límit de despesa màxima permesa no es situarà en les previsions de la llei fins el darrer any que té per fer-ho. De fet això té lògica donat el canvi de tendència

del PIB en el moment d'entrar la llei en vigor, i valida la llei en el sentit de no forçar canvis sobtats en les tendències pressupostàries. Perquè canvis sobtats acabarien tenint impacte no desitjat en la capacitat de prestar serveis a l'Administració pública.

Per fer tots aquests càlculs s'ha optat per una previsió de creixement moderada, potser excessivament conservadora, però que per prudència vol recollir, a curt termini, els efectes de la crisi BPA. En una economia tan petita com la nostra és una evidència que un esdeveniment d'aquesta magnitud té un impacte sobre l'economia i el seu creixement. Per aquesta raó s'ha agafat com a punt de sortida un creixement del PIB nominal per l'any 2015 del 0,75% i s'ha previst una progressiva millora fins a preveure un creixement del 2% per l'any 2018 i 2019. Una previsió que conjuga l'esmentada prudència amb l'evolució dels PIB's dels anys anteriors, el 0,2% de l'any 2013, i el 2,2 % de l'any 2014, i amb les previsions per l'economia mundial i, especialment pels països veïns, d'organismes com el FMI o l'OCDE.

En qualsevol cas insisteixo en la idea que el marc pressupostari no és més que una eina basada en projeccions per establir un límit a la despesa pública tenint present l'endeutament i la previsió de recursos futurs. Una eina al servei de l'estabilitat pressupostària i la disciplina fiscal, i que ha de permetre millorar l'eficiència en l'ús dels recursos públics.

En aquest sentit també crec que el marc pressupostari ens ajudarà en la gestió pressupostària més enllà dels objectius que fixa la llei, i poc a poc tots els ministeris hauran de tenir la capacitat de fer les seves projeccions pressupostàries a 4 anys vista.

Aquest primer marc pressupostari ens prediu un nivell d'estabilitat pressupostària que en qualsevol cas caldrà anar confirmant a mesura que es passi de projeccions a dades reals, tant en les dades pressupostàries com en els indicadors.

Per això és molt important, tal i com preveu l'article 11.2 de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal que cada any es revisi i actualitzi, en aquest sentit ja els hi avanço el meu compromís de comparèixer davant la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost per revisar el marc pressupostari un cop es disposi de la liquidació de l'exercici 2015, el PIB del mateix exercici i les primeres projeccions per l'any 2016 a partir de les dades d'execució dels primers mesos de l'any. Sempre en qualsevol cas abans que el Govern aprovi el projecte de pressupost de l'any 2017 i el tramiti al Consell General. Una normalitat que

òbviament haurà d'agafar-se a partir d'aquest exercici.

Permeti'm ara que en el temps que em resta Sr. síndic, em refereixi a alguns dels aspectes als quals s'han referit ells consellers que han intervingut fins ara i en especial naturalment, al defensor de l'esmena a la totalitat.

Fa tot un seguit d'afirmacions, de consideracions, possiblement més pròpies del debat que tindrem a continuació, que és el del pressupost del 2016, però que en tot cas lliguen amb aquesta anàlisi del marc pressupostari. I especialment sobten algunes d'aquestes afirmacions pel que fa a la capacitat o no que hagi tingut aquest Govern o que pugui tenir en el futur d'acostar-se en aquest objectiu que no podem eludir i que no podem menystenir, que és el de l'equilibri pressupostari. Sobta perquè vostè mateix em sembla que ha quantificat amb uns 95 milions d'euros el dèficit que s'ha incorregut durant els quatre anys de la passada legislatura i certament noranta i escaig. Però en tot cas, certament és una quantitat que a mi mateix com a titular del Ministeri de Finances em preocupa. Però també convé dir que amb un sol any, l'any 2009 se'n van fer 116, amb un govern liberal. I l'any 2008, se'n van fer 91 amb un altre govern liberal. No cal que li faci els números que vostè ha volgut projectar en els propers quatre anys perquè si els fes a partir de la realitat del 2008 i del 2009, el drama seria d'una magnitud absolutament incontestable. Però en tot cas el que també cal és analitzar les liquidacions dels passats quatre anys en la seva justa mesura. I aquest dèficit acumulat dels 4 anys, els quals vostè hi fa referència, bàsicament vénen d'una sola partida, del pagament de les inversions fetes durant el període 2006-2007 i 2008. Ho he dit en moltes ocasions, mai he criticat aquesta fórmula de finançament. És una fórmula possible però en tot cas a cadascú se li ha d'atribuir allò que li correspon. I nosaltres ens vam limitar a pagar el que vostès havien gastat. Però en tot cas també el que és important és veure què és que podem projectar d'aquests darrers quatre anys per poder fer aquest marc pressupostari. I el que podem pressupostar o projectar és que la liquidació del 2013, del 2014 i del 2015 es posin dins dels límits que preveu la pròpia Llei de sostenibilitat de les finances públiques, és a dir en una franja de dèficit que està en el marc entre el 0 i l'1% del creixement del PIB. Perquè també cal dir-ho, no hem de fer un dogma d'aquest equilibri pressupostari, ha de ser un objectiu que hem de perseguir constantment però estar en uns nivells de dèficit que estiguin per sota del creixement mig del PIB, que es preveu en els propers anys, en realitat acaba situant el deute global en relació al PIB, per sota del que tens en aquest

moment i facilita l'aportació del sector públic el que és el creixement de la pròpia economia i sobretot garanteix el que és el servei públic.

M'abstindré de fer-li cap comentari sobre com ha fet vostè el càlcul dels IPC's acumulats o del PIB acumulat. L'IPC acumulat Sr. Pintat, no es calcula amb una sola aritmètica, es calcula doncs precisament per acumulació, però en tot cas més enllà d'això, les xifres que s'han utilitzat per fer aquestes projeccions, responen a les que tenen organismes de molta més dimensió que el propi Govern d'Andorra, i de molta més capacitat que el que pot ser un modest departament d'estadística del nostre Govern, doncs en les projeccions d'aquests organismes. Sabent aquests propis organismes, que cada any s'han de modificar, i que cada any s'han d'anar corregint a mesura doncs que es concreten les dades projectades en anys anteriors. Aquesta és la dinàmica i això és el que haurem d'anar fent al llarg d'aquests anys.

Abans de passar a altres companys i de distendre una mica, permeti'm que li digui que arriba tard en el tema del govern dels millors. El govern dels millors ja va acabar en la passada legislatura, aquest torna a ser un govern mortal, sotmès als errors dels mortals i per tant, susceptible d'equivocar-se sovint també. Però bé en tot cas, insisteixo això per treure una mica o distendre una mica el debat.

Agreixo sincerament el to, malgrat la duresa d'algunes afirmacions que ha utilitzat el Sr. López. Penso que ha fet unes aportacions amb caire constructiu que van més en el debat numèric que el que jo avui tenia previst, però en tot cas per algunes de les qüestions que ha plantejat sí que mereixen algun comentari que segurament podrem reprendre en el debat del pressupost perquè allà també tenia previst parlar-ne.

Les projeccions del PIB, ho he dit abans, 0,2 al 2013, 2,2 al 2014. A partir d'aquí les nostres projeccions eren de cert optimisme pel 2015 i per aquesta prudència a la qual feia referència abans, justament per l'efecte de tota la crisi BPA, s'ha optat per reduir el que es preveu que passarà especialment en l'economia que té més influència en la nostra, que és l'economia espanyola. I s'ha optat per rebaixar. Efectivament Sr. López no és fàcil fer aquest càlcul i menys amb els mitjans que disposem, però en tot cas sí que crec que és millor pecar per prudència que no pas per excessiu optimisme...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

En relació als ingressos d'Andorra Telecom i FEDA. Ho ha explicat molt bé també el Sr. Enseñat. Està recollit en el marc pressupostari la previsió d'una caiguda dels beneficis d'Andorra Telecom. Però tot i així, la preocupació que vostè ha manifestat i que li he sentit dir en alguna altra ocasió sobre les reserves d'Andorra Telecom, penso que no ha de ser tal.

Per posar-li només una referència. Prenem la mesura de repartir tot el dividend d'Andorra Telecom durant els propers tres anys, en el moment en què les reserves estan en el seu punt més alt de la història: 260 milions d'euros. Perquè vostès tinguin una referència, les reserves per exemple l'any 2010 eren 216 milions d'euros. Per tant aquests 260 milions d'euros, un cop parlat amb els tècnics d'Andorra Telecom són més que suficients per abordar tots els reptes que aquesta parapública i ara societat anònima té encomanats.

Pel que fa FEDA, com que té una naturalesa diferent, tant el seu pla d'inversions com la seva capacitat o el seu muscle financer es manté el criteri que s'ha vingut mantenint durant tots els darrers anys, no d'aquesta legislatura passada, molts anys endarrere, repartir només el 30% dels seus beneficis i per tant permetre acumular una part del resultat cada any per poder fer front al pla d'inversions. I em remeto al que li acabo de dir, en quant a la incapacitat de trobar l'equilibri pressupostari. No n'hem fet un dogma però sí que crec que és important que tinguem aquest objectiu, però en tot cas el resultat pressupostari via liquidació dels darrers tres anys, i ja em permeto avançar també de l'any 2015, és el millor resultat pressupostari dels darrers 15 anys. És una realitat, són números. I ja li admito perquè ho posa en la memòria i perquè està explicat i sempre he fet l'esforç d'explicar-ho en totes les rodes de premsa, que hi ha un any, el 2013, que està afectat pel repartiment de reserves que es va fer d'Andorra Telecom, que són els 40 milions. Ho he explicat sempre i fins i tot les presentacions presenten una liquidació amb els 40 milions i una sense els 40 milions. Perquè quedi clar a tothom, no es tracta de fer trampa, es tracta d'explicar que quan diner públic, perquè no ens n'oblidem, Andorra Telecom és 100% de l'Estat. Doncs per tant l'Estat té diners ociosos, no té sentit que ens continuem endeutant, no té cap sentit. Ni amb una economia domèstica ni amb una economia d'empresa, ni amb una economia pública que anem fent gran el forat d'una banda, mentre anem engreixant un calaix que és de la mateixa propietat. No té cap sentit...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...el que tenim de fer és garantir amb aquestes reserves doncs que Andorra Telecom no perdrà competitivitat, i penso que això està més que garantit.

Tal com em requereix el Sr. síndic, acabo però segur que en les rèpliques tindrè temps de recuperar algunes de les afirmacions que s'han fet o contestar les que es puguin fer a partir d'ara ja un cop feta aquesta intervenció primera, que insisteixo com a primer objectiu tenia posar en valor una eina, que per primera vegada s'ha pogut debatre en aquest parlament perquè per primera vegada una majoria parlamentària va voler introduir-la dins d'una llei l'any 2014. I per tant, sobta però alhora satisfà veure que ara es posa en valor aquesta eina i que ara resulta que aquesta eina és la que posa de relleu totes les deficiències del pressupost que presenta el Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Alguna altra intervenció...

Sr. Josep Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Sí la meva intervenció serà pel Sr. ministre. Vull dir en aquest moment crec que en la meva intervenció no m'ha entès correctament. Jo el que li he dit és que la seva regla d'or era l'equilibri pressupostari en el mandat anterior i la contenció del deute. El que estem veient dins del marc pressupostari en les projeccions que ens presenta pels anys 2016, 2017, 2018 i 2019 és que es preveu un dèficit de caixa cada any i he citat acumulat fins a 97 milions d'euros. No m'he referit al passat, m'he referit al que preveuen. I que s'arribi en aquest dèficit per tenir unes previsions de creixement del PIB d'una sèrie d'anys que acumulades serien un 6,5%. Previsions que acumulades amb aquesta quantia, els ingressos per imposició directa no acompanyen tot i que també he posat en evidència que s'han dit que s'han obert 1349 obertures de negoci i 141 milions d'euros d'inversió estrangera a data d'avui. Per tant, l'economia no creix, no creix, i per créixer tot i amb un 6,5% no n'hi ha prou. I al final ens trobarem en una situació totalment de decalatge. Com a més també li he fet una observació, que no suposo que li

hagi passat per alt, que avui dia tothom sap que l'intercanvi automàtic d'informació tindrà un impacte sobre l'economia. L'impacte que tindrà sobre l'intercanvi automàtic d'informació sobre l'economia també el pot preveure. A nivell agregat, la inversió creditícia que tenen les entitats bancàries aquí al país, a tot el sector, a tot el país ronda els 100.000 milions d'euros segons els últims balanços que han publicat.

Quan tots aquests dipòsits, degut a un intercanvi d'informació, marxïn realment els balanços dels bancs s'hauran de tornar a equilibrar i això comportarà que la gent a la que se'ls han prestat diners o crèdits potser tindran dificultats i no se'ls hi retornaran. Per això ho he volgut simular d'una manera molt gràfica que és una sortida que es dona o que s'intenta donar a més a més a tots aquests fons que es troben aquí que es preveu una amnistia fiscal de 250.000 euros, més que amnistia no està formant part de la declaració automàtica a partir de 250.000 euros, i aquí a Andorra s'està obrint una quantitat de societats molt important, ho ha volgut significar amb 20.000 euros... Ai! Amb 20.000 societats noves i ha volgut significar que l'Hisenda espanyola n'està plenament coneixedora i que ens està observant.

No s'ha donat sortida, o no es dona sortida, a tota aquesta gent que en el seu dia van fer confiança aquí al país. Això no es pot quantificar amb un 6,5% del PIB. Tot aquest procés cap a la transparència portarà els seus impactes a l'economia, per tant, esperàvem que en aquest marc pressupostari hi hagués una reflexió molt més profunda i en aquest sentit no l'hem vista com també esperàvem que en la celebració d'aquest Marc pressupostari ja hi hagués conegut tot el que podria ser un procés de resolució de l'entitat Banca Privada d'Andorra que malauradament el 10 de març podem bufar la primera espelma... Tampoc hem vist cap repercussió aquí que estigui reflectit.

Per tant, fer projeccions en base al Producte Interior Brut mundial de la zona euro ajustats a la baixa pot ser un mecanisme habitual, com he dit, en una economia que ja tingui uns sistemes perfectament estabilitzats, però nosaltres sí que esperàvem amb aquest Marc pressupostari potser una anàlisi més aprofundida... més aprofundida i vostè també ho reconeix i després en parlarem en el pressupost, de quin nivell de despeses trobem i del que s'hauria de fer i de les reformes estructurals que s'haurien d'haver engegat, i això no hi és.

A part d'això, també he citat altres temes com poden ser el mateix informe del Tribunal de Comptes que té l'obligació de publicar uns objectius, conjuntament amb el seu ministeri, i que ell mateix posava en evidència que aquests objectius del Marc

pressupostari del qual he estat parlant no s'han publicat... No s'han publicat, jo mateix tinc el de comptes.

També, una altra interpretació que també pot evidenciar. El fons de compensació... el fons de compensació vostès el calculen sense els actius ni passius financers; la Llei no els exclou. Vaig poder mirar o reprendre les actes on es va debatre la Proposició de llei de la regla d'or en el seu dia en aquesta Cambra, i vostè va fer precisament encís que els actius i passius financers, perquè fossin una despesa màxima permesa, no es tinguessin en compte -i així la Llei ho recull-, però en canvi, pel que són els fons de compensació la Llei no ho recull així, i vostès aquesta partida l'obvien... I d'aquí és on ve l'observació del Tribunal de Comptes.

Per tant, amb tot el que vinc a dir és que amb aquest Marc pressupostari que es presenta més que parlar de projeccions de Producte Interior Brut, jo no he parlat del passat, vostè en va parlar; parlem del present, del present s'estan preveient més dèficits, més endeutament i s'està preveient avui en dia un sistema fiscal -que és el que tenim, que és el que s'ha qualificat d'una baixa pressió fiscal per poder ser competitius cap a l'exterior-, que si no s'aguanten totes aquestes previsions, realment, el que hi haurà si hi ha noves pujades d'impostos -que ja ho estem veient en les noves cotitzacions de la CASS que és el que dona més cost per als ciutadans i per les empreses-, estem veient que tot això va a l'alça i que, per tant, un dels pocs elements que té aquest país per poder competir a l'exterior es veurà malmès, això és el que he volgut significar. I enteníem que aquest debat sobre aquest Marc pressupostari tenia de contemplar potser una anàlisi molt més acurada de les hipòtesis que s'han previst que no són només merament un 6,5%, o el 3% que s'ha previst cada any sense tenir potser una anàlisi acurada de cada un d'aquests punts, perquè realment ens hauria pogut portar a preveure quines accions més concretes s'han de fer amb cada un d'aquests escenaris, i això no ha estat així, i això ho lamentem, a part de tot el demés que he estat manifestant que realment creiem que no s'adapta -perquè primer el pressupost i el Marc pressupostari s'han entrat conjuntament a Govern... al Consell General, perdó! Quan primer s'havia d'haver fet el Marc pressupostari, sotmetre'l a debat, publicar els objectius i després tramitar el pressupost; i sí que sé i em consta que la documentació o les directrius que ha passat a cadascun dels departaments del Govern que ha invocat aquesta Llei, contemplant els límits de la Llei, realment si els objectius no estan adequats és molt difícil que el pressupost aguantí.

Això és el que volia dir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part Grup Mixt hi ha alguna intervenció...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, el ministre ens ha fet una sèrie d'aclariments però entenc que tampoc ens els ha fet tots segurament per manca de temps en relació al Marc pressupostari. Continua havent-hi qüestions més enllà dels elogis que pugui fer del Marc pressupostari, doncs, ens explicava les virtuts o justificació dels bons resultats d'Andorra Telecom, que l'any 2015 ha estat l'any millor i, per tant, no hi ha res que faci preveure que traspasar una part dels beneficis cap al pressupost general doncs no sigui perillós, però continuo dient que no hi ha la justificació, aquesta justificació que diu que és aquella que es limita a desvestir un sant per vestir-ne un altre però, no hi ha cap explicació de les projeccions de cara al futur en els propers anys del que passarà amb l'acabament del *roaming* i de quines previsions per mantenir el bon funcionament de la parapública, això no queda explicat.

He trobat a faltar també una explicació o una justificació de les contradiccions que existeixen tant a nivell de la política emprada fins ara com entre el Marc pressupostari i el pressupost, que després en parlarem, en el sentit de què hi ha hagut un canvi de rumb. Parlava el Sr. ministre doncs, que no faria un dogma d'anar a buscar l'equilibri pressupostari quan a la legislatura passada aquest va ser un dels dogmes que repetia el Sr. cap de Govern en els seus debats d'Orientació política.

Bé, això ja s'allunya, veiem que aquí hi ha hagut un canvi i a contradicció també en el fet de què es preveuen o es parla... es preveuen més aviat, tipus d'interès a la baixa i després a la memòria doncs, el propi ministre, diu que caldrà preveure una pujada, a no tardar, en un futur bastant proper.

Contradicció també entre el Marc pressupostari i el pressupost en el sentit de què per una banda es diu que no hi haurà increment del personal de l'Administració que aquest serà zero, i després, en el pressupost veiem un increment.

Per tant, està ple de contradiccions i aquesta justificació que ens explicava del Marc pressupostari jo veig que finalment ben poc seguiment se'n fa.

És tot de moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Per part del Grup Mixt, també, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, abans d'entrar a comentar algunes de les intervencions que han fet tant el Sr. Enseñat com el Sr. Cinca voldria fer encara una reflexió inicial que no ha donat temps en la meua primera intervenció i és en referència al volum d'inversions que es preveu en el Marc pressupostari i ho dic en relació al que era un compromís electoral de Demòcrates per Andorra, un compromís que vostès van formular, aquí està present el ministre d'Ordenament del Territori que també va ser candidat i que també va defensar i explicar abastament que es comprometien a invertir el 3,5% del PIB. Ho pot recuperar del programa electoral i hi ha intervencions del propi ministre. Nosaltres ja vam dir en aquell moment que aquesta era una proposta inassumible, que les previsions que vostès estan efectuant doncs, s'estan invertint al voltant de l'1,5% del PIB, és a dir, menys de la meitat del que van prometre.

Pensem que no ens hem d'oblidar que tots plegats estem compromesos pel programa electoral i pels compromisos polítics davant dels ciutadans, pensem que aquesta és una qüestió especialment rellevant més quan alguns es van agosar a titllar el nostre programa d'inassolible per algunes propostes d'incrementar pensions, o per algunes propostes vinculades a incrementar el salari mínim i, per tant, indirectament les prestacions socials i el que es veu d'aquestes partides com vam poder comprovar fa uns dies amb veu d'un ministre, en aquest cas el ministre d'Interior i ara també d'Afers Socials, aquestes propostes que nosaltres fèiem eren unes propostes assumibles, unes propostes que en tot cas revertien positivament al conjunt dels ciutadans i que la seva proposta del 3,5% del PIB, doncs era una vegada més, o com a mínim en aquest cas, una proposta que vostès mateixos no poden complir i els hi vam dir en el seu moment.

Entrant en algunes de les intervencions que s'han efectuat i després d'escoltar al representant del Grup Parlamentari de DA i al ministre, no podem dir una altra cosa que estem preocupats, és a dir, vostès parlen molt, defensen que tenim una eina, tenim aquesta eina del Marc pressupostari i de fet el Sr. Enseñat doncs, pràcticament ha centrat la seva intervenció en aquest aspecte però quan debatem de les seves interioritats, quan debatem de com es calcula, de si aquest Marc pressupostari compleix

amb els objectius fixats per la Llei, a hores d'ara doncs encara no hi han entrat. Nosaltres ja ho hem dit en la primera intervenció, és a dir, els quatre aspectes que ens oferien dubtes i sobre els que vostès a hores d'ara no ens han donat cap tipus d'explicacions.

El senyor... En tot cas el Sr. Enseñat entenc que tenia una intervenció, em sembla, imprevista però estaria bé que el grup majoritari que dona suport al Govern, doncs, expliqui aquests elements essencials per fer creïble, o no, aquest Marc pressupostari que ha presentat el Govern.

Entrant al que ha comentat el Sr. Cinca, que ha comentat força coses ens sembla molt bé la compareixença que anuncia, això no treu que és difícil entendre com no ha estat possible una compareixença anterior però, en tot cas, aquesta és una eina flexible de la qual n'haurem de parlar i em sembla que n'haurem de parlar molt vist algunes de les previsions i, en tot cas, la manca d'explicacions que vostè ens ha donat al llarg d'aquesta legislatura.

Puc subscriure algunes de les afirmacions que vostè ha fet en relació a dèficits d'anys anteriors, en tot cas, nosaltres tenim la consciència ben tranquil·la i el que jo avui estic representant aquí, que és el Partit Socialdemòcrata, pensem que vam fer els deures en el seu moment -tot i que vostè li costa acabar de reconèixer-ho i sempre parla de les xifres de millora del resultat pressupostari- vam fer els deures amb antelació perquè, no vostès com a Demòcrates per Andorra sinó perquè Govern d'Andorra tingués recursos, més recursos dels que tenia per implantar un marc fiscal que ha fet possible aquests assoliments.

Per tant, trobo que en algun moment no estaria de més que fes justícia als que sí que vam, en algun moment, anticipar i vam dotar al nostre país d'uns mecanismes que no només en permet altres objectius com l'obertura econòmica sinó que en permet a tot el Govern, que són tots finalment, de recursos i per tant reduir aquests endeutaments que hi havia en anys anteriors.

Vostè ens ha donat les xifres de la seva gestió però, al final sí que ho ha dit, vostè ha agafat 40 milions d'Andorra Telecom de manera excepcional més enllà dels dividendes habituals, després en parlaré una mica més amb detall del tema de les parapúbliques perquè em sembla que és un tema certament preocupant.

Però vull parlar en primer lloc de les previsions del PIB i per dir-li que el que ens ha dit que és un dels quatre punts que jo he parlat en la meua intervenció doncs, no ens pot acabar de convèncer i ens preocupa. Vostè ens diu que les seves previsions es

basen en base a les previsions d'organismes internacionals, en relació al que pot ser les economies dels països veïns. Ara, em sembla que no estan tenint en compte algunes circumstàncies particulars i pròpies d'Andorra prou rellevants i no sé si podem agafar simplement aquestes xifres. L'any 2015, malauradament hem tingut una crisi important com la de Banca Privada d'Andorra, el Sr. cap de Govern deia i compartim, els riscos a futur tant del sector financer -el segon o el tercer sector econòmic del nostre país-, com el sector tabaquer; hi ha altres sectors que estan passant també certes dificultats, per tant, es pot albirar que aquests sectors difícilment podran mantenir les xifres actuals i la seva aportació al PIB i per tant segurament coincidirem en què aquests sectors davallaran al PIB. Vostès ens han de dir d'on sortiran aquestes xifres de creixement que vostè titlla de moderat del 6,5%, acumulat del 6,7 gairebé al 7% pels propers tres anys.

A nosaltres no ens sembla en les actuals circumstàncies amb el que ens ha succeït a l'any 2015, amb els reptes que té el sector financer al futur, amb les dificultats econòmiques que avui en dia estan patint moltes de les nostres empreses que aquesta sigui una xifra raonable i, en tot cas, no ens han aportat vostès les explicacions que ho facin així més entenedor per nosaltres i per tots els que ens estiguin escoltant.

I tornant al tema de les parapúbliques. Les seves explicacions de què Andorra Telecom té unes reserves de 260 milions d'euros, que s'agafen les reserves comptables i ara no avorrirem a les persones que ens puguin estar seguint però Andorra Telecom té menys de 100 milions d'euros en tresoreria perquè també té d'anar anticipant les inversions, crec que està fent uns números i està fent una gestió que o no ho vol reconèixer o d'alguna manera està enganyant als comptes públics.

Andorra Telecom és Andorra Telecom, té reptes prou rellevants al davant. FEDA està ja en xifres d'endeutament, està ja en posicions d'endeutament tant a llarg termini com a curt termini, i el que vostè està fent és, per posar un exemple clar: una família que gasta cada mes més del que ingressa i va a buscar la reserva que té per fer front a les seves despeses corrents. Aquesta és la realitat, vostè no està agafant diners puntualment d'Andorra Telecom o de FEDA per alguna actuació concreta o per a alguna necessitat, està esgotant un recurs que tenim allà que és un recurs que en algun moment podem fer front i hem vist que podem ser vulnerables en algun moment, l'està fent servir per pagar la despesa de funcionament i això no ho fa ni cap família, ni cap empresa que vulgui estar ben gestionada. Per tant, aquest plantejament ens preocupa.

Les xifres de deute, de dèficit que preveu el Marc pressupostari freguen els 100 milions d'euros, però també freguen 100 milions d'euros les reserves que en aquests quatre anys es pretén agafar d'aquestes entitats parapúbliques.

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau.

El Sr. Pere López:

Perfecte.

Doncs, acabo i si hi ha alguna cosa més doncs...

A l'espera d'algunes de les explicacions que entenem que el Govern i el grup majoritari avui ens han de donar en aquesta Cambra, també indicava abans que hi ha algunes qüestions en què el pressupost del 2016 no coincideix amb el Marc pressupostari i sobre les que votaríem algun aclariment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat teniu la paraula.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

En resposta al Sr. López, suposo que m'he explicat malament.

En primer lloc, li comentava que la Llei de la regla d'or, en aquest cas com a organitzador del que després haurà de ser la Llei del Marc pressupostari, marcava uns límits i aquests límits estan recollits en diferents articles de la Llei. Per això li comentava article per article quins eren aquests límits, i després li comentava què representa el Marc pressupostari en relació a aquest límit.

Li tornaré a repetir, simplement per tenir-ho doncs, una altra vegada fresc.

"En relació a l'article 12 de la regla d'or que estableix que el deute públic del Principat no pot ser superior al 50% del PIB i el de l'Administració general no pot superar el 40%", li he comentat -o potser no m'ha entès així- que s'estima que a finals de l'exercici 2016 l'Administració general de l'Estat tindrà un deute formalitzat de 967 milions d'euros; això significa que no solament no haurem passat d'aquest topall, topall que marca la regla d'or -que recordo que vostès no la vam votar, suposo que no devien estar d'acord en aquest topall- i ens trobaríem a 61 milions d'euros per sota d'aquest límit.

En relació al bloc d'ingressos i despeses recollit a l'article 15.1 de la regla d'or, i li deia obertament: la despesa no hauria de superar l'exercici 2016 els 415,71 milions d'euros. Això és la despesa màxima fruit del càlcul de la Llei de la regla d'or.

Li comentava que a l'exercici 2016 la despesa pressupostada es troba en 423,29 milions d'euros, això significa que 7,58 milions d'euros per sobre d'aquest límit.

Per tant, li comentava que és cert que en aquest punt el 2016 estem incomplint. Però també és cert que la regla d'or preveu que el compliment es fa durant els pròxims 4 anys. Per tant, el marc pressupostari, i el pot llegir, amb una evolució del 2016, 17, 18 i 19, preveu que a l'any 2019 estarem per sota d'aquest límit, exactament en 415,08, per tant, més o menys en 0,14 milions d'euros per sota.

Per altra banda, en relació a l'article 16 de la Llei de la regla d'or, relatiu a la regla de la despesa corrent o de funcionament, i que estableix que la variació de la suma de despesa de personal, béns corrents i serveis, així com les transferències corrents, no poden superar la taxa de referència del creixement del PIB anual. Li comentava que en el cas del marc pressupostari, aquest contempla que el PIB nominal per l'exercici 2016 es fixa en un 1%, mentre que la variació de la despesa corrent és del 0,20 en positiu, i que per tant, la variació del creixement de les despeses corrents es troba en un 0,8% en el marc pressupostari per sota del límit màxim permès, això significa 2,5 milions d'euros en termes absoluts, en aquest cas, en positiu, que significa que estem per sota d'aquest límit amb 2,5 milions d'euros.

També la llei de la regla d'or en el seu article 19 exigeix que els pressupostos generals de l'Estat i els comuns han d'incloure una partida del 0,10% per aquelles despeses extraordinàries. Comentàvem, doncs, per exemple, catàstrofes naturals, emergències greus, esdeveniments o situacions excepcionals. Comentàvem que en el cas del marc pressupostari per a l'exercici 2016 recull un compte de compensació de 423.000 euros. Per tant, també es complia.

En l'article 20 de la llei de la regla d'or, perquè li recordo, vull dir no podem entendre una regla d'or aliena al marc pressupostari, perquè en el fons el marc pressupostari és una realitat en base a aquesta llei. Per això li anava explicant una mica la llei que vostès no van votar.

Doncs, en el seu article 20 de la llei de la regla d'or, limita el pes de la imposició directa sobre el total d'impostos directes i indirectes de l'Administració general fins a un topall del 40%. I li comentava que en el marc pressupostari aquesta pressió fiscal se

situa al 31%, i per tant, també es compliria el marc pressupostari amb aquesta premissa.

En relació a la previsió d'ingressos del marc pressupostari, li comentava que hi havia una davallada dels ingressos en aquest cas, pressupostada per part d'STA, que era una realitat, que s'havia previst aquesta davallada, vist que el roaming desapareixerà a partir del juny del 2017, i també que en el cas de consum de béns i impostos especials també s'havia previst una davallada d'aquests ingressos. Per tant, nosaltres entenem que era prudent i que no es forçava la màquina, no es forçava aquest marc pressupostari per tal d'arribar a complir sense que la realitat fos aquesta.

Quant a les projeccions de les principals partides de despesa, entenem que hi havia a partir de l'exercici 2017 el marc pressupostari estima un creixement de l'1% a la partida de personal, i una davallada del capítol consum de béns corrents i serveis i transferències corrents pel mateix percentatge. Aquesta projecció també, s'estimava un nivell mínim d'inversions per l'any que quedava de mandat corresponents al 4,5 del PIB per al 2017, i 3,8 pel 18 i el 19. Per tant, entenem també, que en aquest cas també es complia la regla d'or.

El tercer bloc que li comentava de la regla d'or, en relació a les previsions econòmiques generals en el context de les quals s'aplica el marc pressupostari, li comentava que el present marc pressupostari dedica aquest apartat en compliment de la llei de la regla d'or, i tal com marca aquesta llei, aquestes previsions es referien a l'Euribor del Banc Central, a l'evolució del PIB mundial, al PIB de la zona euro, tretes -com deia el Sr. Cinca- d'organismes més sabedors de la realitat del nostre entorn, i més sabedors de la realitat del món, com podia ser el Fons Monetari Internacional, la Comissió Europea o l'Organització per la Cooperació i el Desenvolupament. Per tant, ens donàvem per satisfets perquè entenem que aquestes xifres no estaven tretes a l'atzar, sinó que realment acompanyaven o es basaven en uns organismes prou, en aquest cas, contundents i sabedors de la situació.

Potser, vostè, que ara em mirava amb aquesta cara, doncs, potser no acaba de tenir la certesa que realment el Fons Monetari Internacional, potser s'equivoca, potser sí, però estem segurs que si el Fons Monetari Internacional més s'equivocarà el Govern d'Andorra, perquè tots en aquest cas ens podem equivocar. El basar les dades en organismes internacionals, penso que és una bona decisió per part del Govern.

Això és el que li explicava, això és el que li exposava, per això li feia referència a la regla d'or, entenem que

si vostès, doncs, són hereus del Grup Parlamentari Socialdemòcrata que en aquell moment no va votar la regla d'or, no es vulguin lligar, doncs, aquestes limitacions que marca. Però per part nostra li vam donar suport en el seu moment i estem totalment satisfets.

Gràcies Sr. López.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm que d'entrada faci una breu reflexió de com entenc, com entén el Govern que hem d'encarar el marc pressupostari. Tinc la sensació, especialment en les manifestacions, en les intervencions que fa el Sr. Pintat, que es pretén que el marc pressupostari acabi suplint el que és el pressupost. Ho he dit en la meua intervenció, el pressupost és el que determina quines són les prioritats d'inversió, de despesa i el que arriba al detall. I el marc pressupostari, al final, el que ha de fer és a partir, doncs, unes premisses d'evolució i la tendència de les despeses i dels ingressos en base a la realitat ja contrastada, ja tancada dels exercicis anteriors, en base a aquella tendència definir on estan els límits que fixa la llei d'endeutament, de despesa corrent, de màxima despesa permesa, si es compleixen els límits d'imposició directa envers la imposició indirecta, tota una sèrie de paràmetres que fixa la pròpia llei.

Per tant, el que hem de fer, és a partir de l'anàlisi de la tendència de tot el que ha succeït fins ara, una tendència calculada a partir també d'unes premisses com és el creixement del PIB, fixar aquests topalls per als propers quatre anys. I a partir d'aquí, aquesta és l'eina que ens ha de permetre anar elaborant el pressupost els propers anys.

Per això, superat aquest primer any certament atípic, insistia amb la necessitat de comparèixer, com suggeria el Sr. López, a la comissió, perquè a partir dels tancaments del 2015, haurem de repensar, haurem de redefinir, haurem de recalculer el marc pressupostari i adaptar-lo als canvis tendencials que hagin succeït un cop s'han contrastat les dades del 2015. I caldrà tornar-ho a fer quan tinguem les dades tancades del 2016, i caldrà tornar-ho a fer quan tinguem les dades tancades del 2017.

Això ens farà anar variant aquests topalls i haurem d'anar adaptant el pressupost a aquests topalls que fixa la Llei de sostenibilitat de les finances públiques.

Aquest és el funcionament. El que no li podem fer fer al marc pressupostari és el que li toca fer al pressupost.

A la seva primera intervenció, no voldria que tingués la sensació que no li vull contestar algunes de les qüestions que vostè ha plantejat, Sr. Naudi, ha fet una referència, de fet l'ha desplegat bastant, és dels apartats que més ha desplegat, a les despeses financeres i a l'evolució que aquestes seguiran. I és veritat, ho he dit, no un any o dos anys, ho he dit em sembla en tots els discursos, -aquest any ja li dic, no ho diré en principi- en tots els discursos de defensa dels pressupostos.

La tendència a la llarga de la despesa financera és a l'alça. Per què? Perquè els tipus estan extraordinàriament baixos. Altra cosa és que també aquests organismes internacionals preveuen encara estabilitat amb uns tipus baixos pels propers anys, però a la llarga hem de preveure que aquesta és una despesa que pot créixer.

Però permeti'm que li digui i faci'm un mínim de confiança. Si vostè es repassa les liquidacions dels darrers quatre anys veurà que si un capítol hem encertat plenament sempre, és el capítol 3, o clavat o ens hem quedat amb la liquidació una mica per sota del que hem pressupostat. I per tant, crec que com a mínim això avala les projeccions que puguem fer en aquest sentit, però això no em fa desdir del que he dit sempre: a la llarga la tendència serà a l'augment.

I en aquesta segona intervenció ens deia, ja s'observa que no hi ha un seguiment del marc pressupostari. Escolti, ja començarem a fer el seguiment a partir que l'aprovem. No ens el faci fer abans. Un cop l'haguem aprovat el començarem a seguir, i ja he agafat el compromís davant del Sr. López, però davant de tota la Cambra, de comparèixer i fer-ne un seguiment juntament amb la comissió.

I finalment, també en relació, i això enllaça amb algunes de les afirmacions del Sr. López, en relació a si ens allunyem d'aquest objectiu, que insisteixo, no és dogmàtic d'anar cap a l'equilibri. Jo crec que tota administració pública igual que tota empresa ha de tenir uns objectius, uns objectius ambiciosos. Però no han d'acabar condicionant absolutament tota la gestió.

L'objectiu de l'equilibri pressupostari, insisteixo, el mantenim, i la tendència de com ha evolucionat la liquidació pressupostària d'aquests darrers anys, i insisteixo, també, com espero que evolucioni el 2015, el tancament del 2015, avalen aquesta tendència cap a l'equilibri. Tant és així que el 2013, les despeses de gestió van acabar amb un dèficit de 500.000 euros. Si miren els comptes, perquè el Sr. López no em cridi l'atenció, posa +39,5 milions,

descomptats aquells 40 milions, que insisteixo, en totes les presentacions veurà que està fet així, -500.000 euros. I les despeses de gestió o el dèficit de gestió del 2014, +16 milions d'euros. Que és veritat, un cop hi afegim les despeses financeres, acaben donant el dèficit de l'exercici.

Però és molt important haver tingut la capacitat de posar el dèficit de gestió al també de l'equilibri pressupostari. Perquè al final, aquest dèficit de gestió és el que ens dona el termòmetre del que tenim capacitat d'ingressar i de gastar.

Amb aquesta capacitat de gastar, permeti'm que vagi a l'exemple domèstic que ens posava el Sr. López. I ens deia, el que vostès estan fent amb Andorra Telecom és com una família que es va gastant el racó i arribarà un moment que es quedarà sense racó.

Permeti'm també que discrepi. Això és el que es podia dir de la mesura que es va prendre l'any 2013. Que com vostè sap, va ser una mesura aliena al resultat, al benefici que va fer Andorra Telecom. Vam anar directament a agafar reserves. Però no és el cas de la mesura que va aprovar el Govern l'any 2015 pels propers tres anys. La mesura de l'any 2015 està acotada als beneficis. Per tant, dit d'una altra manera i dins del seu exemple domèstic, aquesta família que té el seu racó el que està fent és deixar aquest racó absolutament al marge de la seva gestió quotidiana, i el que està fent és gastar-se, això sí, tots els excedents que genera en aquell exercici. I per tant, si un cop ha pagat totes les seves despeses de lloguer, de consum, de menjar, dels nens, de l'escola i demés, li queda alguna cosa, opta per gastar-se aquesta cosa; i no engreixar el racó que té per previsions futures.

No estem gastant aquests 260 milions, que ja li admeto no entrarem aquí en una disquisició de si agafem el valor comptable o demés. Si vol li dic una dada més en el sentit que vostè deia. La tresoreria a 31 de desembre del 2015 d'Andorra Telecom era de 214 milions d'euros. Li dic per no confondre. En tot cas, el que sí que li puc dir, és que quan jo li comparava els 260 amb els 216 del 2010, comparava la mateixa xifra. No estem en aquest cas fent cap artilugi amb els números.

Em deia que no acaba d'entendre el càlcul del PIB i em recriminava que no havia tingut en compte, doncs, el context, la conjuntura que està vivint en aquest moment Andorra. Li repeteixo i torno a llegir, i possiblement no he sigut prou explícit en la meua primera intervenció. Aquest PIB que mantinc, entenc prudent està basat en una previsió que conjuga, per tant, té en compte al mateix temps, l'esmentada prudència pel cas, -i l'he esmentat en la meua primera intervenció- BPA, i per l'evolució dels

ingressos. Dos, l'evolució del PIB dels darrers anys, la realitat de la nostra economia dels darrers anys, i tres, les previsions que fan aquests organismes internacionals. I també he fet un esment especialment, pel que fa a països veïns. Per què a països veïns? Perquè tots convindrem que la influència del que passi a Espanya, diria malauradament, tant de bo no tinguéssim tanta dependència, continua tenint molt impacte en la nostra economia. I la previsió pel 2016 de creixement del PIB a Espanya és del 2,7, i pel 2017 del 2,5% , sense oblidar que el 2015 ha sigut més del 3%.

Davant d'aquests creixements de l'economia que té més influència a casa nostra, per això m'he permès dir allò de la prudència, i davant d'un precedent que el 2014 el nostre PIB va créixer el 2,2%, nosaltres fem una previsió al 2015 del 0,75.

Jo crec que aquest criteri de prudència preval sense cap mena de dubte en relació al que dèiem.

I en tot cas, deixi'm per acabar que coincideixi amb vostè, vostè ho ha dit d'una altra manera, però entenc que estem dient el mateix, aquest és un document viu i l'hem d'entendre com a tal. I insisteixo, i així acabo amb el mateix que a l'inici d'aquesta intervenció, aquest és un document viu que hem d'anar adaptant i que al final el que ens dóna és una guia perquè el Govern pugui elaborar el pressupost ja de l'any 2017 sabent on tindrà els seus topalls a l'hora de pressupostar, uns topalls que vénen fixats per la llei i que confirmen el marc pressupostari ja adaptats a la realitat de les dades de cada moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, Sr. ministre, he escoltat molt atentament les seves intervencions i la interpretació que fa del marc pressupostari, que senzillament és una projecció de dades, i que realment on hi ha les voluntats polítiques és al pressupost.

Nosaltres entenem que el marc pressupostari, a part d'haver-hi una projecció de dades en base al PIB o a altres indicadors, crec que és un element essencial per fer una reflexió per conèixer quina és la sostenibilitat de les finances públiques, i que hi ha tota una sèrie d'hipòtesis que s'hauria de tenir en compte, no només com el PIB. Com ha dit bé el Sr.

Carles Enseñat, si ens basem en els prediccions del PIB del Fons Monetari Internacional, és tota una referència, si ells s'equivoquen, tenim doncs més risc d'equivocar-nos nosaltres.

Però dubto molt que amb les prediccions del PIB, del Fons Monetari Internacional, vagin a baixar a analitzar les peculiaritats del país Andorra, de si hi ha un banc més, de si hi ha una altra qüestió d'aquestes que poden afectar.

Per tant, creiem que el marc pressupostari té una missió una mica diferent a part de mirar la sostenibilitat. Ha de ser on s'hi marquin realment les grans línies o els grans trets, independentment del que puguin ser programes o compromisos o voluntats governamentals, per veure si realment, sabent on tenim els reptes de futur, si adapten, si serà sostenible, i després es poden plasmar al pressupost. Però no a la inversa.

Permeti'm unes preguntes. A la vista de com està l'economia, que ja es nota que no creix, que es nota que hi haurà problemes per més prudents que es vulguin fer les previsions, hi haurà pujada d'impostos? Es preveu desplegament de noves figures impositives, com l'impost del patrimoni?

Un aclariment, en el quadre que ens lliuren de l'endeutament, on hi ha la capacitat d'endeutament i l'endeutament formalitzat, hi ha una partida en especial, i disculpeu-me perquè la lletra és molt petita, situada a partir del 2016, 17, 18, per 17 milions d'euros, que és endeutament en concepte de prestació de garanties, mitjans avals en comptes de préstecs respectivament destinats al finançament d'empreses i negocis. I això està fet en base a la llei que es va votar de l'AREB.

Com s'ha d'interpretar si a l'any 2019 encara hi ha línies de crèdit per empreses per 17 milions d'euros? No s'haurà resolt el tema de l'AREB? Perquè si s'ha resolt, entenc que aquestes línies de crèdit... el tema de la Banca Privada d'Andorra, perdó, aquestes línies de crèdit s'hauran retornat. O sinó si em podem fer un aclariment, perquè ben bé aquí estan previstes.

O sigui, per tant, les meves preguntes anirien en aquest sentit. Hi ha més increment de pressió fiscal o no? Com preveuen ajustar més les despeses de l'Estat o no? I què passa amb aquesta partida que no queda clar?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt alguna intervenció...

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc en relació a la intervenció que ha fet el Sr. Enseñat, al qual agraeixo que m'hagi llegit per segona vegada alguns articles de la llei i que m'hagi llegit el marc pressupostari. En tot cas ja ho havia fet abans de venir aquí. I ha dit fins a tres vegades que no vam votar la llei. Però ens hauríem d'acostumar a centrar-nos al debat que estem aquí. Si el grup majoritari que dona suport al Govern l'únic que té a dir-nos avui és llegir-nos els articles de la llei, donar-nos xifres que vostè ha llegit del marc pressupostari, i no és capaç d'explicar-nos o de donar-nos llum sobre la seva credibilitat, sobre les hipòtesis en què està elaborat, perquè avui estem debatent sobre el marc pressupostari, en base a unes previsions d'increment d'ingressos, de despeses, de creixement del PIB és altament decebedor. Després jo no he dit en cap cas que s'incompleix, les xifres s'aguanten, s'està complint amb el que diu la llei. En tot cas abans no ho havia dit però no havia dit en cap cas que s'estava incomplint. El que sí que qüestionem és algunes de les hipòtesis que permeten que les xifres quadrin, i en tot cas sobre aquest tema vostè no ens ha donat cap ni una explicació, ni en la primera ni en la segona de les intervencions que vostè ha fet.

En relació amb el que comentava el Sr. Cinca, i en relació amb el dogma de l'equilibri pressupostari. Miri, ho deia abans amb motiu de les inversions, el 3,5% promès d'inversions. Sembla que tenen molt poc respecte els seus programes polítics. Són vostès els que van dir que assolirien l'equilibri pressupostari. A hores d'ara, després de quatre anys, gairebé cinc anys al govern, dir que allò no era un dogma i que tampoc era amb la intenció de complir-ho, com que fa cinc anys que estan en dèficit, realment em sembla poc seriós.

Si no tenim en compte els gairebé 30 milions d'euros que vostè agafa de les parapúbliques, la previsió al marc pressupostari per l'any 2016, és un dèficit de 60 milions d'euros. Un dèficit que vostè s'entossudeix i busca explicacions per intentar justificar aquesta presa de recursos d'Andorra Telecom, amb explicacions que no són certes. I en algun moment em sap greu dir-li que fa una mica de trampes al solitari, la qual cosa és preocupant veient la posició que vostè té. Vostè diu que agafa tot el resultat d'Andorra Telecom i que això no redueix la seva posició. Andorra Telecom ha de destinar aquesta part de reserves també a fer inversions, perquè les inversions tenen un tractament diferent al compte de resultats perquè s'amortitzen i per tant, es va dilatant amb els anys. I per tant, si vostè agafa el 100% del resultat cada any, vostè acabarà eixugant,

per intentar maquillar els seus comptes, acabarà eixugant la tresoreria d'Andorra Telecom. Una tresoreria que amb les previsions del projecte de pressupost fet per Andorra Telecom es preveu que hi hagi inferior als 100 milions d'euros al final de l'any 2016. Per tant, vostè busca fórmules per no reconèixer la seva incapacitat d'equilibrar els comptes públics. Avui tampoc no ens ha explicat i ens preocupa i molt que aquest recurs que ha de ser en tot cas puntual s'estigui convertint en recurrent d'agafar els fons d'Andorra Telecom i de FEDA. FEDA ha d'apostar per les energies renovables, té reptes prou importants al davant i després en parlaré amb més detall en el debat del pressupost, Andorra Telecom està donant un servei molt important pel país. Té reptes al davant molt rellevants amb la davallada d'ingressos. Hi ha queixes amb la qualitat del servei. No fa gaires dies el ministre Alcobé ens va estar llegint incidències, avaries i altres aspectes per poc de quatre o cinc minuts arrel d'una pregunta que formulava la companya Rosa Gili, i vostès l'únic que li preocupa ho ha convertit en la seva caixa per anar agafar els diners i per intentar maquillar els comptes públics.

I hi ha algunes altres qüestions que no ens ha contestat vostè, perquè veig que el Sr. Enseñat no tenia previst explicar-nos els detalls del marc pressupostari. Expliqui'ns com és que el marc pressupostari preveu 43 milions d'euros d'inversió per l'any 2017 i el pressupost que debatem a continuació en preveu 58? Expliqui'm com es preveu l'increment 0 en el capítol de despeses de personal i el pressupost per l'any 2016 ja creix. Expliqui com és que dels documents que han donat vostè en paral·lel presenten aquestes diferències en el moment d'arribar avui al debat pressupostari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció pel Grup Demòcrata....

Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Sí gràcies.

Solament un aclariment al president del Grup Liberal quan em referia al fons Monetari Internacional era en relació a les previsions econòmiques generals i en aquest cas a l'evolució del PIB mundial, no a l'evolució del PIB andorrà.

En quant als comentaris del conseller del Grup Mixt, li comento que vostè em sembla, és una sensació, que s'equivoca en quant al control parlamentari i qui

l'ha d'exercir. Perquè nosaltres, el nostre grup parlamentari, no venim aquí ni alligonar-lo a vostè ni a haver-li de donar explicacions. En tot cas donem explicacions a la ciutadania del nostre punt de vista.

Entenem que vostè no exerceix un control parlamentari sobre nosaltres, en tot cas l'exerceix contra el Govern. Això per començar.

Segonament, em sembla una fal·làcia argumentativa el que vostè diu: "Escolti jo vinc aquí que em convenci". Penso que ja està convençut a votar que no. Però sinó una altra cosa que es pot fer és quan sap que entra una llei, truca el ministre i li demana una reunió, que segurament, no sé si el Sr. Cinca el contestarà, estarà encantat de rebre'l i d'explicar-li el marc pressupostari fins a l'últim detall.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Dues qüestions que ha introduït, una potser ja l'havia fet abans i jo no ho he tingut present a l'hora de respondre-li, no ho sé, però en tot cas ara les ha introduït i una sí que l'ha introduït ara i que a més a més ha caigut aquí de la res, perquè no recordo haver-ho comentat ni jo personalment, ni ningú de Govern, ni diria ningú de la majoria. Em demana si posarem un impost de patrimoni. Doncs no ho tenim previst, però tampoc sé a què sorgeix la pregunta. Entenc que és una estratègia per anar generant dubtes a la ciutadania i demés però no ho tenim previst.

I després sí que és important que tots fem poques elucubracions al tomb del tema BPA, i vostè agafa una xifra que jo ara li explicaré d'on surt, tot i no tenir aquí al davant el paper però en tot cas ja li dic de memòria i em fa referència als préstecs pels anys 2016, 2017, 2018 i 2019, i vostè també per art de màgia els assimila als préstecs i al programa de finançament que es va cursar per ajudar a les empreses que doncs dins del procés de la crisi de BPA es van quedar sense servei bancari i el Govern penso que encertadament, i diria que a més a més, va convenir així la majoria de la Cambra va articular un mecanisme perquè aquestes empreses tinguessin la possibilitat de mantenir la seva activitat a partir de les línies de crèdit que tenien estipulades i contractades amb BPA.

Això no té res a veure amb aquella línia que vostè ha fet referència. Allò Sr. Pintat fa referència a dos

programes que va començar el Sr. López amb el tema dels mèrits i que nosaltres hem continuat, hem fet evolucionar, que és la línia de finançament a les empreses per ajudar a empreses de nova creació, i després és la línia d'ajut al finançament dins del pla Renova a tot el que són la millora en els immobles, els programes d'eficiència energètica d'adaptació doncs també de tot el parc immoble del país. Per tant, són dos programes que continuaren i en el propi pressupost del 2016 també hi estan estipulats.

Potser acabarem avorrint Sr. López amb el tema d'Andorra Telecom, però em permeto discrepar de vostè i no tinc per costum fer trampes al solitari. De fet, no faig solitaris però en tot cas ja li dic jo que no faria trampes. Jo crec que al final estem parlant de dues qüestions, volguda o no volguda, que són diferents. Jo el que li estic dient que repartirem el benefici i vostè jo crec que m'està parlant del cash flow de l'empresa. El cash flow de l'empresa és bastant més que aquest benefici, i aquesta empresa té la capacitat de generar les seves amortitzacions i les seves provisions per poder fer front a les inversions que es van generant, a les necessitats que es van generant en el futur. No estem insisteixo minvant les reserves pel fet de repartir única i exclusivament el benefici, que res té a veure en aquest cas amb el cash flow que afortunadament avui a hores d'ara es bastant més important. I la mateixa reflexió serviria en aquest cas per FEDA però engrandida perquè en aquest cas el límit de repartiment del benefici de FEDA és només del 30%, una xifra que no va instaurar aquest Govern la passada legislatura, que ve de lluny. Però en tot cas es reparteix el 30% del benefici. El cash flow de FEDA és bastant més important del que estem dient. I per tant entenc que no estem en aquest cas fent el que vostè explica que fem.

Finalment, em torna a incidir amb el tema de la possibilitat del fet que haguem facultat el nostre compromís en relació a l'equilibri pressupostari, li torno a dir el mateix. La tendència a l'equilibri pressupostari si es llegeix les intervencions d'aquests darrers quatre anys a tots ells està explicat, hi és, s'ha anat assolint pel que fa al dèficit de gestió, no ho hem aconseguit encara amb el dèficit de caixa tot i que en algun exercici hi hem estat molt a prop i aquesta voluntat de tendir cap a aquest equilibri es mantindrà.

La virtut de la llei que es va aprovar al 2014, aquesta llei que discutien entre el Sr. Enseñat i vostè de qui la va aprovar o qui la va deixar d'aprovar, en tot cas, la virtut d'aquesta llei és que fixa un paràmetre precisament perquè no hi hagi aquesta discussió. I el paràmetre és un paràmetre, a mi em sembla molt assenyat, i és posar en relació a l'endeutament del

país al PIB del mateix. I per tant, fent això, més un element corrector que hi ha en aquestes fórmules que a vegades resulten tan feixugues a les lleis, el que ens està dient, és que observada una vegada més la tendència dels darrers deu anys de l'evolució del PIB d'Andorra, és raonable que ens posem dins d'aquesta forquilla d'entre el 0% i l'1% de creixement del PIB, i el dèficit en cap cas hauria de superar aquest paràmetre inclòs els anys en els que tinguem creixement negatiu o decreixement del PIB, i que com segurament convindrem vostè i jo, doncs cal un esforç per part de l'Administració per en aquests moments reactivar l'economia. De fet la llei aquesta, té aquesta virtut i de fet, el que acabaria passant si tinguéssim PIB's els primers anys des de l'entrada en vigor de la llei, PIB's més alts dels que estem aquí pressuposant, el que acabaria passant és que tindríem de fer un esforç més gran d'estalvi, perquè això és el que pretén la llei, que quan hi ha més creixement tinguis la capacitat d'estalviar perquè quan hi hagi decreixement tinguis la capacitat d'invertir i incidir amb l'economia. Aquest és el plantejament de la llei i que intenta recollir el marc pressupostari que hem aprovat. I cada vegada que m'ha fet referència a si estem o no complint amb aquest objectiu de l'equilibri, ha fet també una referència al tema de les inversions, i al compromís de les inversions. Jo penso que disposats a parlar dels compromisos de DA, doncs llegim-los correctament. Jo recordo personalment haver-ho explicat en diverses ocasions, i el Sr. Alcobé també recordo que ho ha explicat en diverses ocasions i segur que altres companys. El compromís una vegada més d'arribar a aquest objectiu que ens sembla bo pel país de tenir un 3,5% del PIB en inversions. Ho hem explicat en moltes ocasions, inclou les inversions de Govern, les inversions de les parapúbliques i les inversions dels comuns. Està així explicat i està així escrit, i per tant, possiblement tampoc hi som, però és un objectiu que em sembla que és sa que el tinguem també i que intentem assolir-lo perquè serà un motor important per part de l'economia andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí només per uns aclariments que no m'han quedat clars, una part que no m'ha respost. Ja m'ha quedat clar que l'impost sobre el patrimoni no entra. Referent a increments de pressió fiscal sobre posició

directa o indirecta hi ha alguna cosa de previst? Era l'altra part de la pregunta.

Referent al deute que hem parlat que es van deixar a aquestes empreses quan es va produir el fet, o almenys ho ha dit així, arran de la intervenció de BPA que se'ls hi va deixar finançament, continuen estant reflectides per aquest import de 17 milions l'any 2019. M'està dient que això no correspon a això. És així si ho he entès bé, és això el que m'està dient. I també l'altre apartat que veig aquí és que hi ha 20 milions d'euros, que són el famós crèdit extraordinari, que es va aprovar en l'última sessió del parlament, que vam aprovar per l'AREB, el qual l'ha de recuperar i l'ha de tornar al Govern. Veig que al 2019 encara està pendent, ja no per entrar en tants detalls tècnics, escolti, doni'ns una bona notícia. Quan es resolrà el tema de la BPA, quan podran dir que s'ha acabat aquest tema? Per més declaracions en premsa, aquí és el moment d'aclarir-ho.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí gràcies Sr. síndic.

Vull tornar-me a referir a la qüestió dels beneficis de la STA. El Sr. ministre ens ha justificat molt bé el seu parer que aquestes reserves de la STA són importants, però per enguany i pels propers anys no es tocaven les reserves sinó els beneficis. És una decisió política, lícita que jo no comparteixo però aquí també vull destacar que en la seva primera intervenció el Sr. Carles Enseñat també ha aixecat la necessitat o a proposta seva d'establir un diàleg per analitzar aquesta davallada del 50% dels ingressos d'Andorra Telecom i la conveniència, si ho entès bé, de traspasar part d'aquests beneficis cap al pressupost general. Per tant, aquí observo una diferència pel que fa al suport del grup de DA en relació al Govern, si ho he entès bé.

Per altra banda, i tornant al debat de la necessitat o les virtuts suposades del marc pressupostari, miremo-ho com ho mirem la realitat és que des de fa anys els ingressos de l'Estat ronden entre 785, 390, prop de 400 milions i les despeses fixes se'n van cap als 400 milions. I si es vol fer inversió doncs Govern no té altra sortida que utilitzar aquests beneficis de la STA a grans xifres.

Bé, fixar-se limitacions amb aquesta conveniència o justificar la necessitat de tenir aquest marc

pressupostari, jo crec que és no tenir confiança amb les seves pròpies accions. I no deixa de ser una trava posar-se limitacions i això no deixa de ser que demostra que això es fa quan no es té un projecte sòlid. Quan hi ha un projecte sòlid polític per tirar endavant l'economia d'aquest país, no hi hauria d'haver la necessitat de posar-se aquestes traves per justificar que les coses s'estan fent bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Mixt....

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Molt breument. En referència al que afirmava el Sr. Enseñat, lamento dir-li que un cop més avui s'ha equivocat. Nosaltres, vostè pressuposa quin és el nostre sentit del vot, li recordo que no vam presentar una esmena a la totalitat sobre el marc pressupostari. Entenem que és un document que legalment és obligatori i que volíem estudiar. Ho he dit en el principi de la meua intervenció, em sembla que amb la informació que se'ns va adreçar, era molt difícil pronunciar-se a priori tant en contra com a favor, amb unes xifres agregades sense cap mena de debat, i per tant vostè ha pressuposat que nosaltres vindríem aquí amb una intenció de vot. Segurament vostè el porta per consigna dins del seu grup, però en tot cas nosaltres no vam presentar esmena a la totalitat. Venim aquí a debatre a què se'ns expliquessin els dubtes importants que tenim sobre aquest marc pressupostari en quant al detall dels càlculs i a les hipòtesis que fan possible. Això no ha estat així i per tant, per no poder compartir les seves previsions, doncs acabarem votant a favor de l'esmena a la totalitat que es va presentar.

I finalment, en quant a la qüestió de FEDA i STA, repetim novament la preocupació per la visió que té el Sr. ministre, que no compartim, per unes actuacions que acabaran eixugant la tresoreria de STA, la de FEDA no perquè ja està eixugada. Vostè el que està fent és esgotar un recurs per a les futures generacions, un futur que d'aquí uns anys no hi serà sense una previsió de com es finança any a any aquest pressupost. I li deia abans, en aquest sentit no està anticipant ni està sent un mal gestor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Sí Sr. Naudi, crec que m'he explicat malament, era en relació a aquell punt que vostè comentava. Deia textualment: "sobre la conveniència de futures inversions", en aquest cas per tal d'aconseguir nous pols d'atracció i per una altra banda, seria el moment de posar en risc les reserves de les nostres parapúbliques, però en el sentit de desviar-les a Govern sinó d'invertir-les amb aquests projectes que comentava. Això per aclarir aquest punt.

I Sr. López, el felicito per la tria d'avui i no crec que hi hagi cap altra cosa a fer. El seu vot ha estat ben triat avui.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre.

Els hi demanaria ja si podem anar concloent aquest debat.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em limito només a respondre dues qüestions sobretot perquè són de dades i em sembla que és important que tampoc tots plegats ens confonem. El Sr. Naudi ens diu: "*Els ingressos tots aquests darrers anys han estat al tomb dels 380 milions...*". No, miri... En tot cas, han estat al tomb dels 380 milions a l'any 2013 i al 2014 i ho estaran al 2015. Abans no... Abans no. Al 2009, 271; al 2010, 303; al 2011, 308... Abans no estaven a 380.

I ja li dono també el plaer en aquest cas al Sr. López, entre altres coses gràcies a tenir un marc fiscal que es va iniciar al 2010 tot i que, també recordem-ho, no era possible aplicar-lo si no es feien una sèrie de qüestions que es van fer a la segona legislatura, sense posar en dubte que vostè les hagués fet si hagués estat dos anys de ministre, no ho poso pas en dubte però, en tot cas, les coses són com són, ho vam posar en aplicació a l'anterior govern entre altres coses perquè també vam posar en aplicació l'IGI, però Sr. Naudi, les xifres són aquestes i responen a una voluntat clara de diversificació dels ingressos i de constituir un marc fiscal doncs, ajustat al que

entenem que necessita aquest país; un marc fiscal, Sr. Pintat, que no preveu... no preveu noves figures impositives, li torno a dir, ni la que vostè ha esmentat per la raó que sigui, ni cap altra.

Ho he dit en moltes ocasions, el marc fiscal nosaltres el donem per tancat i és el marc pressupostari el que ens haurà de fer veure quina evolució haurà de seguir aquest marc fiscal que avui en dia està aprovat perquè l'ha aprovat aquesta Cambra, però en tot cas ho haurà de fer seguint les limitacions que marca la Llei del 2014 i en cap cas podrà fer que els impostos directes siguin més del 40% de la suma dels directes més els indirectes un cop tret els impostos especials i les taxes al consum. Aquesta és l'única realitat.

Em demanava una bona notícia quant a BPA. Jo entenc que el tema de BPA els hi doni aire, ho entenc, políticament els hi dona aire però, un tema que em sembla, de veritat, avui no toca en aquest debat parlar d'això.

En tot cas, ho vam fer i ho tornàrem a fer, no hi ha cap mena de dubte de què va ser una bona decisió crear línies per ajudar a les empreses que es van trobar enganxades en una situació que no ha estat provocada per ells; ho tornàrem a fer. Com vostè sap està publicat al BOPA i ho vaig anunciar darrerament vam ampliar aquest decret sis mesos i l'únic que està fent el Govern, en aquests casos, és avalar perquè aquesta gent pugui operar a través d'altres entitats.

Insisteixo, ho tornàrem a fer sense cap mena de problema.

Finalment una referència, em permetrà Sr. López, a si sóc més bo o més mal gestor... Sense dubte sóc un gestor amb moltíssimes limitacions, però, permeti'm que li digui que prefereixo ser un gestor amb un dèficit de gestió de més de 16 milions l'any 2014 o al tomb del 0 a l'any 2015, o al tomb de 0 a l'any 2013 que un gestor de 42 milions de dèficit a l'any 2010 o de 32 milions de dèficit de gestió a l'any 2011. Prefereixo ser un gestor dolent però amb aquests números que no pas els d'un bon gestor amb números com els que li acabo de dir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Sí, molt breument.

Ningú li qüestiona de què no s'hagin de fer aquests avals a aquestes empreses... No es qüestiona això! Senzillament li estic preguntant que a l'any 2019 encara es continuen reflectint i són fruit de l'origen del problema de la Banca Privada d'Andorra. No em digui que és un tema que ens dona molt aire perquè fa referència a aquest famós tema de resolució, i si aquesta resolució estigués produïda això no hi seria. Res més! Res més!

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Evidentment, la intervenció del Sr. Cinca m'obliga a intervenir perquè ho hem dit varies vegades, nosaltres vam gestionar una herència que vam rebre, vostè va gestionar una herència molt diferent en base a les previsions que vam fer i al marc fiscal que vam crear. D'alguna manera, agafant les xifres de les liquidacions pressupostàries l'única diferència que hi ha entre els pressupostos que vam liquidar nosaltres i els seus són els gairebé 60 milions d'euros que el marc fiscal li va permetre i del qual vostè només se'n va ocupar del desplegament reglamentari que era la seva obligació com a ministre de Finances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé doncs, si no hi ha més intervencions es dona per acabat el debat i procedim a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

Recordo que en cas de desestimar-se l'esmena a la totalitat, quedaria aprovat el Marc pressupostari. Per tant, sí és sí a l'esmena i no, és no a l'esmena.

Obrim doncs, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí. 13 vots a favor, 15 vots en contra i cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat declaro desestimada l'esmena a la totalitat i aprovat el Marc pressupostari de l'Administració de l'Estat per al temps corresponent al mandat 2016-2019.

Abans de passar al tercer punt de l'ordre del dia se suspèn la sessió durant mitja hora. Començarem a les vuit.

(Ses suspèn la sessió)

(Són les 19.30h)

(Es reprèn la sessió)

(Són les 20.02h)

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Debat de totalitat del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici 2016, així com l'examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt i del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional, del Consell Superior de la Justícia i del Projecte de pressupost del Consell General pel mateix exercici.

El Projecte de llei fou publicat en els Butlletins número 61/2015, del 3 de desembre, i 65/2015, del 17 de desembre.

S'han formulat dues esmenes a la totalitat: la primera, presentada pel M. I. Sr. Josep Pintat Forné, president del Grup Parlamentari Liberal i la segona, pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, les quals han estat publicades en els Butlletins número 67/2015, del 30 de desembre i 7/2016, del 29 de gener, respectivament.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal intervé el Sr. Josep Pintat. Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

M. I. Sres. Conselleres i Srs. Consellers.

Avui, sotmeto a aquesta Cambra, en nom del Grup Parlamentari Liberal, l'esmena a la totalitat al Projecte de llei del pressupost per a l'any 2016, presentat, davant de Sindicatura el 20 de novembre, i publicat al Butlletí del Consell General el dia 3 de desembre del 2015.

Constatar de nou, que la tramitació del Projecte de pressupost per l'any 2016, ha vulnerat la Llei de finances públiques, que en el seu article 20.3, especifica, clarament, que s'ha de transmetre a Sindicatura abans de l'1 de novembre.

Fet que no ens sobta, ja que està esdevenint un clàssic, per part del Govern de Demòcrates per Andorra, el incompliment constant del marc legislatiu del nostre país.

Acabem de debatre, l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, al Marc del pressupost de l'Administració general de l'Estat pel període del 2016-2019.

El nostre posicionament ha estat clar: el Marc pressupostari s'hauria d'haver establert tenint en compte la situació canviant del país, i del nostre entorn, marcant directius clares, com a mínim pressupostos equilibrats, sense minvar els pocs elements de competitivitat del país, adoptant reformes estructurals, sota els criteris de racionalització i prioritització de la despesa, en tots els àmbits.

Ajustant les inversions a la necessitat del país, estimulant la iniciativa privada, eliminant obstacles i no generant incerteses.

Aquestes voluntats polítiques, del nostre grup parlamentari són les que voldríem veure recollides en el pressupost per a l'any 2016.

Si no s'assoleix un creixement sostingut de l'economia, fixant unes bases sòlides, controlant l'endeutament, difícilment podrem gaudir d'un nivell d'alt grau de benestar.

Malauradament, la nostra esmena a la totalitat no ha prosperat, i veiem com el Govern amb el suport del seu grup parlamentari, ens aboca a un camí sense retorn.

Més ens sorprèn, quan el M. I. Ministre de Finances en la seva memòria de presentació del pressupost 2016, conclou -i cito textualment: "*Sense canvis legislatius, i estructurals importants, hi ha poc recorregut de millora. Una part molt significativa del pressupost cobreix unes obligacions que abans de començar a confeccionar el pressupost, ja se situen al voltant de 400 milions d'euros. Aquesta dada és una dada que no es pot eludir si es vol afrontar un debat seriós del futur de les finances públiques*" -fi de la cita.

Ens sorprèn, Sr. ministre, que vostè arribi a aquesta conclusió i que ni el Govern del que vostè forma part no la prengui en consideració, ni que el seu grup parlamentari tampoc li doni suport.

Veiem, que prefereixen continuar eludint la situació que vostè esmentava.

Entenem que aquesta desautorització no el satisfaci, per això insisteix. Però observem que al cap de cinc anys de mandat de Demòcrates per Andorra, amb majories àmplies, les reformes i modificacions legislatives que vostè demana, no s'han impulsat, ni s'impulsaran.

La prova, l'hem tingut en el punt anterior de l'ordre del dia: l'esmena a la totalitat del Marc pressupostari on el debat seriós que vostè reclama es basa -i cito textualment: "*En unes estimacions del PIB mundial i zona Euro, situant-lo en un percentatge prudent, lleugerament per sota, tenint en compte la vulnerabilitat del país*".

Gran anàlisi! Brillant manera d'afrontar la dada dels 400 milions d'euros de despeses, i els reptes del país.

Ens preguntem: algú del seu Govern, o del seu grup parlamentari li ha fet canviar de criteri? O ha confeccionat el Projecte de pressupost del 2016, abans de tenir els objectius del Marc pressupostari?

Fet, que al nostre entendre, incompleix la legalitat vigent. En tot cas, nosaltres sí que veiem una gran contradicció, entre la reflexió del pressupost i la del Marc pressupostari.

Entrant en l'anàlisi del pressupost de l'exercici 2016: quant al dèficit, destacar l'alarmant creixement del mateix.

El Govern preveu un dèficit pressupostari de 32.976.702 euros, superior en més del 8% respecte al del pressupost 2015.

El dèficit de gestió es dispara amb un increment de més del 50,69%, respecte al del 2015.

I per últim, el dèficit de caixa es situa en més de 28.277.862 euros, amb un increment respecte del pressupost 2015 del 8,46%.

Felicitats Srs. del Govern! Cada cop ens anem allunyant més de l'equilibri pressupostari, però el més preocupant, és la seva manera peculiar d'aplicar la Regla d'or. I dic peculiar, per no dir il·legal!

Aquest dèficit pressupostari es veuria incrementat fins a 68 milions d'euros, és a dir, en un 130% més, de no ser, primer, per la puja del 2% en les cotitzacions de la CASS, encarin el cost de les empreses i minvant el poder adquisitiu dels treballadors.

Segon, per la congelació de les transferències dels comuns, sense cap modificació de la Llei qualificada de les transferències, i subjecta a l'aprovació de l'apartat 2 de l'article 1 de la Llei del pressupost del 2016 per majoria absoluta doblement qualificada.

I per últim, per la descapitalització constant a la que estan sotmeten a Andorra Telecom.

Ja ho he dit, en el debat del Marc pressupostari pel mandat 2016-2019, vostès han canviat la seva Regla d'or, d'equilibri pressupostari i contenció de l'endeutament, per més dèficit i més endeutament. Sense cap mena de transparència, en vers els nostres ciutadans, sobre quina pressió fiscal se'ls hi vol fer suportar.

I el més greu, com ja hem exposat anteriorment és que l'economia comença a remuntar el vol segons publiciten vostès.

Segons el Govern de Demòcrates per Andorra, s'obren més comerços i societats, els ciutadans paguen més impostos però vostès continuen presentant pressupostos desequilibrats.

En conclusió, tenim més inversió estrangera, més capacitat de recaptació, però tot i així generen, més dèficit i consegüentment més endeutament. Fins al punt, d'haver d'utilitzar tots els recursos de la parapública Andorra Telecom, afectant la seva capacitat d'adaptar-se, als obligats reptes de futur per l'imminent desaparició del *roaming*.

Quant a les despeses, la situació és preocupant. No tenen, cap voluntat de contenció de la despesa. Al contrari, la incrementen, com hem pogut veure en el debat del Marc pressupostari. Es supera la despesa màxima permesa, per a l'any 2016 en 7,5 milions d'euros, i acumulada, fins l'any 2019, en 13,8 milions d'euros.

El Sr. ministre, també reconeix que un control de la despesa no s'ha fet.

No s'han dut a terme les reformes estructurals necessàries en els diferents àmbits de l'Estat, com en l'àmbit de la sanitat, o en la definició del nou model d'Estat, per citar alguns exemples.

I ara les reclama -i el cito: "*Cal repensar el model competencial, el finançament de l'Estat i la política pressupostària*". -fi de la cita.

La despesa total de funcionament és de 314 milions d'euros pel 2016, disminuint respecte del pressupost 2015 en 580 mil euros, un menys 0,18%.

Però, en realitat, degut a l'increment de les cotitzacions de la CASS del 2%, aquest any 2016, es generarà un estalvi de despesa corrent de 10 milions d'euros, que se'l cruspeixen tot incrementant realment la despesa de funcionament total en 10,5 milions d'euros.

Dins d'aquest apartat, de la despesa de funcionament, mereixen un especial comentari les despeses de personal, i les despeses financeres.

Quant a les despeses de personal, ja en el 2015 s'ha superat la barrera dels 100 milions d'euros, situant-la, en realitat, en 104 milions d'euros. Ara bé, per a

l'exercici 2016, la preveuen en 108 milions d'euros un 3,41% més. Una part d'aquest increment, estariem disposats a acceptar-la.

Aquella que està relacionada amb la derogació de l'article 2 de la Llei 2/2012 del 15 de març, de mesures de contenció de la despesa pública en matèria de personal i de l'apartat b), coneguda popularment, com la de les retallades aplicades al personal de l'Administració en l'exercici 2012, degut a l'entrada en vigor de l'IRPF, això es pot solucionar.

Però el que aquí camuflen, és la restitució també de les retribucions dels alts càrrecs polítics, que s'incrementen en un 38,39%; malgrat que per justificar-ho, s'excusen que hi ha més ministres i més secretaris d'Estat. En resum, el Govern de DA, quan menys majoria parlamentària té, més ministres, més secretaris d'Estat, i més sous. Aquesta és una altra lectura.

Un altre exemple, del seu control de la despesa és la contractació sense precedents de 39 noves places noves a Govern. I ho justifica dient -i cito: "*Després de molts anys, concretament des del 2009, de moltes limitacions en les contractacions i, de la creació de noves places, s'obre la porta a tornar a la normalitat*".

En què quedem? Aquest és el seu principi de replantejament de la política pressupostària?

A més, no han marcat cap d'aquests objectius que vostè menciona en el Marc pressupostari pel mandat 2016 al 2019.

No hi ha cap acció prevista en aquest sentit. Per més que s'hagi esforçat en contradir-ho en el moment del debat de l'esmena a la totalitat.

En quant a les despeses financeres, es pressuposten en 18 milions d'euros, disminuint-les un 6,08% respecte al pressupost 2015. Això és degut bàsicament a la conjuntura actual en els tipus d'interès. Per tant, no és cap mèrit seu.

Ara bé, les previsions de futur, apunten a increments en el cost del deute del nostre país, si tenim en compte el malmès ràting del país per l'afer BPA i per les polítiques que vostès han implementat, i l'increment d'endeutament que vostès ens proposen: 97 milions d'euros en 4 anys.

Com he dit abans, Andorra es trobarà amb un creixement de la despesa financera, inclús impossibilitar-nos la capacitat de finançament del deute del país.

El ministre n'és conscient, i així ho manifesta -i el cito: "*La Regla d'or pretén evitar que es passi un límit de no retorn, en que el país tindria dificultats per garantir la devolució del deute, i no tindria capacitat per finançar-lo. Evitar aquesta situació és un objectiu prioritari*" -tanco la cita del Sr. ministre.

Però tot i aquestes consideracions, ens trobem amb més dèficit i més endeutament. Ara bé, no cal patir, amb unes estimacions del PIB mundial i la zona Euro, situant-lo en un percentatge prudent, lleugerament per sota, tenint en compte la vulnerabilitat de l'economia del país... No cal fer res més.

Srs. de DA... Vinga alegria! Això sí, a costelles dels contribuents.

La inversió real que preveu el pressupost per a l'exercici 2016 és de 48 milions d'euros, un 3,76% menys respecte del pressupost 2015.

El volum d'inversió previst, tenint en compte els plurianuals, és de 138 milions d'euros.

Si bé compartim, amb el Govern que les inversions són un element clau per mantenir l'activitat econòmica i els llocs de treball, dels sectors fortament vinculats a la inversió pública, no estem d'acord en la seva manera de decidir-les.

Únicament per imatge, de cara a la galeria.

Considerem, que és important prioritzar les inversions estratègiques, i anar-les incloent en el pressupost a mesura que els projectes tenen sentit i estan definits.

Dit tot l'anterior, no estem d'acord amb una partida d'1 milió d'euros al 2016 i 1,5 milions d'euros al 2017 en forma de plurianual, pel projecte de l'heliport d'Andorra, quan encara no saben on l'emplaçaran.

I no ens oposem a l'heliport nacional.

Simplement, volem que diguin, als andorrans on s'ubicarà definitivament, ja que l'únic que ha fet el seu Govern, en els darrers anys és anar canviant-lo de lloc, i adaptant la seva ubicació als seus interessos partidistes i no, als del país.

Quant al projecte del recinte funcional, si bé pot esdevenir un pol d'atracció, el seu emplaçament tampoc està definit, o no es vol donar a conèixer.

Per tant, sense emplaçament, sense un estudi acurat de costos i de rendibilitat directa i/o indirecta, no podem estar d'acord en dotar una partida pressupostària de 8 milions d'euros amb plurianuals i, ja d'entrada en uns 1,5 milions d'euros pel 2016.

Unes bones comunicacions internes són primordials. El vial de Sant Julià de Lòria, és una prioritat nacional, i es va ajornant *sine die*, en les voluntats del seu Govern.

El 12 de desembre del 2013, en el debat a la totalitat del pressupost per a l'any 2014, el criteri del ministre va ser clar, fruit d'una gran anàlisi, igual de brillant, que el que ens ha fet amb el Marc pressupostari, i el cito textualment "tant de bo arribi el moment en què calgui fer-lo. I tant de bo, tinguem molts caps de

setmana com aquest darrer, amb cues bestials, bàsicament provocades al poble de Sant Julià. Perquè així hem de tirar endavant aquesta infraestructura.”

Si aquest és el criteri per desenvolupar les infraestructures del seu Govern, les “cues bestials”, apliqui-ho, a tots els projectes de vials i rotondes, ja que si a la porta d'entrada del país, on passem tots els andorrans i tot el gruix de turistes, que ens visiten, no cal, menys caldrà destinar 44 milions d'euros previstos en el pressupost 2016 amb el seus plurianuals, a infraestructures vials que no tenen “cues bestials”.

En tot cas, aquestes inversions, que vostès plantegen, tindran algunes cuetes, però aquestes cuetes, li sortiran ben cares al nostre país: 44 milions d'euros en front dels 38 milions d'euros que es preveuen pel cost de l'obra del vial de Sant Julià de Lòria.

Però, potser que el criteri de les “cues bestials”, no sigui el que mou realment les prioritats d'inversió del seu Govern.

Potser que les partides en infraestructures siguin “les promeses electorals” Sr. ministre. I mentrestant, que els turistes facin cues.

Quant a l'edifici “The cloud”, al que destinaran 30 milions d'euros a càrrec de les reserves d'Andorra Telecom, veurem quin criteri segueix.

En tot cas, igual que pel recinte firal, mentre no es conegui el contingut de l'edifici, el cost i la rendibilitat del mateix, simplement no el faci; ja que si té tant èxit i tants turistes vénen, ens passarem de tenir “cues bestials” a “cues descomunals”.

I és que, senyors del Govern, no veuen que els turistes que vénen al país, quan vostès els sotmeten a 1 hora o 2 de cua, un gran percentatge no volen tornar?

No són conscients, també que maltracten als nostres ciutadans?

Referent als ingressos, vostès pressuposten 395 milions per a l'exercici 2016, un 1% menys que en el pressupost del 2015.

Els ingressos per impostos directes disminueixen en 7,7 milions d'euros, un 11,27%, els indirectes disminueixen en 16 milions d'euros, un 5,46%.

Senyors, l'economia no funciona, ja ho hem dit en el debat del Marc pressupostari.

Per aquesta raó, hi destinen tots els resultats d'Andorra Telecom dels exercicis 2015 i 2016, 29 milions d'euros en concret.

A més, en el Marc pressupostari preveuen una quantia constant, pel període 2016-2019 d'ingressos per la taxa de consum i impostos especials de 146

milions d'euros, cada any, i així es reflexa en el pressupost per al 2016.

Aquesta partida representa quasi el 37%, dels ingressos del pressupost del Govern.

Sabedor, tal com diu en la seva carta que, hi ha dos incerteses a curt termini, la taxa de consum del tabac, i el segon, el sector financer, enfront els nous escenaris que s'acosten, considerem que les seves previsions d'ingressos són força generoses, per no dir irrealistes i només es justifiquen per intentar quadrar els números i per intentar assolir els objectius de la regla d'or; cosa que tampoc fa.

Per tant, més que mai, des del Grup Parlamentari Liberal insistim en el nostre plantejament exposat inicialment i en el debat del Marc pressupostari.

Aquell que vostè també reconeixia quan va manifestar i cito les seves paraules textualment “la regla d'or pretén evitar, que es passi un límit de no retorn, en què el país tindria dificultats per garantir la devolució del deute, i no tindria capacitat per finançar-lo. Evitar aquesta situació és un objectiu prioritari”.

I insisteix, i el cito “tampoc seria raonable encomanar primer l'equilibri pressupostari i després la reducció del deute únicament als ingressos que genera el nou marc fiscal. Fer-ho seria irrealista i intentar-ho posaria en perill la competitivitat d'Andorra, i per tant s'acabaria produint l'efecte contrari.”

Miri Sr. ministre, aquestes voluntats les compartim des del nostre grup parlamentari, però vostè i el seu grup de la majoria no van per aquest camí.

Per això, li diem que això no s'aguanta i ens aboca a un increment de pressió fiscal, malmetent les bases del creixement de la nostra economia.

D'aquí que el Grup Parlamentari Liberal sotmet al ple del M. I. Consell General aquesta esmena a la totalitat del projecte de pressupost per a l'exercici 2016, amb retorn al M. I. Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

És ara el torn per defensar l'esmena a la totalitat formulada pels tres consellers del Grup Mixt. Te la paraula el Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els tres consellers del Partit Socialdemòcrata que hem presentat una esmena a la totalitat al Projecte

de pressupost per a l'any 2016 no ho hem fet en cap cas per motivacions d'oposició sistemàtica, ho hem fet perquè realment la nostra visió és força diferent al model de Demòcrates per Andorra, pel que fa a les prioritats de despesa com a l'enfoc que ha de tenir aquest pressupost.

Perquè el pressupost és justament això; prioritzar dins de les necessitats del país a l'hora d'assignar uns recursos que tots sabem són limitats.

I és aquí on apareixen un ordre de prioritats diferents i significatives pel que fa a les despeses que entenem més urgents i prioritàries, com quant a l'enfoc de la despesa.

Miraré d'exposar al llarg de la meua intervenció en representació dels consellers socialdemòcrates aquestes diferències, i també faré referència a les 37 esmenes, no a totes d'elles, però bona part d'elles que hem presentat al projecte de pressupost.

Un volum d'esmenes que vist algunes de les limitacions que té el Reglament del Consell, com per exemple no poder moure partides entre diferents ministeris, entenem que és un volum elevat més quan algunes d'elles tenen una elevada significació política.

Quant a l'enfocament del pressupost i amb tot el respecte cap al projecte de pressupost que ha preparat Demòcrates per Andorra, al nostre entendre, i després m'hi referiré abastament, el seu és un projecte de pressupost de passat, és un projecte de pressupost clàssic, és un projecte de pressupost que està ancorat en projectes no assolits, que no dóna solucions als principals problemes crònics que té el nostre país, és més, en algun cas fins i tot els agreuja i que mira bàsicament enrere.

En canvi, des del PS volem enfocar el futur a l'acció pública, amb la voluntat de modernitzar el nostre país, de modernitzar la societat andorrana, de modificar i impulsar l'economia i fer d'Andorra un lloc atractiu i amb qualitat de vida apostant per les persones al davant de tot.

I per començar a concretar aquests plantejaments, començaré per la que és a hores d'ara la principal preocupació dels nostres ciutadans que no és altra que les pensions, les prestacions i la gestió de la CASS i dels fons de reserva de jubilació.

També és per nosaltres la principal de les nostres preocupacions: les pensions de jubilació, les pensions d'invalidesa i les prestacions socials.

El seu pressupost ja deixa entreveure, amb alguns estalvis que potser satisfan a part de la Cambra, alguns dels efectes de les modificacions que DA va introduir al llarg de la passada legislatura.

Unes modificacions que han reduït prestacions, pensions de jubilació, pensions d'invalidesa i altres prestacions socials. Alguns programes de partides socials, projectes per la gent gran i pels infants, veuen reduïda la seva dotació.

Unes modificacions que han establert els nivells de determinades pensions i prestacions socials en nivells inadmissibles i per sota de la mínima dignitat demanada.

No poden haver-hi pensions tan baixes, da cap tipus, ni de jubilació, ni d'invalidesa, ni cap altra. I tampoc el salari mínim pot continuar estant per sota del que ens reclama el Consell d'Europa.

No podem donar l'esquena a persones que han treballat tota una vida o bé a persones que es troben ja sigui per malaltia o accident en una circumstància d'incapacitat laboral; o bé a tots aquells que no tenen uns nivells d'ingressos mínims o aquells que no troben feina, que dit sigui de passada són bastants més que els que hi ha inscrits al Servei d'Ocupació.

Per tots aquests motius hem presentat una esmena que proposa incrementar la partida destinada al finançament dels complements no contributius de les pensions i altres prestacions de caràcter social.

Deia abans que la nostra voluntat és la de modernitzar la nostra societat i de modernitzar la nostra economia (i després em referiré a esmenes presentades en relació als projectes d'inversió i altres actuacions); però al nostre entendre aquest concepte de modernitat i de societat avançada també inclou tots els aspectes als quals m'estic referint.

Una societat avançada i moderna és una societat que tracta bé la gent gran.

Una societat moderna i avançada és una societat que garanteix els recursos mínims per les persones malaltes o accidentades, o bé aquelles que pateixen algun tipus de disfunció.

I vostès estan fent justament el contrari, aplicant criteris de caràcter molt economicista amb algunes modificacions, i amb aquesta línia s'encabeix, per exemple, les darreres modificacions dels membres del Consell d'Administració de la CASS reduint els perfils de caràcter tècnic i mèdic per aprofundir amb perfils economicistes.

Vostès estan posant algunes persones, als ciutadans que pateixen més dificultats al nostre país en un segon plànol. Els estan posant darrere de persones, de càlculs i de xifres d'estalvi.

Aquesta serà per a nosaltres una prioritat per a l'any 2016. Portarem el debat en aquesta Cambra casos concrets i situacions individuals. És cert, però totes i cada una d'elles prou significatives i que al nostre

entendre són injustes i que no ens haurien de deixar en cap cas indiferents.

En relació a les pensions ens preocupa la gestió que s'està fent dels Fons de Reserva de Jubilació i en aquest sentit hem presentat cinc esmenes amb la finalitat de reduir el volum de despesa, que entenem excessiu i abusiu, que es carrega sobre aquest ens.

Els canvis que proposem van a reduir les despeses d'assessorament, d'estudis i també el de les comissions que cobren les entitats financeres que gestionen els fons. En concret proposem reduir els gairebé 4 milions d'euros que es paguen a les entitats gestores. Un volum que ens sembla excessiu a totes llums.

I davant de la temptació (sovint habitual per part del Govern de DA) de posar el retrovisor, recordo que amb el PS al Govern, el volum de despesa que es va pagar era molt inferior, 1 milió amb un any, l'any 2009; i 1,5 milions l'any 2010, és a dir, gairebé la meitat del que vostès estan pressupostant per a l'any 2016, tenint en compte que en aquell moment hi havia menys fons.

També proposem retallar, reduir altres despeses que s'estan imputant al fons. Parlava abans de treballs, estudis i assessoraments, proposem eliminar una partida de 72.000 euros en concepte d'estudis diversos, que no queda justificada a la memòria i reduir a la meitat la partida d'estudis i treballs tècnics de 336.000 euros a 168.000 euros, ja que les entitats financeres que fan la gestió ja emeten els informes periòdics que són necessaris.

També volem reduir la facturació que la pròpia CASS fa al fons de reserva de jubilació. Una facturació que per prestació de serveis de 250.000 euros que volem reduir a la meitat.

En global les esmenes presentades suposen un estalvi d'almenys 1,5 milions d'euros per al fons de reserva de pensions; cal recordar que ja van alertar d'aquest risc en el moment de crear l'entitat i es va dir que aquesta no generaria més despeses.

Per tant, no podem compartir aquest camí en el que sembla que el fons de reserva s'estigui convertint en una màquina de generar despesa.

També qüestionem que l'enderrocament de l'antic centre hospitalari vagi a càrrec del fons de reserva de jubilació, i es preveu un volum de despesa d'1,2 milions d'euros per aquest any.

Ens preocupa tot el que fa referència al fons de reserva de jubilació, i sembla i em permeto dir que això no li preocupa al Govern. Vam entrar una pregunta fa ja gairebé un mes en relació a la davallada de recursos que s'havien produït al tercer trimestre de l'any passat, de l'any 2015, una

davallada de 18 milions d'euros i a hores d'ara encara estem esperant la resposta.

També ens semblen excessius algunes partides d'estudis i d'assessoraments que s'imputen als comptes de la CASS amb creixements molt rellevants respecte al que hi havia en exercicis anteriors.

Com deia abans, no volem pensar que la CASS i especialment el fons de reserva s'estiguin convertint en una multiplicitat d'entitats convertint-se en màquines de generar despesa de forma descontrolada.

Seguint parlant de la CASS, el projecte de pressupost preveu un increment de les cotitzacions de dos punts per recuperar el nivell d'aportació del 10% de les cotitzacions al finançament de la branca general.

El Govern proposa que aquest increment es reparteixi 50% i 50% entre empresari i treballador; és a dir que aquest increment de dos punts recaigui en un punt a l'empresari i en un punt al treballador. Nosaltres no compartim aquest criteri i hem proposat una esmena per mantenir el criteri que ha estat sempre habitual en el repartiment de les cotitzacions socials, que és que el 75% vagi a càrrec de l'empresari i el 25% a càrrec del treballador. Per aquets motiu proposem que dels dos punts, un punt i mig recaigui a l'empresari i només mig punt al treballador. Entenem que aquesta és una qüestió important pel poder adquisitiu de tots els assalariats, però especialment per les classes més baixes i pels pensionistes. Justament aquest any en què s'està incrementant el salari mínim en 1,5%, aquesta modificació s'acabaria menjant pràcticament l'increment que s'aplica sobre el salari mínim.

També l'àmbit social és molt important l'esmena que hem introduït per dotar de més recursos humans el centre del Cedre.

Un nou element que marca la diferència entre les seves prioritats i les nostres són les esmenes per incrementar la inversió al SAAS en almenys 650.000 euros, tot i que el dèficit expressat en el mateix projecte de pressupost és molt més elevat.

La lectura de la pàgina 26 del pressupost del SAAS parla de manera molt contundent de la descapitalització existent i de com aquesta pot afectar a la qualitat assistencial. Unes afirmacions que ens preocupen enormement. I no podem entendre, Srs. membres del Govern, com davant d'aquesta afirmació que afecta a un dels pilars bàsics de la nostra societat vostès segueixen prioritant inversions i més inversions en trams de la via pública en lloc de fer-ho en el bé que ha de ser més preuat com és la salut dels nostres ciutadans.

Per què fan cas omís a aquestes indicacions que es fan al pressupost del SAAS?

No els mereix cap reflexió o cap inquietud?

Per què s'inverteixen més de 20 milions en via pública i es preveuen encara molts més pels anys futurs, i només 1 milió en equipaments mèdics?

Entrant en l'àmbit econòmic i de manera ràpida perquè no disposaré de temps per comentar més aspectes en relació al pressupost, proposem incrementar la partida destinada al pla de reactivació del comerç, ja que aquesta té una minsa dotació de només 48.000 euros i proposem incrementar en 200.000 euros addicionals.

Són freqüents les veus que demanen una major coordinació de polítiques, campanyes de promoció més unificades, formació i altres necessitats per part del que és (conjuntament amb el turisme de forma gairebé indissociable) el principal sector econòmic i el que més aporta més recursos a les arques públiques

La política d'inversions és també un clar element que permet evidenciar les diferències entre la proposta de Govern i les que nosaltres proposem.

El Govern de DA segueix confiat en un model d'inversions caduc, centrat molt intensivament en infraestructures viàries.

Un model d'inversions del passat, que no facilita la diversificació econòmica; i un model que té un dubtós impacte de reactivació de l'economia degut al seu efecte reduït multiplicador. Si més no per aquells que encara creiem en un model keynesià com suposo que fa vostè també Sr. ministre.

Les inversions no només estan centrades bàsicament en carreteres, asfalt i rotondes sinó que a més alhora mostren la seva incapacitat per resoldre determinades qüestions: l'heliport, l'estació d'autobusos, la infraestructura turística.

Per tant, fent l'exercici de substituir uns trams de carreteres per uns altres, el seu projecte de pressupost per l'any 2016 podria perfectament passar pel de l'any passat o pel de fa tres anys o fins i tot pel de fa quatre anys.

Lamentem l'absoluta falta de creativitat i la incapacitat d'innovació de les polítiques d'inversió i l'absència d'apostes per projectes innovadors en tots els àmbits: social, mediambiental, tecnològic.

I a més aquest fet ens sembla que no tindrà modificació al llarg de la legislatura; perquè la seva pressuposició via els plurianuals pels anys futurs han compromès, si més no pressupostàriament molta obra pública pels anys a seguir.

En aquest sentit via esmenes proposem calendaritzar de forma diferent i més pautada algunes d'aquestes

inversions en infraestructures viàries. I no ens enganyem, també proposem eliminar les inversions en alguns d'aquests trams.

Reduïm les dotacions destinades a l'heliport nacional i al recinte per a grans espectacles mantenint les partides d'estudi perquè ens sembla que poden ser equipaments interessants pel país però proposem eliminar les partides per la seva construcció a manca d'un projecte concret.

Per tant, en contrapartida a l'Andorra de ciment, d'asfalt, d'obres a la via pública, de poca creativitat, poc solidària, i gens innovadora, proposem destinar algunes de les partides que proposem reduir a mirar cap endavant, que projectin una Andorra més engrescadora, més sostenible, més solidària, que aposta pel creixement i per la diversificació econòmica.

A tall d'exemple proposem la creació d'un parc tecnològic per atreure empreses vinculades a sectors tecnològics. Un model que funciona perfectament en d'altres països.

Considerem que la diversificació econòmica no és només una qüestió legislativa sinó que també requereix de dedicar-hi més mitjans econòmics.

També dins de la línia de projectar una Andorra més sostenible, proposem inversions com ara que la flota de vehicles de l'Administració siguin vehicles elèctrics si és possible, o bé vehicles amb reduït impacte mediambiental.

La creació d'espais de carrils per circulació de bicicleta en diferents infraestructures, i actuacions i inversions en els rius i el medi aquàtic per exemple.

Hi ha un altra política que saben perfectament Srs. consellers i membres del Govern que ens preocupa des de fa molts anys, i miro a la Sra. Calvo si em permet, com és el tractament de residus.

Un altre aspecte en el que novament mentre vostès miren enrere nosaltres mirem endavant, buscant solucions més innovadores amb menys impacte i que permetin una major qualitat de vida.

En aquest sentit proposem una planta de compostatge de matèria orgànica, una partida per l'estudi d'una planta de compostatge de matèria orgànica cap allà on creiem que cal conduir la política de reciclatge cap una política. Andorra s'ha de dirigir cap una política mediambiental de reciclatge cap a una política, cap a una aposta de futur amb menys impacte i més saludable.

Es tracta de projectes innovadors que projecten una imatge de país modern i saludable i que a més són potencialment creadores de llocs de treball.

Per últim i no menys importants, sinó justament tot el contrari, proposem la dotació de partides rellevants per millorar l'accessibilitat tant en vies públiques com en edificis i equipaments.

La reducció de les barreres arquitectòniques ha de ser una prioritat per a tots nosaltres.

També ens sembla que és una política del passat la utilització excessiva dels recursos de les parapúbliques. N'hem parlat abastament amb motiu del debat del Marc pressupostari, per tant potser que no ens reincidim. Només vull fer incidència en el sentit de què aquesta és una política que també s'emprava des de governs anteriors, en què es distribuïa el 30% dels dividends de FEDA i de STA, i en el que també en un moment quan hi havia el cànon que era de naturalesa tributària, aquest el pagaven les parapúbliques al Govern, però realment el que estaven fent les parapúbliques era simplement de recaptadores.

Per tant, entenem com ja he dit abans repetidament que aquesta utilització de recursos excessiva, molt per sobre del que es venia fent en anteriors governs, respon únicament a la seva incapacitat per equilibrar els comptes públics, i que tant FEDA com STA tenen reptes tan importants com tecnològics per apostar per les energies renovables i en el cas d'Andorra Telecom, no només aquests reptes sinó que les importants queixes i deficiències del servei, reconegudes en aquesta Cambra pel Govern, la incertesa sobre els ingressos del roaming i de la necessitat, tant a nivell de les famílies com dels empresaris d'oferir un servei cada vegada més competitiu.

Si no fos per aquesta utilització de reserves, els comptes d'aquest any presentarien un dèficit de prop de 60 milions d'euros i no ho farien per gaire menys per l'any 2017, i a més tenint en compte que en l'àmbit dels ingressos concrets per l'any 2016, ens sembla que hi ha algunes previsions que ens han sobtat. Li he de dir la veritat. En primer lloc no acabem de veure en quina mesura recull l'impacte de la crisi BPA a dins dels comptes, i entre altres no cabem d'entendre el volum de recaptació previst de l'impost de la renda de no residents un cop les retencions que s'apliquen, un cop ha entrat en vigor els convenis tant amb Espanya com amb França.

Vaig acabant Sr. síndic.

Per tant, per tot plegat, i ja miro d'acabar, les diferències entre el pressupost de DA i les nostres són prou rellevants.

Ens sembla a més que el projecte de pressupost no dona solució als problemes reals del país; ni a la crisi econòmica, ni a la situació dels col·lectius amb majors dificultats.

No aposta per una major cohesió social.

No aposta per la diversificació econòmica.

És un pressupost que mostra la manca de projecte clar de país.

És un pressupost que manca de tota projecció de futur, per dibuixar una Andorra moderna, innovadora i cohesionada.

És un pressupost que com he vingut exposant repetidament amb exemples prou aclaridors és un projecte ancorat en el passat, que podria passar perfectament pel pressupost de fa altres exercicis amb només una referència a la qual m'hi referia anteriorment. Les modificacions de la llei de la CASS i de prestacions socials tenen el seu impacte en aquests comptes, amb estalvis i reduccions que imagino que tenen satisfacció o donen satisfacció a algun dels membres d'aquesta Cambra, però el que nosaltres ens està preocupant és com aquest impacte es trasllada al carrer i en tot i cada un dels ciutadans que es veuen afectats i perjudicats.

Per tots aquests motius i els que he anat exposant també anteriorment hem presentat els consellers socialdemòcrates una esmena a la totalitat al Projecte del pressupost per l'any 2016.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Començaré la meua intervenció fent una prèvia, en aquests moments tocaria defensar la nostra esmena a la totalitat perquè si fos debatuda o votada....

El Sr. síndic general:

Sr. Naudi li demanaria que s'atengui a la qüestió que és l'objecte del debat.

El Sr. Víctor Naudi:

Bé jo crec que tot és objecte del debat...

El Sr. síndic general:

Com bé sabeu Sr. Naudi, la Sindicatura pren les decisions d'acord amb el Reglament del Consell General i el millor parer jurídic. És evident que un conseller general pot discrepar d'una decisió de la Sindicatura, en concret l'article 18.2 del Reglament

del Consell General estableix que si un conseller general discrepa d'una decisió de la Sindicatura en relació amb la qualificació dels escrits i documents de caràcter parlamentari a la seva admissibilitat o a la seva tramitació, pot sol·licitar per escrit la seva revisió davant de la mateixa Sindicatura.

En aquest sentit, la Sindicatura a hores d'ara no ha rebut cap sol·licitud de revisió respecte a l'acord pres en la seva reunió del 28 de gener.

No havent fet ús de la via normal i reglada per exercir el legítim dret a la discrepància, l'insisteixo que us atengueu a la qüestió.

El Sr. Víctor Naudi:

Bé, intentaré d'atenir-me a la qüestió tot i que discrepo del que acabeu de dir.

Bé, em centraré doncs en la intervenció que tinc prevista.

El pressupost per l'any 2016 és un pressupost de continuïtat anèmica.

Hauria de ser el reflex d'una voluntat política clara, amb la finalitat d'aconseguir els reptes de futur que predica DA però és només la plasmació mediocre d'un esgotament de projecte si és que projecte hi havia, encotillat per la llei del Marc pressupostari i la poca confiança en les vostres pròpies accions.

Així no anem enlloc.

El ministre busca excuses, dient que el pressupost hauria d'haver estat marcat per dos aspectes, la consolidació econòmica i l'entrada en vigor de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i estabilitat pressupostària i fiscal, però diu que ha calgut afegir els aspectes de l'afer BPA, que com a mínim obliguen a la prudència en les previsions per als propers dos anys.

Curiosa excusa quan el Govern durant els onze mesos des de l'esclat de la crisi BPA, ha anat insistint que no hi havien efectes econòmics. Fins i tot darrerament, recordem-ho, el mateix cap de Govern afirmava als mitjans que la qüestió estava encarrilada. Una vegada més estem davant d'afirmacions contradictòries que no inspiren confiança en les previsions econòmiques.

Pocs arguments té Govern per justificar la consolidació de la recuperació econòmica, els magres resultats de l'obertura econòmica fins la data, el creixement del PIB del 2,2% el 2014, a manca de disposar del PIB 2015, (recordem que el marc pressupostari preveu un augment de l'1%), el descens de les persones en recerca de treball, l'increment del nombre d'assalariats inscrits a la CASS.

No deixen de ser petits signes que més que demostrar que hi ha un començament de represa econòmica indiquen que la crisi afluixa. En tot cas si alguns sectors milloren lleugerament cal destacar que a la majoria de treballadors i petits i mitjans empresaris no els va gens bé.

Dieu que el nombre de persones assalariades inscrites a la CASS ha augmentat lleugerament, però amagueu que la massa salarial baixa. Els salaris són mes precaris i el poder adquisitiu de les famílies baixa.

La majoria de petites i mitjanes empreses continuen girant facturacions per arribar a un benefici zero, i deutes al banc.

Els indicadors econòmics continuen posant de manifest l'elevat nivell d'endeutament de les famílies i empreses, el poder adquisitiu de les famílies no creix ans al contrari, aquesta és la realitat. S'està produint allò que caldria evitar que és la fractura social i les dues Andorres, la cosa va bé per a una minoria però a la majoria de les ciutadanes i ciutadans no els va tan bé.

El projecte de pressupost contradiu els discursos de la passada legislatura del cap de Govern, en els quins es comprometia una vegada rere l'altra a assolir uns pressupostos generals de l'Estat equilibrats, i a aturar el ritme creixent de l'endeutament de l'Estat.

Estem davant d'un pressupost deficitari de 28.278.000,00€ un 8,46 % més que l'any passat, amb unes necessitats d'endeutament previstes de 33 milions €.

Podem entendre i no ens ha de fer por generar un pressupost deficitari si s'assoleix una bona contenció de les despeses supèrflues i sempre que la inversió prevista generi creixement econòmic i per tant creixement del PIB i riquesa repartida pel conjunt de la societat. Però aquest no és el cas.

La inversió prevista d'un poc més de 48 milions €, baixa un 3,76% en relació al 2015, mantenint-se propera als 50 milions € preconitzats pel Govern. La majoria de la inversió es concentra, en el 86,81%, a Ordenament Territorial. Tot i així la partida dels béns destinats a l'ús general disminueix en un 41,4%, bàsicament destinada al manteniment i millora de la xarxa viària. No compartim que es redueixi aquest concepte. Cal una continuïtat en el temps de la millora i del manteniment, no fer-ho suposarà un sobre cost afegit el dia del demà, i si volem consolidar l'atractiu turístic i la seguretat viària aquesta no és la millor manera de fer-ho.

Veiem bé la dotació pressupostària de l'Oficina de l'energia i del canvi climàtic, així com el manteniment dels plans d'ajuda del programa

Engega, i per al foment de la rehabilitació d'edificis i l'eficiència energètica. Però el programa Engega s'hauria de fer més extensiu, encarant la millora del transport públic i augmentant la partida per al foment de la rehabilitació dels edificis antics.

Creiem en la necessitat de disposar d'un recinte multifuncional nacional però no compartim el procés establert. Dotar el pressupost amb una partida de 1,25 milions € més els corresponents crèdits plurianuals, sense establir un programa de necessitats concret i més especialment sense tindre cap ubicació definida, suposa un exercici de demagògia ministerial.

Volem un gran recinte firal o un pavelló esportiu i cultural transformable, amb capacitat d'aparcament, situat a la vall central o a les afores ? En tot cas crec que seria bo fer participar els comuns afectats encara que només sigui per l'alliberament del sòl per a equipaments.

Trobem a faltar una major dotació per a la millora i actualització dels sistemes informàtics dels diferents departaments de l'Administració. Continuem anant en retràs pel que fa a la posta en funcionament real dels tràmits electrònics, però cal pensar en la millora dels tràmits en general, declaracions fiscals, registres de comerç, i previsió de nous programaris en matèria de l'intercanvi automàtic d'informació que se'ns acosta, i el que de ben segur comportarà l'adopció de les directrius europees al final del procés d'acostament.

Pel que fa al capítol 1, s'incrementa la despesa en un 3,41% en relació al 2015. Que lluny estem dels discursos del 2011, del cap de Govern, i de les associacions empresarials que li donaven suport, on es defensava una baixa en aquest concepte.

Ara Govern parla de tornar a la normalitat, quina és la normalitat si és que n'hi ha, i en base a què ?

Enteneu per normalitat apujar els sous més alts, i dels alts càrrecs quan una majoria àmplia dels assalariats del privat veu congelada la seva situació i cada dia creix el nombre de salaris a precari o les diferències salarials entre homes i dones persisteixen?

Els compromisos de l'Estat en l'acostament a Europa, l'ampliació de nous organismes, el marc impositiu, de ben segur que implicaran una dotació de més personal. Però requereixen un seguiment assenyat, i de moment no sembla ser que aquesta és la línia. Les darreres contractacions d'assessors forans són escandaloses.

En matèria d'educació i cultura es tracta d'un pressupost poc ambiciós. No es veu què es vol fer amb els Frescos de Santa Coloma amb una dotació

de 50.000€, o la poca dotació pel que fa al pla de Gestió de la Vall del Madriu.

Continuïtat pel que fa als programes d'acció social, tot i que la recent implementació de la Llei de serveis socials i sociosanitaris, dificulta poder disposar d'indicadors suficientment clars per avaluar les necessitats reals de les persones en atenció. Pressupost de mínims pel que fa a les polítiques de treball, que es manté sensiblement idèntic al 2015 (+1%). Si tal com Govern ha manifestat es preveu replantejar el funcionament del Servei d'Ocupació, de dos una: o baixen les prestacions, les ajudes, els programes de formació o el replantejament no deixarà de ser una idea.

La recent modificació de l'augment de cotització a la CASS, permet rebaixar la transferència corrent a la pròpia CASS en un 20% menys que el 2015, tot i així aquesta assoleix la xifra de 41,7 milions €. Cal d'una vegada per totes abordar la reforma de la Llei de la CASS per tal de garantir la viabilitat del sistema tant de pensions com de la branca malaltia, mantenint un bon estat del benestar.

Donat el temps de què dispo no entraré en aquesta intervenció en altres consideracions de les diferents partides, però sí que vull destacar que per altra banda es preveu una disminució de les despeses financeres, que se n'ha parlat abans, en relació al pressupost del 2015 d'un 6,08%, previsió arriscada ja que tal com indica el mateix ministre ens cal pensar que en un futur els tipus d'interès podrien augmentar.

Tot plegat, un mal pressupost.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata, té la paraula la consellera Sra. Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Encarem avui les primeres esmenes a la totalitat del primer pressupost de la present legislatura que com cadascun de vostès sap i tal com el ministre Jordi Cinca ho exposa a la introducció del llibre 1 del Projecte de pressupost 2015, vam encetar fa onze mesos a contrapeu.

Potser per això, dit projecte de pressupost ens va arribar tard, molt tard i en tot cas, per primer cop Sr. Pintat, per primer cop, en vint-i-dos anys, fora de termini, no novament com vós heu dit anteriorment.

Dit això, la mirada positiva vers el futur del nostre grup parlamentari, ens permet pensar, que malgrat tot, aquest pressupost segueix amb el canvi estructural de model de país encetat ara fa uns quatre anys.

Ara ja tenim les bases normatives per una economia productiva i competitiva, amb un nivell de benestar social assumible i una fiscalitat homologada internacionalment i realista per a la nostra gent.

Només cal posar fil a l'agulla perquè la contenció de la despesa corrent i la contenció del dèficit siguin una realitat per la pervivència i la sostenibilitat de l'Estat andorrà. I no és fàcil, ja que l'objectiu és la contenció i la reducció del deute públic. A més, aquestes premisses que són el sòcol d'un Estat viable i pròsper, no poden, al nostre entendre, afermar-se sense el creixement econòmic i social, l'Estat de benestar i la participació cívica de tots els ciutadans del país.

No creiem que ningú d'aquesta Cambra qüestionari que Andorra ha de ser un país competitiu, amb una economia productiva que atregui talent i coneixement sense oblidar, Sr. López, la vessant humana de l'Estat, és a dir la solidaritat. És més, estem convençuts que amb això hi estem tots d'acord.

De tots és sabut que el pressupost és l'eina més poderosa que té un Govern per a governar d'acord amb les seves polítiques i ideals. Així que darrera de cada paraula i de cada afirmació, hi ha unes xifres i unes dades tangibles. I aquí comencen, senyores i senyors consellers, les maneres de veure o de fer diferents. Les interpretacions que fem cadascun de nosaltres són divergents, ja ho hem vist durant tota aquesta tarda entre els grups de l'oposició d'una banda i el nostre grup que dona suport a Govern; una mica com el ying i el yang, l'alfa i l'omega.

Perquè ja veurà Sr. López que diré més o menys el que vostè ha dit però amb una visió totalment diferent perquè nosaltres pensem que tot el que ha passat dona per molt i que aquest pressupost amb alguns canvis pot ser el que necessita el país pel 2016.

Enguany, el Govern proposa un pressupost global de 847.962.858,41 euros és a dir un augment de 7,35% en relació al pressupost 2015.

En aquest sentit, tenim alguns interrogants ja que es preveu, pel 2016, un 1% menys d'ingressos corrents en relació als previstos en termes absoluts pel 2015. Entenem que es preveu una caiguda de 16 milions d'euros dels impostos indirectes, sobretot per les incerteses que representen d'una banda la taxa del consum del tabac, i d'altra banda el sector financer arran de la intervenció de BPA.

Pel que fa la taxa del tabac, som conscients que els compromisos internacionals contrets per Andorra en matèria de cooperació i de transparència ens obliguen a tenir una probitat irreprotxable per tal de complir-los. No ens hem d'enganyar, senyores i senyors consellers, ja no podem viure més temps a contra corrent.

A nivell del sector financer, ens sembla previsible que la recaptació serà més baixa tenint en compte les turbulències viscudes els darrers mesos per la plaça financera andorrana amb un banc intervingut dels 5 de la plaça.

Tot i amb això, si bé ressaltem una rebaixa de 16 milions d'euros pels impostos indirectes, sabem que la recaptació d'impostos per via directa ha passat, tot i una reducció de quasi 9 milions d'euros pel 2016, de 0 a 61 milions en 4 anys. A tall d'exemple, pel 2016 es preveu una recaptació de 19 milions d'euros per l'IRPF, és a dir, 5 milions d'euros de més que el 2015. I globalment, l'Estat hauria de comptar amb 43 milions d'euros de més d'ingressos, malgrat això l'entrada en vigor dels CDI.

Prenem nota a més, del fet que els dividendes de la societat pública d'Andorra Telecom i de la parapública de FEDA es reverteixen a l'Estat per a complementar les fonts d'ingressos.

Dit això i compartint una mica les inquietuds... Dit això nosaltres ho veiem bé sempre i quan es garanteixi el nivell de reserves i llur capacitat inversora i de funcionament.

En relació a les despeses, anotem que les despeses corrents i de funcionament han disminuït globalment en 1 milió d'euros, és a dir un 0,18% en relació al pressupost 2015. Agraïm el tímid esforç de contenció del Govern, ja que tenint en compte que es preveu un 1% menys d'ingressos, s'ha previst aquesta disminució d'un 0,18% de les despeses corrents.

Ara bé, quan es desglossen aquestes partides veiem que hi ha un increment de 4 milions d'euros de més pel que fa la despesa de personal -se n'ha parlat abans-, de capítol 1, i de quasi 3 milions d'euros de més pel que fa la despesa de béns corrents i de serveis, del capítol 2, que es compensa per la mínima, per un decrement de la partida de transferències corrents, del capítol 4 per un valor de 6 milions d'euros.

El nostre grup parlamentari entén l'increment del capítol 1, degut, sobretot, a l'aplicació del Pla de pensions de la funció pública i a la derogació de l'article 2 de la Llei 2/2012 de mesures de contenció de la despesa pública, és a dir la derogació de les "retallades", però ens mostrem més reservats en relació a les contractacions de personal fix. Pensem

que dites contractacions, a excepció del personal educatiu, mereixen un estudi molt més ampli. Al nostre entendre, potser seria bo abans de tot i abans d'obrir les vies de contractació externes, fer un plantejament totalment nou de les formes de treball, de formació i de mobilitat amb el personal existent que fomenti la valorització i l'eficàcia del treballador públic.

Al capítol 2 anem que l'augment de prop de 3 milions d'euros es deu a l'adaptació del nostre país a un nou marc tributari, a la cooperació internacional en matèria de transparència fiscal i a l'adaptació de tot el relacionat amb l'Acord monetari. I hem d'afegir una partida de mig milió d'euros per tot el relacionat amb l'acord d'associació que s'està negociant amb la Unió Europea.

Ara bé, si bé estem plenament convençuts de la necessitat d'assolir aquestes fites i de tirar endavant aquests projectes, reiterem al Govern la nostra voluntat d'encarar amb l'Estat un replantejament aprofundit i acurat de les despeses, racionalitzant-les, prioritzant-les i adequant-les a les necessitats del país d'acord amb les seves possibilitats.

No voldria passar per alt, la necessitat de treballar de valent i de nou amb els comuns per a tornar a plantejar les transferències i les competències. Tot i amb això, ens felicitem pel fet que els comuns nous de trinca hagin anunciat dies enrere que respectaran el pacte institucional amb el Govern de congelació de les transferències. No obstant això, ja no es pot defugir més dit replantejament.

Aquests exercicis, tant el del replantejament dels projectes de Govern com el de les transferències i de les competències amb els comuns, seran indispensables a molt curt termini.

Examinant i ampliant l'anàlisi de les diferents partides que augmenten, hem de felicitar al Govern perquè malgrat la necessitat de contenció pressupostària, incrementa el Departament d'afers socials amb un 6%, és a dir quasi 1 milió d'euros de més que es destinen, entre altres, a l'Escola especialitzada de Meritxell, a ajudes per prestacions socials, familiars o de solidaritat o per desocupació involuntària.

També incrementa el Ministeri d'Educació i d'Ensenyament Superior sobretot les transferències fetes a la Universitat d'Andorra que augmenten en un 8,63% en relació a l'any anterior, o el Ministeri de Cultura, Joventut i Esports, amb un 5,63% de més, destinats sobretot al Departament d'esports i al departament de promoció cultural i política lingüística.

El nostre país ha d'esperonar allò que té de més preuat que són el jovent i el coneixement, alhora

que estem convençuts que la cohesió del nostre país passa també pel coneixement de la seva història i del seu llegat. A més, l'aposta pel foment de l'esport al país amb les federacions i els clubs esportius, com a elements vertebradors de la integració i de la nostra identitat, és una iniciativa que el nostre grup comparteix plenament. Entenem que l'esforç que s'està fent a més a més amb el Bàsquet Club Morabanc Andorra ens permet una visibilitat més enllà de les nostres fronteres.

Celebrem que el pressupost 2016 continuï potenciant el sector agrícola i ramader amb quasi un 1% de més que en el 2015, esperant les explotacions agràries i els joves agricultors o ramaders, i tots els serveis adjacents com els serveis veterinaris o l'escorxador. El rol d'aquest sector pel nostre país és clau per a la conservació del paisatge i per la transmissió del llegat del patrimoni agrícola, ramader i natural del país, alhora que és un actiu indiscutible pel sector turístic. Per això, esperonem els diferents programes relatius als segells de qualitat de productes nacionals com la carn de poltre.

Sense aquest sector, l'atractiu paisatgístic i muntanyenc del país, quedaria de ben segur, esmorteït.

Un ministeri que mereix una atenció especial tenint en compte l'evolució de la nostra societat, és el d'Interior i Justícia. Aquest ha augmentat el seu pressupost en més de 2 milions d'euros. Dit increment respon, entre altres, a la cobertura de 20 places de policies, 15 dels quals són per cobrir vacants per jubilació i 5 policies són de nova creació per reforçar el departament que tracta els delictes econòmics; 2 places més estan destinades a un enginyer i a un tècnic informàtic.

Tenint en compte, l'augment dels delictes econòmics i financers comesos al país i els compromisos que hem adquirit per cooperar plenament a nivell internacional sobre aquestes qüestions no s'hi poden escatimar recursos. I, per descomptat, hi donem ple suport.

En un altre àmbit, la rebaixa de 10 milions d'euros de les transferències a la CASS degut a l'augment de 2 punts a la branca malaltia és, al nostre entendre, un punt positiu. Reconeixem, però, i ho dic en primera persona perquè ho vam votar, que la modificació de la Llei de la CASS que vam aprovar el 2014 traspasant 2 punts de cotitzacions de la branca malaltia a la branca jubilació per no augmentar la cotització global, no va portar els fruits previstos. Pel que les pèrdues generades per la branca malaltia tornaven a posar en perill la viabilitat de la CASS, a l'igual com el 2014 quan ho vam detectar per les pensions de la branca jubilació. Novament

hem de cuidar el nostre sistema de seguretat social i per això ens hi hem d'avenir tots.

Dit això, el nostre grup parlamentari advoca per una fiscalitat moderada, on tothom s'hi pugui sentir còmode, tant empresaris com assalariats o com jubilats. Per això abans, Sr. López, de recórrer sistemàticament a augments impositius, exigirem una contenció i una racionalització de la despesa sense disminuir la qualitat del servei, sempre tenint en compte els ingressos. Després, només després valorarem la idoneïtat d'un eventual augment.

En un país de 70.000 habitants s'han de tenir els serveis i les atencions que es requereixen i que ens podem permetre en un Estat d'aquestes dimensions, d'acord amb el que cadascun pot aportar per a contribuir al benestar econòmic i social del país. Ni més, ni menys.

Així ho hem manifestat abans durant el debat del Marc pressupostari, així ho vam inscriure a la Regla d'or aprovada ara fa un any i mig i, sí Sr. Pintat, estem molt orgullosos de la Regla d'or nosaltres, i per això volem que s'apliqui i estem treballant amb el Govern perquè totes les premisses es vagin consolidant.

Comentava fa una estona, que ja tenim les bases normatives per una economia productiva i competitiva, i el que hem de fer és dotar la norma de contingut perquè el nostre país torni a ser una terra d'oportunitats i de creixement econòmic i social. Simplement perquè, també, els nostres fills puguin tornar o puguin pensar Andorra com un país per viure-hi, créixer-hi i desenvolupar projectes.

Entenem que el lleuger decrement del pressupost d'Andorra Turisme ve del fet que el projecte ja està consolidat, i que els recursos propis generats per aquest organisme fan que Govern disminueixi la transferència necessària a fer. Doncs bé. Això sí que és un èxit.

Ningú qüestiona les accions dutes a terme des de fa tres anys per Andorra Turisme. Any rere any el retorn econòmic d'accions com el Cirque du Soleil, amb 14 milions d'euros el 2015 per una inversió de 2,5 milions d'euros són realitats inqüestionables. Els turistes només fan que augmentar: les dades són les dades, i això, senyores i senyors consellers són dades tangibles...i les cues de trànsit que tothom les viu com nosaltres les vivim de manera contenta. Per què? Perquè això ens fa pensar els anys on Andorra era pròsper, una terra pròspera, perquè la gent torna... perquè de cues a Andorra n'hi ha des dels anys 60, per entrar i per baixar de pistes. El problema és si no tinguéssim cues per baixar de pistes...

L'obertura econòmica que es va iniciar tímidament el 2012 s'està consolidant. En tres anys s'han

examinat 1359 sol·licituds d'inversió estrangera i alguns projectes de renom s'han començat a interessar pel país.

També ens hem felicitem. Ara bé, el nostre grup serà curós a l'hora d'acceptar que s'iniciïn projectes al Principat, per molt renom que tinguin, si no compleixen amb els requisits d'ètica i de normativa internacional vigent al nostre entorn. El nostre país s'ha de veure com un país atractiu, però en positiu, i en cap cas per a fer allò que està prohibit arreu.

Val a dir que, en realitat, a la població li costa veure els beneficis d'aquesta obertura. A molts de nosaltres ens cauen tot sovint allaus de crítiques per part dels ciutadans, sobre aquest tema.

Estem convençuts que dit descontent ha estat percebut pel Govern, i que per això, ha doblat amb escreix el pressupost de l'ADI per tal de poder, d'una banda acompanyar a nivell logístic i d'administració els inversors que volen invertir en projectes del nostre país i d'altra banda promoure fora de les nostres fronteres la captació d'inversors.

Ho compartim, tot i que ens queden alguns dubtes en relació a algunes de les despeses previstes per aquest organisme, com poden ser el lloguer de les seves instal·lacions.

En un altre àmbit i on també tenim interrogants és a nivell del pressupost del SAAS.

Es cert, que la transferència de Govern al SAAS decreix de 285.000€ de menys en relació al pressupost 2015, però, hi ha algunes partides que ens han sobtat.

De fet, el pressupost del SAAS -que comprèn, l'hospital, els centres de salut, el Cedre i el transport sanitari- amb 59.886.025 euros augmenta en un 3% en relació a al pressupost 2015.

S'augmenta de 1,4 milions d'euros de més la despesa de personal per la contractació de 34 persones suplementàries: de les quals 22 places són per salut mental i estan identificades, però 11 tenen destins diversos no especificats i 1 és un enginyer per l'eficiència energètica.

Ens estranyem que tot i conèixer la sensibilitat d'aquest Govern per la sostenibilitat, mentre el Departament de medi ambient decreix de més de 700.000 euros, al SAAS la despesa d'inversió real més elevada correspon a l'eficiència energètica amb 610.000 euros, dels quals 220.000 euros són per la compra d'una caldera de biomassa.

Compartim plenament que invertir en l'eficiència energètica és essencial però, a la llum de les crítiques de la ciutadania i dels col·lectius sanitaris que des de fa anys estem patint dins del panorama de la sanitat pública, no estem convençuts que la inversió més

important que el SAAS hagi de fer avui en dia sigui en eficiència energètica.

I en l'apartat del Cedre la nebulosa del pressupost del SAAS, augmenta. No s'ha previst cap contractació de personal ni cap inversió important, i els 124.000 euros d'increment que el SAAS anota com a restauració al capítol 2 pel Cedre, un cop analitzat el pressupost del Cedre, els dits 124 000 euros desapareixen. O no els hem sabut trobar, o estan mal imputats.

Senyores i senyors consellers, a nivell d'algunes inversions previstes, ens mostrem prudents, i aquí compartim coses que han dit els nostres companys socialdemòcrates.

Més precisament, no ens oposem a què es facin inversions. Ans al contrari. Al nostre entendre són cabdals per fomentar l'activitat productiva i econòmica d'una part del teixit empresarial del país. De fet, ens sobta que pel 2016 les inversions a nivell global hagin disminuït en 2 milions d'euros, fent que alguns projectes carregin de manera desproporcionada el pressupost 2017, amb els crèdits plurianuals. Comparteixo el fet que hi ha projectes que apareixen al 2016, però que no comencen a computar fins al 2017.

No obstant això, ens felicitem per la re-valorització d'actius o la promoció de nous equipaments com l'Hotel Rosaleda, Radio Andorra, l'edifici de Sud Radio, la nova seu de la justícia o l'estació d'autobusos.

El nostre grup advoca per establir una planificació més equitativa en el temps i fraccionada proporcionalment a fi que els projectes pressupostats arribin a terme i no es quedin a mitges, com a Sant Julià.

Per anar acabant, voldria deixar palès l'esforç del Govern per a mantenir l'endeutament controlat. Ja que preveu un dèficit de gestió de 10 milions d'euros, que heu criticat moltíssim, i un dèficit final als voltants de l'1,3% del PIB. Tot i les crítiques, el situa molt lluny -molt lluny- dels dèficits que històricament havia patit el nostre país i també molt lluny dels dèficits que tenen els nostres països veïns. De ben segur que els límits que marca la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal, l'anomenada regla d'or, han contribuït a aquest esforç de control. Ara només queda no baixar la guàrdia. I no baixar la guàrdia, equival a fer un replantejament amb profunditat de cara als propers pressupostos, dels projectes que es poden o no assumir. Dels projectes que són o no són necessaris i dels projectes que s'adaptin a les necessitats i a les possibilitats d'un país de 70.000 habitants.

El nostre Estat té els fonaments, -aquí discrepem amb l'oposició-, d'un Estat sostenible, atractiu i generador de riquesa que camina de la mà de l'estat del benestar. I aquest projecte de pressupost reflecteix, al nostre entendre i malgrat alguns interrogants, aquest impuls al sector productiu i a l'obertura econòmica, a la protecció sociosanitària i sanitària, a la cohesió social, a l'esperonament del coneixement i a la preservació del medi natural i cultural. En una frase, a un país amb un futur pròsper i solidari pels nostres fills.

Per tot l'exposat votarem, -com no pot ser d'una altra manera- en contra de les esmenes a la totalitat presentades per l'oposició.

Moltes gràcies Sr síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Com succeeix habitualment en aquest debat, es produeix una situació difícil de gestionar quant a les intervencions. D'una banda hi han hagut les dues esmenes a la totalitat, i per tant, caldria una rèplica a aquestes esmenes a la totalitat, i al mateix temps hi ha el debat a la totalitat, i per tant, cal que també el Govern defensi el pressupost que ha presentant.

Per tant, em sembla que el més apropiat és iniciar les meves intervencions amb la defensa al projecte de pressupost per l'exercici 2016, i després, en les rèpliques, poder anar contestant alguns dels aspectes que han argumentat les dues esmenes a la totalitat.

En aquest cas, estem doncs, ja és la cinquena vegada que em trobo davant de la situació d'estar davant de la Cambra per defensar el projecte de pressupost del Govern.

Per tant, a aquestes alçades a ningú li sorprendran les línies mestres del pressupost per l'any 2016. Els grans principis que guien la política pressupostària d'aquest Govern ja van quedar fixades ara fa 5 anys i, al llarg dels mateixos, les hem anat consolidant i hem refermat el convenciment que eren les idònies per l'Andorra, per l'Andorra que ens vam trobar i que continuen sent ideals per l'Andorra que ens toca gestionar. Un convenciment que els resultats i les xifres avalen.

Per això, en aquest primer debat del pressupost pel que fa aquesta legislatura vull començar per exposar el relat de la política pressupostària que ha impulsat i

seguirà impulsant aquest Govern. Entesa com un tot i no com una suma de voluntats anuals deslligades les unes de les altres. Només es podran entendre aquest i els propers pressupostos si s'entén d'on venim i què és el que s'ha fet els darrers quatre anys.

Una política pressupostària que va prioritzar i manté 6 grans objectius:

El primer era -no podia ser d'una altra manera- treballar per mantenir els nivells de benestar assolits fins abans de l'inici de la crisi. Quan arribem a Govern aquests nivells ja s'estaven deteriorant, per això va caldre impulsar, dotar de més diners els programes socials, noves polítiques d'ocupació, reforçar els programes de beques i un cop reinvertida la tendència, el segon objectiu dins d'aquest primer és aconseguir que el pressupost pugui donar una sostenibilitat en el temps a tots aquests programes i a tot aquest benestar.

El segon gran objectiu; suport pressupostari al relleugament econòmic basat en el reforç als sectors tradicionals de la nostra economia i en la promoció de l'obertura econòmica. No hi ha dubte que el benestar passa per tenir una economia en creixement. Per això calia reforçar el suport a la principal indústria del país: el turisme. I fer-ho en totes les seves vessants: comerç, neu, oci, gastronomia; diluint l'estacionalitat reforçant l'estiu i especialment la primavera i la tardor multiplicant els esdeveniments com a motor d'atracció. Calia buscar l'equilibri entre qualitat i quantitat, i en aquest sentit s'havia d'apostar per incrementar les persones que ens visiten per estar més d'un dia a Andorra. Per això, per tot això, des del primer pressupost es va doblar la dotació Andorra Turisme i s'ha mantingut així i així es mantindrà.

I si és indiscutible que el turisme és el principal sector econòmic del país, també ho és que a la seva ombra amb els anys es van anar consolidant altres sectors, que amb la crisi han patit molt, per això, també calia potenciar programes sectorials per ajudar a aquests sectors: en aquest sentit el pla Renova o el pla Engega en serien exemples. I se'n continuen i continuaran proposant, i a mesura que sortim de la crisi es faran programes menys genèrics i més especialitzats en sectors que necessiten un impuls per ser consolidats.

Però també era una evidència que apalancats en els sectors tradicionals havíem d'iniciar amb fets un procés de diversificació de la nostra economia. Per això es va aprovar la llei d'obertura econòmica, es va reconvertir l'ADI i es va crear la iniciativa Actua. I, Sres. i Srs. consellers, aquest és un camí de llarg recorregut i extremadament competitiu. Molts, moltíssims països treballen per atreure inversors i

noves activitats. El primer i imprescindible és creure's-ho, per tot seguit anar-ho a explicar i a continuació fer possible un país i una Administració pública capaç d'acollir aquests inversors. Per això seguirem invertint en aquest àmbit, per això aquest exercici creix el pressupost de l'ADI i per això s'ha creat un ministeri que entre les seves prioritats té la modernització de l'Administració pública.

Un tercer objectiu; recuperar el nivell d'inversions públiques. Sempre després dels excessos vénen les penúries. I després d'uns anys d'una despesa en inversió pública desbocada i dos anys sense pressupost, en el moment més àlgid de la crisi vam haver de sortir amb una inversió sota mínims. El repte era progressivament normalitzar aquesta inversió i també s'ha anat fent. Hem estabilitzat el pressupost d'inversió al voltant dels 50 milions i aquest és un mínim que hem de mantenir i al que hi hem de sumar les inversions de les parapúbliques o societats públiques com d'Andorra Telecom i FEDA i les dels propis comuns. Perquè no podem oblidar que aquests darrers anys els comuns han tingut la seva inversió sota mínims i cal també que vagin recuperant la seva normalitat. I per fer-ho calia que fessin l'esforç que han fet aquests últims anys, abans ho ha dir el Sr. Enseñat, dediquessin els seus esforços a rebaixar l'endeutament. Només permeti'm una correcció, vostè ha parlat d'un esforç fet a 7 comuns, crec que només ha sigut a 6. En aquest cas els excessos tampoc van ser bons i ha calgut pair-los, i en algun cas, malauradament, així seguirà sent. Seguirem en els volums d'inversió proposats, però també és cert que aquesta legislatura hem d'introduir criteris de productivitat en alguna d'aquestes inversions.

Un quart objectiu; contenció i rigor pressupostari. En primer lloc per una qüestió de principis. Però si algú no comparteix aquests principis, senzillament perquè assolir els tres primers objectius que els hi acabo d'esmentar, en un moment de forta i prolongada crisi, d'ingressos a la baixa i amb un marc fiscal escàs i en gran part pendent de desplegar, només era possible encarar-los des de la contenció i la reducció dels dèficits. Així hem passat de tenir uns pressupostos que sistemàticament es liquidaven per sobre dels 50 milions de dèficit de caixa -i més d'un cop al tomb dels 100 milions- a consolidar dèficits dins els límits que fixa la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i l'estabilitat pressupostària i fiscal, és a dir, que no superin l'1% del PIB.

Un cinquè objectiu; diversificar els ingressos i consolidar el nou marc fiscal. Aquesta era una peça angular pel futur del nostre país. Ho era per poder homologar la nostra economia i no quedar-nos aïllats en un món cada cop més global; ho era per disminuir

els riscos inherents a l'excessiva dependència d'un sol impost o encara pitjor d'uns pocs productes; i ho era per una qüestió d'equitat, no podem exigir un país amb uns serveis públics moderns, que doni oportunitats a tothom i que eviti que ningú es quedi en la marginalitat si no estem disposats a contribuir-hi, i a contribuir-hi tots.

El marc fiscal està acabat i el pressupost d'aquests darrers anys i el que avui debatem ja reflecteixen la diversificació d'ingressos. I això ens ha permès començar a bastir una xarxa de convenis de doble imposició i ens ha acostat a l'equilibri pressupostari o en qualsevol cas ens ha posat, insisteixo, en la franja que preveu la llei de sostenibilitat.

I un sisè objectiu; el darrer, l'objectiu era i és moderar el creixement de l'endeutament i diversificar el seu finançament. Era important com els hi deia canviar la tendència de creixement de l'endeutament i situar els dèficits que havien arribat a superar el 4% del PIB anual, dins la franja entre el 0 i l'1%. Alhora era important a nivell global de país, acompanyar aquest procés de normalització, no havent de subscriure nou endeutament de manera sistemàtica. Més tenint present que la majoria dels comuns, els darrers quatre anys, han rebaixat el seu endeutament, i que per tant, això permetrà rebaixar l'endeutament global de país. Això també s'ha aconseguit. I finalment calia accelerar i enfortir la política, i cal dir-ho que això ja ho va iniciar el ministre Pere López, de diversificar la financiació del deute. Aquesta també era una normalització necessària i una disminució del risc que comporta la concentració. Aquí s'han fet passos importants establint un pla d'emissions, donant-li visibilitat internacional i augmentant la madurabilitat del deute. Una feina que cal continuar per aquest mateix camí.

Aquest és el relat de la política pressupostària impulsada per Govern durant 4 anys i que seguirà presidint els pressupostos els propers anys amb una lògica evolució a mesura que s'assoleixen objectius i millori el context econòmic i social.

Però és una evidència que sense apartar-se del fil conductor a l'hora de fer el pressupost d'un exercici concret cal tenir present el context i la conjuntura del moment. I en aquest sentit el projecte de pressupost per l'any 2016 està marcat per tres qüestions: la crisi BPA que ha fet introduir dosis de prudència en les previsions d'ingressos; la consolidació de la recuperació econòmica en la major part dels sectors econòmics i els reptes de futur de dos sectors importants com són el bancari i la indústria del tabac; i finalment, l'entrada en vigor de la Llei de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal.

I això, Sr. Naudi, no és una excusa, és una realitat. Són fets que marquen l'elaboració del pressupost.

Tres factors que condicionen i s'han tingut presents a l'hora d'elaborar el pressupost. No vull incidir en l'evolució positiva dels indicadors econòmics. La recuperació és una evidència, però també ho és que la recuperació és lenta. Per tant el projecte de pressupost incideix en la necessitat d'acompanyar i ajudar a accelerar aquesta recuperació donant suport a l'economia productiva i per continuar assegurant que mentre la recuperació no arriba a tots els ciutadans ningú es quedi al marge.

Voldria posar èmfasi en alguns aspectes que recull el projecte de pressupost per l'any 2016 i que redunden i exemplifiquen el que fins ara els hi he comentat.

En primer lloc em referiré al capítol 1, capítol de les despeses de personal. Un capítol, que com ja s'ha dit, creix un 3,41%.

Un reflex clar de moltes de les qüestions comentades: la necessitat d'acompanyar la recuperació i diversificació de l'economia, la voluntat de disposar d'uns serveis públics de qualitat i l'obligació d'introduir reformes d'impacte en tot allò que té el seu futur compromès per insostenible.

Un país modern ha de disposar d'una administració amb el personal format per oferir uns serveis de qualitat i per donar resposta als nous reptes que al país se li plantegen en un entorn cada cop més global. Sense una administració amb capacitats suficients no serà possible reactivar, diversificar i internacionalitzar la nostra economia, no tindrem la capacitat de donar resposta als compromisos i a les interaccions internacionals, ni oferirem als nostres ciutadans uns serveis de qualitat.

Per això, Sres. i Srs. consellers, el projecte de pressupost per l'any 2016 obre la porta, després de molts anys, -no el 2009 sinó el 2008, com algú ha dit abans-, a la creació de noves places. S'obre la porta a tornar a la normalitat. L'Administració no pot renunciar a dotar-se de nous perfils adaptats a nous reptes. Fer-ho equival a l'empobriment de l'Administració i a la pèrdua de competitivitat. Fer-ho també contribueix a la inestabilitat laboral de molts treballadors públics, perquè al cap i a la fi, -ho hem de dir així- durant molts anys no s'ha contractat personal fix, però s'ha contractat eventual, i per tant, l'únic que s'ha generat és precarietat i incertesa a tots aquests treballadors. Aquesta ha estat la dinàmica que ha hagut d'assumir i que hem hagut d'assumir els tres darrers governs de tres colors diferents. En aquest sentit, el Govern ja l'any 2016 començarà a normalitzar aquesta situació i ho farà en el ministeri més afectat per la mateixa: el Ministeri d'Educació i Ensenyament Superior.

Però aquesta voluntat no es podria dur a terme ni es podria consolidar sense haver resolt abans la incertesa que generava saber que a mig termini el capítol 1 del pressupost era insostenible. Una paradoxa terrible. No podíem renovar i dotar de nous efectius l'Administració perquè en un futur proper no podríem als compromisos adquirits amb els que ja teníem. Per això calia afrontar, com vam fer, la reforma dels complements de jubilació dels funcionaris i per això, i en coherència a les mesures preses ara el pressupost recull la dotació al fons de jubilació. Més de 4 milions per aprovisionar les prestacions de jubilació futures a càrrec de l'executiu, més d'1.800.000 euros per dotar el nou pla de jubilació dels treballadors, i a més a més, sense oblidar més de 5.600.000 euros per pagar els complement de jubilació dels treballadors ja jubilats i ja prejubilats.

I, finalment, tornar a la normalitat també vol dir derogar la llei d'ajustos salarials de l'any 2012. És curiós, aquí tothom fa la unanimitat, a fer bona cara, a quedar bé davant la gent, tothom fa unanimitat. Però el difícil no és quedar bé, el difícil és posar-se davant dels treballadors públics i explicar-los-hi que el futur no estava garantit. Això és el difícil. Allò altre massa fàcil.

El pressupost del 2016 es manté fidel a la idea de ser el garant de mantenir un alt nivell de qualitat en els serveis i prestacions públiques.

En aquest sentit voldria destacar que el pressupost, es fixa una quantitat per a programes d'acció social de 24,8 milions, on s'inclouen dotacions necessàries per poder fer front als compromisos derivats de l'aplicació de la Llei 6/2014, dels serveis socials i socio-sanitaris, ressaltant en aquest sentit algunes accions: com l'increment considerable de les ajudes socials destinades al finançament de les prestacions familiars per fills a càrrec; l'increment de les pensions no contributives a càrrec de l'Estat i en particular les pensions de solidaritat de la gent gran, que en cap cas es quedaran desassistides com pretenia el Sr. López; es reforcen les dotacions destinades a l'àrea de promoció de l'autonomia, entre, com deia, altres mesures.

En l'àmbit de la salut els darrers anys s'ha avançat en la definició del procés de reforma. Però tal com s'ha reiterat els darrers dies amb motiu del nomenament del Sr. Carles Àlvarez com a ministre de Salut ha arribat el moment de passar als fets. Així el pressupost 2016 s'orienta a possibilitar la implementació del Model Andorrà d'Atenció Sanitària com a model d'atenció coordinada, integral i centrat en les necessitats de les persones.

En paral·lel s'ha de seguir garantint el servei i persistir en el control pressupostari en una institució central del sistema de salut com és el SAAS. És cert! És cert! Ho va dir el cap de Govern, penso que amb un acte d'honestedat durant masses anys aquesta institució s'ha deixat de controlar com calia que s'hagués controlat des de Govern i això ha aportat a situacions i disfuncions que ara cal corregir en el pressupost. Això no ve de fa tres anys ni de fa quatre, ve de fa molts anys, i també dels darrers quatre anys. I per tant, calia que una vegada per totes es regularitzés aquesta situació, i això és el que fa el pressupost del SAAS d'aquest any. I tot i així ho fa rebaixant la dotació, la transferència corrent en relació a la de l'any passat. I la rebaixa en un 2,4% en relació insisteixo a la del 2015. I també cal dir-ho. ho fa després d'anys consecutius de rebaixar la transferència corrent al SAAS, que va arribar a la seva punta màxima als 19,5 milions d'euros l'any 2011. I potser i tot això, tot aquest esforç en el SAAS, insisteixo sense al·ludir tot allò que encara cal corregir, s'ha fet sense disminuir el nivell de prestacions. Però si un aspecte destaca del projecte de pressupost, que també ha estat esmentat per tots els que m'han precedit, és l'increment de 2 punts a la cotització de la CASS. En aquest cas un increment que estarà destinat a la branca general. Una modificació que torna el percentatge de cotització al 10%, és a dir al nivell de cotització que hi havia des de l'any 1968.

Quan amb la modificació de la llei de la CASS de l'any 2014 es va passar la cotització de la branca general del 10% al 8% i, simultàniament, la de la branca jubilació del 10% al 12% ja vam deixar clar que era una mesura transitòria per reforçar de manera immediata la branca jubilació sense pujar globalment la cotització. En aquell moment ens semblava que encara no hi havia suficients indicis de reforç de l'economia com per abordar aquest increment. I és cert, possiblement abans de què ho vam pensar en aquell moment estem proposant d'incrementar, però també és cert que els indicadors econòmics ja són més favorables que no pas ho eren l'any 2014. Un increment que es proposa que sigui assumit a parts iguals pels assalariats i pels patrons. De manera que un cop s'apliqui la cotització global del treballador serà del 6,5% i la del patró del 15,5%.

En relació a aquest punt s'ha d'insistir en què el Govern entén que l'objectiu de la branca general no és el d'arribar al dèficit zero, ho hem dit en referides ocasions. El model sanitari andorrà i el paper de pagador de la CASS donen peu a què a través de la cobertura del dèficit de la branca general es canalitzi una part del finançament de l'Estat de la salut pública. Una responsabilitat que el Govern té i ha de

mantenir. La qüestió és que aquest finançament no pot créixer indefinidament i ha de guardar una proporció raonable vista la població resident al país.

L'evolució dels darrers 10 anys de la despesa sanitària, el fet que en només 5 anys, entre el 2007 i el 2011, s'esgotessin les reserves de la branca general de la CASS, l'evolució de la pròpia medicina, l'increment de l'esperança de vida i el canvi d'hàbits de la població són motius més que suficients per reiterar la voluntat del Govern d'obrir amb totes les conseqüències el debat del model sanitari i assolir un pacte d'Estat per tirar-lo endavant.

Quant a les polítiques de treball, el pressupost augmenta un 1% i es fixa en 2,7 milions d'euros. Es segueixen fomentant polítiques actives d'ocupació, amb un doble objectiu: ampliar l'abast dels programes existents per augmentar l'ocupació en el sector privat, i establir-ne de nous adreçats a col·lectius més vulnerables, sense deixar de banda la formació ocupacional.

Es manté el nivell pressupostari dels darrers anys en educació. Possiblement el ministeri juntament amb el de benestar que tots aquests anys ha quedat més salvaguardat dels ajustos. El projecte de pressupost de l'any 2016 preveu un creixement global del 0,26% en relació al del 2015, però el més important és que introdueix aspectes i novetats importants en relació al pressupost de l'any passat.

El desenvolupament del PERMSEA, amb la preparació de l'arribada d'un nou model competencial a Batxillerat i la formació professional.

El reforç del suport tecnològic als tres sistemes educatius del país i a la innovació pedagògica del sistema educatiu andorrà.

La nova oferta de batxillerat professional iniciada al setembre del 2015, i que preveu en el pressupost del 2016 un important increment d'alumnat.

L'Escola de Formació de Professions Esportives i de Muntanya per donar resposta al creixement de la demanda i al desenvolupament de l'oferta turística vinculada a les activitats de muntanya i esportives.

La Universitat d'Andorra per donar suport a l'increment d'alumnes que està tenint i augmentar les formacions que s'hi imparteixen.

I a cavall del Benestar i Educació cal destacar els increments que presenten les transferències corrents assignades a l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell, que s'incrementen amb un 14,07% respecte al 2015, i que situen la transferència global a aquesta escola en 4,7 milions d'euros. Aquest és un projecte fonamental que permet acompanyar les persones que pateixen discapacitats i les seves famílies, que garanteix una atenció integral centrada

en les persones. Una de les prioritats d'aquest organisme és la inclusió d'aquestes persones en la societat de manera genèrica i molt especialment en la seva etapa escolar. Aquest any també s'han previst partides i successius tant pel 2016 com pels successius pressupostos a través de partides plurianuals per dur a terme la reforma de la residència l'Albó, una peça clau de suport a les famílies i en l'etapa adulta de les persones amb algun tipus de discapacitat. Concretament per l'exercici 2016 s'han pressupostat 830 mil euros.

I si la salut i l'educació són pilars del benestar, un símbol de qualitat de vida i d'una societat moderna és la cultura. No ha estat fàcil gestionar aquest ministeri durant els anys més punyents de la crisi i per això s'ha volgut que aquest pressupost també simbolitzés un pas endavant en aquest àmbit. El Ministeri de Cultura, Joventut i Esports situa el seu pressupost global per aquest any 2016 en els 11,3 milions d'euros, és a dir un 5,63% més que l'any 2015.

Els hi deia a l'inici de la intervenció que l'any 2011 va identificar el sector turístic com un sector estratègic. Per això es va doblar la dotació al mateix. I aquesta és la línia de continuïtat que ofereix també el pressupost del 2016. Estem en aquest àmbit en un mercat extremadament competitiu, on cada cop aquests competidors són més agressius en les seves ofertes i en la destinació de recursos a donar-se a conèixer. De fet Andorra malgrat haver doblat aquesta partida pressupostària continua tenint un pressupost destinat a la promoció turística més baix que la immensa majoria de les destinacions amb les quals competim.

Igualment important és destinar recursos per afavorir la diversificació i la consolidació de nous sectors d'activitat. En aquest sentit un dels objectius importants per l'exercici 2016 és consolidar l'ADI com un dels principals motors del procés d'obertura econòmica, en el marc dels treballs que s'estan desenvolupant en la iniciativa ACTUA. El Govern vol seguir apostant per la col·laboració entre el sector públic i privat, mitjançant el llançament i la consolidació de diferents clústers, com una eina clau del procés de diversificació de la nostra economia, i per això el pressupost d'aquest any per aquesta societat s'incrementa fins a l'1.297.000 €.

Principalment amb tres objectius:

- Potenciar el desenvolupament d'un punt d'atenció que permeti centralitzar totes les consultes d'inversors estrangers i empresaris andorrans. Cal acompanyar la inversió que vol venir a Andorra.
- Un segon, el programa que permetrà consolidar el model de treball dins dels clústers.

- I un tercer programa de treball que ha de permetre divulgar a l'exterior els principals avantatges que ofereix Andorra.

Finalment en l'àmbit de la promoció econòmica comentar 4 punts més:

- La dotació per primer cop de l'Oficina de l'Energia i del Canvi Climàtic, per impulsar les accions previstes al llibre blanc de l'energia, afrontar els compromisos en matèria de canvi climàtic i potenciar un sector d'activitat cada vegada amb més possibilitats. De fet d'això en va parlar abastament la ministra Calvó en el debat sobre la modificació de l'estatut de FEDA.

L'evolució d'un segon programa, l'evolució del programa Engega 2016 destinat principalment a facilitar l'adquisició de vehicles elèctrics, un programa pensat a tres anys i amb una dotació d'1 milió d'euros anual.

Es mantenen els plans d'ajudes pel foment de la rehabilitació d'edificis i l'eficiència energètica amb una dotació d'1 milió d'euros.

I també es manté els plans d'inversió a la promoció del sector agrícola i ramader com a eina de conservació de la qualitat paisatgística i com a font de productes agroalimentaris certificats.

I si aquests són projectes de present, és evident que hem de mirar més enllà. Andorra no es podrà quedar aliena al moviment accelerat de globalització de l'economia, ni de la inqüestionable aposta per la transparència i la cooperació que ha fet la comunitat internacional. Això Sr. Pintat no és un problema. Vostè cada vegada que ens parla de la transparència, de l'intercanvi automàtic, ho posa com un eix de preocupació, i aquest és un eix en el que apalancar el futur només des de la transparència i la cooperació ens en sortirem.

Ho podem veure com una amenaça, com els hi deia, o podem veure com una oportunitat. El Govern ho veu d'aquesta segona manera. Fer-ho d'una altra manera depèn de nosaltres però ho hem de fer acompanyant els esdeveniments de l'entorn que ens envolta. Per això el pressupost de l'any 2016 reforça les partides d'assessoraments destinats a complir amb les creixents exigències derivades dels compromisos d'Andorra en matèria de transparència amb l'OCDE, lluita contra el blanqueig del Consell d'Europa i el GAFI, o en la implementació de l'acord monetari. I es reforça en dotacions pressupostàries per abordar amb garanties també una negociació cabdal pel nostre futur, el de l'Acord d'Associació amb la Unió Europea.

El projecte de pressupost situa en 48.300 mil euros les inversions reals.

Del total d'aquestes inversions, el 86,81%, pertanyen al Departament d'Ordenament Territorial. L'import pressupostat posa de manifest el compromís del Govern de promoure nous equipaments i infraestructures que afavoreixin un canvi qualitatiu dels serveis que s'hi ofereixen; de conservar i revalorar els actius patrimonials de l'Estat; d'impulsar la reactivació econòmica i social, tot prioritant inversions estratègiques; i de mantenir l'activitat econòmica i els llocs de treball, dels sectors més fortament vinculats a la inversió pública. En qualsevol cas, després en les rèpliques en tindrem ocasió de veure. No és veritat que s'incrementi o ens entossudim amb destinar diners a la xarxa viària. De fet aquesta és una de les partides que més baixa. Algunes de les inversions que es poden destacar no tant per la quantitat que s'hi destinarà sinó per ser novadores és, i algunes també han sortit ja, doncs l'aposta per millorar els accessos a Andorra tant a la frontera del riu Runer com al Pas de la Casa i fer millores en tot el que és aquesta entrada al país, la concepció i posterior construcció d'un espai de gran capacitat, plurifuncional i versàtil, on es pugui desenvolupar congressos internacionals de primer nivell, espectacles multitudinaris, i en general trobades amb un elevat nombre d'assistents. O la construcció, ja en execució d'una estació nacional d'autobusos, com una altra prioritat per aquest exercici.

Fer un repàs dels principals capítols de despeses, ens dóna peu a parlar dels ingressos. No m'hi estendré massa perquè n'hem parlat potser de manera més intensa a l'hora de parlar del marc pressupostari. I en tot cas em sembla que avui hem d'aprofitar més per parlar de les incerteses estructurals a mig i llarg termini que no pas del detall de cadascuna de les seves partides.

En relació a aquest aspecte, únicament destacar que serà el primer pressupost que recollirà totes les figures impositives que s'han vingut aprovant els darrers anys. Això ja posa de relleu que estem davant un model molt incipient i sobre els resultats del qual encara és prematur treure conclusions. Sí que ja sabem que el reduït nombre d'obligats tributaris fa que ens haguem d'acostumar a un nivell important de fluctuacions i que l'impacte de qualsevol mesura de política fiscal en forma de deduccions o excepcions pot tenir també importants impactes. En tot cas la imposició directa de l'any 2016 quedarà totalment configurada amb la primera liquidació de l'IRPF i la normalització de l'IRNR un cop entrin en vigor els conveni de doble imposició i globalment, aquesta partida d'impostos directes ha quedat fixada en 61,1 milions d'euros.

Si ens referim en la mateixa línia al pressupost dels impostos indirectes veiem que aquests han quedat quantificats en 278 milions d'euros.

Per tant, es preserva la idea que un país com el nostre no pot renunciar a tenir un model fiscal complet i homologable, però vista la naturalesa de la seva activitat econòmica tampoc ha de renunciar a què tinguin més pes els impostos indirectes que els directes. És normal en un país de 8 milions de visitants i només 70 mil habitants.

Sigui com sigui el model que hem anat configurant ens ha permès diversificar els ingressos i ens ha permès anar acostant-nos a l'objectiu de tenir uns ingressos globals al tomb dels 400 milions d'euros. Concretament pel pressupost 2016, 395

Però com els hi deia crec que el més important és parlar de les incerteses, i entre aquestes incerteses en voldria destacar tres:

La taxa al consum que imposa el tabac és la primera. Raons externes i internes fan concloure que hem tocat sostre i el camí que es va iniciar l'any 2010, perquè va ser l'any 2010 que es va començar a gravar de veritat aquest producte, de forma decidida per tant a l'any 2010, toparà probablement amb el descens de la producció i el consum. De cara a l'any 2016 es preveu que els nivells d'ingressos dels darrers dos anys, es puguin mantenir. Però això no vol dir que ho puguem fer per l'any 2017 o 2018. En tot cas, a l'any 2015 ja els hi puc avançar s'haurà assolit el mateix nivell d'ingressos que l'any 2014 per aquest concepte.

El segon sector amb molta incidència en el pressupost d'ingressos...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

...i en la pròpia economia...

Vaig acabant Sr. síndic, en tot cas continuaré en una propera intervenció.

El segon....acabo abans tota aquesta part dedicada als ingressos.

El segon sector amb molta incidència en el pressupost d'ingressos i en la pròpia economia del país és el sector financer i més concretament el bancari. Aquest sector ja fa anys que està duent a terme un procés d'internacionalització de la seva activitat en previsió dels impactes que en el seu negoci tindrà la implantació a nivell global de les normes internacionals de transparència compromisos d'Andorra en l'àmbit de l'intercanvi d'informació

fiscal. Davant el nou escenari que s'acosta, l'aposta per créixer en nous mercats i ampliar el ventall de productes sembla la més indicada, però sens dubte això també vol temps. Un temps que en realitat s'ha escurçat fruit de l'acceleració que a tot el món ha provocat la crisi financera global iniciada l'any 2007 en la implantació de nous estàndards en matèria de transparència i de cooperació. El conjunt d'aquests esdeveniments fan preveure que els propers anys se'n pugui ressentir el volum d'activitat i els resultats. En qualsevol cas tampoc en els termes que vostè Sr. Pintat ha explicat en les rèpliques del marc pressupostari.

Sortosament Andorra els darrers anys ha reaccionat i ha assentat les bases de dos factors claus que a la llarga han de ser la base de l'estabilitat dels ingressos. D'una banda la diversificació dels mateixos, de la qual ja n'hem parlat. Un model pensat per homologar Andorra a la comunitat internacional i així facilitar la construcció d'una xarxa de convenis de doble imposició que impulsi l'obertura econòmica. Un obertura que, precisament, és l'altre element clau per assegurar els ingressos necessaris. Perquè només fent créixer l'activitat econòmica i diversificant-la creixeran els ingressos, però evidentment per fer créixer aquesta activitat econòmica calia un escenari favorable.

Però ja ho hem dit en moltes ocasions, fruit d'aquesta situació...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant sis us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic.

...teníem de recórrer al repartiment més quantios dels dividends o dels beneficis d'Andorra Telecom. N'hem parlat, no m'hi estendré, en qualsevol cas això en res altera, en res disminueix les reserves de l'entitat. I ho hem d'entendre com una mesura transitòria mentre no es consolidin els ingressos fruit del creixement econòmic i de la diversificació de l'economia, fruit de l'obertura.

Em queda per parlar-los-hi de l'endeutament, també n'hem parlat en el marc pressupostari i de la necessitat d'abordar la reforma de les competències i de les transferències als comuns. Un debat absolutament inajornable, però un debat que s'ha de fer amb una visió global de país, amb una visió que trenqui els esquemes històrics del parroquialisme. Si no ho fem així, difícilment se n'obtindran els objectius perseguits. En tot cas, ja acabo Sr. síndic, pel que fa a l'endeutament, el pressupost del 2016,

preveu un dèficit de gestió de 10.060.000 euros, una vegada més el més baix des de l'any 2005 fins el 2013. Malgrat haver fet tot el que hem explicat i malgrat haver tingut d'abordar amb cautela la crisi que ens ha afectat durant aquests darrer anys.

Fins aquí doncs el pressupost que defensa el Govern i que contrasta amb les esmenes a la totalitat que han presentat dos dels grups parlamentaris, i que amb les rèpliques podrem posar en contrast.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Per part del Grup Parlamentari Liberal, Sr. Josep Pintat teniu la paraula.

Us hauríeu de desplaçar a la tribuna, en aquest cas.

El Sr. Josep Pintat:

Molt bé, breument per què hem presentat una esmena a la totalitat del pressupost. L'esmena a la totalitat del pressupost per nosaltres té un sentit que va en coherència amb l'esmena que hem presentat al marc pressupostari.

Entenem que totes aquestes voluntats que se'n acaben d'exposar en aquesta Cambra, aquestes voluntats que estan reflectides en el pressupost, totes aquestes hipòtesis de treball havien d'estar representades al marc pressupostari perquè en el marc pressupostari és precisament on es veu una visió de futur i on es veurà si realment es pot complir la sostenibilitat de les finances públiques. No és únicament amb un document tancat d'un any pel 2016 amb uns plurianuals que així tindrem una visió de si es compleix o no es compleix la sostenibilitat de les finances públiques.

La dada de la que ha parlat el Sr. ministre i que preveu el pressupost que hem citat de 400 milions d'euros només de partida per elaborar el pressupost, com fer-hi front és en el Marc pressupostari amb les diferents reformes que es vulguin fer, siguin les transferències, de les competències als comuns, qualsevol que es vulgui emprar que, per cert, es podia haver fet havent tingut també una majoria de vint-i-dos, però tampoc ha estat així.

Per tant, entenem que el Marc pressupostari és l'eina clau perquè si volem controlar realment el que és la sostenibilitat de les finances públiques totes aquestes hipòtesis s'han d'incloure ja i no en pressupostos que després els hem de transmetre aquestes voluntats i dels que estem sobtats de veure que dins del Marc pressupostari -perquè tot gira en torn al debat-

només s'han fet unes estimacions del Producte Interior Brut merament ajustat.

Per tant, totes aquestes reflexions de com evolucionarà l'economia, de què els ingressos van a la baixa i que no sabem les mesures pendents per fer-hi front no es veuen en una visió d'un any, tema del que va parlar en el debat d'Orientació política, sinó que s'haurien de contemplar.

Nosaltres pensàvem que aquest debat l'hauríem tingut avui en el Marc... i per això hem presentat aquesta esmena a la totalitat, en el Marc pressupostari.

Per tant avui, tot aquest debat de pressupost per a nosaltres ja amb les dos primeres planes de lectura que he fet, ja decauen.

Ja ho he dit Sr. Cinca, el seu diagnòstic dels 400 milions d'euros, la seva forma de què no es pot suportar sobretot la fiscalitat directa i totes les despeses de l'Estat... Ja li he dit que no ho podíem compartir. El que hem de veure és quines solucions s'apliquen i els principis dels que hem parlat que és anar cap a l'equilibri pressupostari a partir de la racionalització i de la prioritització en les despeses. Hem vist un exemple: la Sra. Mateu ho ha dit: una gran prioritat és comprar una caldera al SAAS en lloc de fer altres coses... Doncs, molt bé! Però crec que no n'hi ha prou i potser la necessitat, però crec que l'instrument on sí que s'ha de veure realment reflectit és tota la sostenibilitat de les finances públiques i tots aquests problemes i les voluntats polítiques que anaven enquadrades era dins d'aquest Marc pressupostari.

Per tant, el Marc pressupostari no ha assolit l'objectiu, al nostre entendre, que es perseguia. Com que el Marc pressupostari no ha assolit l'objectiu que, al nostre entendre, és el quin s'havia d'assolir el pressupost que avui es presenta i ja que els objectius d'aquest Marc pressupostari no han estat publicats ni s'han donat a conèixer, no té més sentit.

Per tant, d'aquí la nostra esmena a la totalitat i totes les demés rèpliques no tenen sentit.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Mixt, del Sr. Pere López, per defensar la seva esmena.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en referència a algunes de les intervencions i sobretot a la intervenció del Sr. Cinca però també

voldria fer un comentari en relació a un parell de temes que ha comentat la Sra. Mateu. Un d'ells és aquest neologisme, i perquè ens entenguin millor totes les persones que ens estiguin escoltant... Aquest invent que s'han tret la màniga del "dèficit de gestió", és a dir, qüestions pressupostàries només hi ha un dèficit que és el dèficit de caixa; de fet, el pressupost respon bàsicament a això, és un criteri de caixa i entenc que queda més bé presentar les xifres doncs, amb aquestes referències que també fa el Sr. Cinca parlant de dèficit de gestió. En tot cas, el que compta és el final, els diners de més o de menys, i per tant encara que intentem presentar aquests superàvits de gestió, al final en tots aquests exercicis hi ha hagut dèficit i hem vist també en el Marc pressupostari com hi ha previsions de dèficit important tot i el recurs de les parapúbliques al qual, evidentment, hi tornaré més endavant.

També em semblava, Sra. Mateu, -i en tot cas el treball en comissió ho permetrà en el sentit que hem fet moltes esmenes- que semblava compartir la nostra inquietud sobre alguns dels temes referits a les polítiques d'inversió. En tot cas, ha estat explicat anteriorment i, en tot cas, hi tornaré a fer alguna referència.

I ja per últim, crec que ens ha citat en referència a un augment de pressió fiscal al que jo no crec haver-me referit. No sé si ho he entès jo malament quan intervenia vostè o si potser en alguna cosa que he dit en el motiu de la meva intervenció que no ha quedat prou clara.

En relació a la intervenció del ministre, del Sr. Cinca, bé... si em permet amb la voluntat de descendir una mica una tarda que està sent prou intensa, no m'ha semblat que estigui especialment orgullós del pressupost per l'any 2016. Ha emprat bona part de la seva intervenció en fer un recorregut històric, en algun moment fins i tot estàvem comentant que estàvem quasi en un debat d'Orientació política que no pas en un debat numèric. Ens ha remuntat a aquests darrers cinc anys i després al final ens ha explicat una mica les xifres del pressupost per a aquest any.

Hi ha una qüestió a la que també s'ha referit la Sra. Mateu que em sembla prou rellevant... s'hi han referit tots dos, que és: l'increment de cotitzacions a la seguretat social, del qual imagino que no comparteixen al principi de la distribució que proposem nosaltres amb la mateixa mesura que s'ha fet sempre, que és la de què el 75% recaigui a la part patronal i el 25% recaigui a la part assalariada.

I una altra qüestió, vostès han dit que: *"La decisió que vam prendre a l'any 2014 no va produir els efectes desitjats"*... Ho va dir vostè, Sra. Mateu. I el Sr. Cinca

ha dit també doncs, *"Que era una mesura provisional"*... Em sembla que tots tenim molt clar que sabíem que s'havien d'augmentar les cotitzacions. Aquella, sent l'any 2014, devia ser bàsicament una decisió amb clau electoral, no amb una decisió amb clau d'avançament de les necessitats. El que vam fer és moure les cotitzacions per ara haver d'augmentar les cotitzacions a nivell del finançament de la branca general; ja ho sabíem perfectament a l'any 2014 igual que ho sabíem en motiu de la campanya electoral.

En referència al SAAS, el Sr. ministre s'hi ha referit quant al pressupost de funcionament; no s'hi ha referit quant a la política d'inversions. Si se'm permet llegiré el que diu la pàgina 26 del pressupost del SAAS -un parell de paràgrafs d'aquest pressupost-, i diu: *"Tal com s'havia esmentat en pressupostos anteriors cal remarcar que el SAAS està executant inversions durant els darrers exercicis per sota del que estableixen els estàndards internacionals per a les institucions sanitàries i aquest fet provoca que el SAAS s'estigui descapitalitzant"*. Aquí hi ha una sèrie de quadres explicatius i uns paràmetres més a baix i diu que: *"Hem de tenir en compte que l'entorn sanitari i l'evolució tecnològica creix a un ritme vertiginós i l'obsolescència dels equipaments electromèdics és molt superior a la d'equipaments d'altres sectors. Aquest fet fa que sigui molt fàcil quedar-se enrere s'il·lustra la suficient capacitat inversora en detriment de la tant preuada qualitat assistencial tant en el diagnòstic com en el tractament."*

Com els hi deia amb motiu de la nostra intervenció, entenem que aquest és un toc d'alerta prou rellevant, un toc d'alerta que no té la seva translació amb la transferència, en aquest cas, transferència de capital, és a dir una transferència destinada a finançar inversions pel SAAS.

S'hi referia el ministre, explicant el seu projecte de pressupost que el 85% de les inversions estan al Ministeri d'Ordenament del Territori i tot i que ha intentat aportar algun element contradictori a aquesta política d'inversions caduca, bàsicament en infraestructures viàries, en projectes que ja fa anys dels quals s'està parlant, ens n'ha volgut posar alguns exemples, en concret ens ha posat tres: l'adequació de les fronteres, la situació dels autobusos i el recinte multifiral, aquest tercer ja li reconec el caràcter novador però, dels altres dos em sembla que no és per tirar coets, són projectes que fa anys que estan damunt de la taula i, en tot cas, no són projectes que obrin noves vies d'actuació.

Quant a la cultura ens ha fet una referència que m'ha obligat a buscar en el pressupost, parlant d'un increment que jo no he sabut trobar de la partida del pressupost; creix al ministeri però creix l'apartat

esportiu, no creix l'apartat cultural i, en tot cas, creix per l'apartat de transferències.

Finalment, quant a la previsió d'ingressos nosaltres entenem, com ja hem dit, que tenim els dubtes sobre algunes de les partides d'ingressos que estan pressupostades. El Sr. ministre insisteix en què s'ha estat podrint en matèria de tabac, veurem l'impacte que ha de tenir; en tot cas insisteixo de nou, no és el que va dir el cap de Govern amb motiu del debat d'Orientació política. Potser vostè ara està més apretat a l'hora de preparar el pressupost i les xifres, però el cap de Govern ens va anunciar una davallada tant de l'IGI bancari com dels ingressos provinents del tabac, i aquesta davallada no s'ha traduït en el projecte de pressupost que vostè avui ens està presentant.

I finalment i ja per acabar, a l'espera que en tot cas hi hagi alguna rèplica per la seva part a la nostra intervenció en defensa a l'esmena a la totalitat, vostè ens ha parlat de nou del millor resultat de dèficit de caixa dels últims anys, el millor resultat des de l'any 2005. No ens ha dit que d'aquest resultat hi ha 28 milions d'euros de les entitats parapúbliques i, en concret, 2,5 milions de FEDA i 25,8 milions de l'STA. Ja n'hem parlat abastament, vostè està utilitzant de manera abusiva i intensiva aquests recursos per parlar dels seus comptes i ens va col·locant aquí aquesta millora que no és real, que és absolutament fictícia, dels comptes públics.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La meva intervenció complementa la primera quant al debat de totalitat, vist el temps que dispo.

En el debat a la totalitat del pressupost del 2015 els nostres consellers d'SDP ja alertaven del desequilibri existent entre el pes relatiu de les diferents categories impositives -tant pel que fa als impostos directes, impostos indirectes i cotitzacions socials-, pes suportat bàsicament per la forta dependència dels ingressos impositius provinent del tabac.

Conscients que el 2016 serà el primer any de plena liquidació de l'IRPF, com deia el ministre, i que existeixen certs imponderables hem de constatar que el desequilibri esmentat entre el pes de la imposició directa i la indirecta s'accentua.

Es preveu enguany un poc més de 61 milions d'euros en recaptació d'impostos directes corresponent a un 11,27% menys que l'any passat i una recaptació en impostos indirectes de gairebé 279 milions d'euros corresponent a un 5,46 menys que l'any passat.

Els consellers d'SDP defensem que cal avançar cap a un sistema fiscal modern i homologable i just. Això s'ha de fer sense augmentar la pressió fiscal però garantint que l'aplicació dels impostos de l'IGI, l'IRPF, i l'impost de societats gravin bases àmplies, tot el consum, tota la renda o tots els beneficis de forma justa evitant les exempcions aleatòries. En aquest pressupost no es recull aquesta voluntat.

Aquest pressupost no ens agrada, i en contrapartida proposem i defensem altres línies alternatives de política econòmica, línies que volem recordar i que ja havíem exposat amb anterioritat.

Primerament considerem essencial de reforçar la seguretat jurídica en tots els àmbits especialment el fiscal per tal de tranquil·litzar els inversors, clarificant el marc reglamentari i fiscal, i que sigui estable en el temps. A nivell nacional però també comunal.

En segon lloc, cal orientar l'estalvi cap a la inversió productiva, vetllant per facilitar el finançament per afavorir el desenvolupament de les empreses i els projectes que generin un impacte positiu sobre l'ocupació i el creixement.

Tercerament, cal donar confiança al jovent. I no és pas amb accions com les que el Govern ha fet darrerament contractant a cop de talonari i nocturnitat assessors estrangers en detriment del talent del país, que s'aconseguirà.

Cal prioritzar i guiar els nostres joves, recent sortits de la Universitat per accedir amb igualtat d'oportunitats al mercat andorrà.

Cal acompanyar fermament els joves que han sortit del sistema escolar sense cap diploma, amb la finalitat que puguin adquirir una formació professional personalitzada.

Quarta proposta, invertir en el capital humà de la gent gran. S'ha de repensar el mercat del treball globalment, facilitar el treball parcial a les persones que arribades a l'edat de jubilació vulguin mantenir una activitat i permetre així acompanyar l'entrada dels joves al treball.

Cinquena proposta, reforçar una política d'inversió en infraestructures i en sectors que facilitin la creació d'ocupació.

Defensem que s'han de dur a terme polítiques pressupostàries contra cíclics, relançar la inversió en període d'estancament i reducció dels dèficits en període de creixement.

Sisena proposta, allargar el venciment del deute públic. Cal un esglaonament a llarg termini de l'endeutament actual amb les entitats bancàries.

Defensem aquesta via front al que qualificava, en la meua primera intervenció de pressupost, de mediocre, resultat de la manca de resposta d'un Govern esgotat. Aquest és el resultat per no haver fet o completat les reformes que calia fer la legislatura passada, mentre disposàveu d'una amplíssima majoria de 22 consellers.

Ja podeu votar lleis de sostenibilitat de les finances públiques i d'estabilitat pressupostària i fiscal per tal de justificar una bona gestió, però la realitat fa que d'uns anys ençà el pressupost de despeses es situa prop dels 400 milions d'euros, per a garantir el funcionament de l'Estat i les obligacions concretes buscant un nivell d'inversió mínim inferior als 20 milions d'euros, si no considerem les transferències d'Andorra Telecom i FEDA.

Es pot mirar com es vulgui, i justificar el que es vulgui, la realitat és tossuda, si les fonts dels ingressos no milloren poca inversió es pot fer. Cal que millori l'economia del país, cal que hi hagi creixement econòmic i que sigui sostenible, així augmentaran els ingressos, tot i contenint les despeses innecessàries.

Per molts ajustaments, retallades, limitació de transferències, ajustaments dels complements no contributius i retallar les despeses de personal que es vulguin fer cal incentivar el creixement econòmic, i això només es pot fer generant confiança i disposant d'un bon projecte polític, amb aquest pressupost no és el cas.

Per aquests motius nosaltres votarem l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula la consellera, la Sra. Meritxell Mateu.

Des de la Tribuna, si us plau.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Contestaré aquesta obsessió que m'ha dit que tenia pel dèficit de caixa.

Jo també he parlat del dèficit final i ho he dit, i he dit que representava un 1,3 del PIB, doncs això és només per deixar que és una cosa tangible i que reflecteix la realitat.

A veure, pel que fa a la CASS... Home, és clar que no ho compartim! No ho compartim perquè... I abans quan he fet la referència potser m'he expressat malament, li he fet la referència perquè jo estava pensant i he dit que a la CASS havíem de contribuir tots i s'havia de gravar tothom tant empresaris com assalariats i no carregar més uns que altres perquè nosaltres pensem que és de tothom i que tothom ha de contribuir de la millor de les maneres.

Si carreguem massa a l'empresariat la repercussió la té l'assalariat perquè contractarà menys, és a dir, és una roda: si l'empresari té massa càrregues socials tindrà menys personal, és això el que he volgut dir Sra. Montané.

El Sr. síndic general:

Si us plau, no facin debats particulars.

La Sra. Meritxell Mateu:

Després, pel que fa a la cultura. Sí, sí que creix, sí. Creix amb 321.000 euros, i és amb la partida de "Promoció cultural i política lingüística". Bàsicament pel turisme cultural i per fer informes per trobar un espai de museu pels frescos de Santa Coloma, això és una cosa que els puc assegurar que ho segueixo de bastant a prop.

Després, pel Sr. Naudi. Bé, ja sé que aquest discurs, aquest és el cinquè any que estic aquí, i ja el trobava a faltar i he trobat que s'assembla bastant als discursos que vam anar seguint des del 2011:2011, 2012, 2013, 2014 fins el 2015 i ara veiem que és el mateix tipus d'expressions: de "*les dues andorres*", de "*les dues velocitats*"... i ho trobava a faltar. L'únic que li puc dir és que els inversors estan molt tranquils. I tan tranquils estan, perquè jo abans he dit que hi havien hagut moltes demandes d'inversió estrangera, però no havia dit el volum. Han representat 141 milions d'euros d'inversió -141 milions d'euros. S'ha de reconèixer que hi ha persones que estan molt tranquil·les, perquè per invertir aquí, doncs... i per això no es preocupi, no tenim ni la mínima intenció de tocar una coma de les lleis fiscals i tributàries. No! Ni una coma! És a dir que està el marc totalment consolidat.

I finalment, per tot el que ha dit sobre les accions, hi ha 25 milions d'euros per les accions socials, 25 milions d'euros per acompanyar al jovent, a la gent gran, a les persones desocupades. És a dir que s'està fent un esforç, no digui que no es fa res o que no hi ha rumb.

I finalment, pel que fa a les inversions reals, sí, jo també he dit que hi havia una disminució pel 2016 de 2 milions d'euros, però tot i amb això representen

50 milions d'euros, que són reals, amb projectes, li poden agradar més o menys, però són projectes.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

De les diferents intervencions, especialment dels dos defensors de les dues esmenes a la totalitat, si més no ens permet visualitzar dos models ben diferents d'aproximació al pressupost amb un punt de coincidència. Tots dos són models fets a partir del convenciment que no es té la responsabilitat de governar. Però és veritat, són aproximacions diferents des d'una mateixa premissa: com que no han de governar podem dir el que calgui.

D'una banda, el Sr. Pintat clarament es pronuncia per un model de no impostos, no pressió fiscal, no pujar les cotitzacions de la CASS. Això sí, hem d'incrementar les transferències als comuns, hem de gastar menys, perquè sempre ens diu que hem de racionalitzar més la despesa. En definitiva un model que no aporta cap novetat a allò que ja coneixem, i el resultat del qual van ser pressupostos de 100 milions de dèficit, de 95 milions de dèficit, de 70 milions de dèficit. Aquest és el model.

D'altra banda, el Sr. López, més estructurat, més madurat, ens parla de més despesa, de més inversions, es revela davant de l'afirmació de la Sra. Mateu sobre si més o menys impostos o si cal pujar els impostos, admetem que no cal, més despesa més inversió, més dèficit.

No hi ha molt joc aquí. Per tant, aquesta és la realitat. Està molt bé que ens omplim la boca de parlar que cal creixement econòmic, -aquí també s'hi afegeix el Sr. Naudi- cal creixement econòmic. Però és clar, cal explicar en base a què aquest creixement econòmic, perquè el que li puc assegurar, Sr. Pintat, és que el creixement econòmic no es genera de manera espontània. Calen mesures i són les mesures que, per això l'esforç, hem explicat tot l'històric, tot aquest relat d'aquests darrers quatre anys que s'ha anat prenent en el transcurs de la passada legislatura.

També, Sr. Pintat, ens ha fet una intervenció, en la seva primera intervenció, especialment acurada, s'entén l'interès que hi pugui tenir en tractar-se de la seva parròquia, sobre la variant de Sant Julià, i la necessitat de completar aquesta variant per damunt de la resta d'inversions de la xarxa viària del país.

Miri, jo tinc clar el que he dit els darrers quatre anys, està bé que vostè dintre dels intercanvis que pot haver-hi en rèpliques i contrarèpliques, agafi un tros de la meva intervenció, i a partir d'allà construeixi. Però si hem de parlar de la variant de Sant Julià, parlem-ne seriosament.

Primer element i únic continuat al llarg dels quatre anys. Sempre he dit, la variant de Sant Julià es podrà afrontar si tenim el finançament per fer-ho. Això és el que sempre he dit i així ho mantenim.

Però ja disposats a parlar de la variant de Sant Julià, parlem-ne amb tota la seva dimensió, perquè potser aquesta variant de Sant Julià si tan important era, s'hauria hagut de planificar en el seu moment quan es va començar a construir, de la manera que realment hauria desbloquejat la Parròquia de Sant Julià, i no acabant-la al Pont de Fontaneda. Perquè si s'acaba al Pont de Fontaneda, no veig en què aconseguim alliberar els embussos, grans o no, a la Parròquia de Sant Julià.

Si haguéssim abordat el problema de la variant de Sant Julià des del primer dia, com s'havia d'abordar, que és com els hi acabo de dir, potser ara ja estaria feta. Però es va haver de plantejar en fases, perquè calia que s'acabés on es va finalment dibuixar que s'acabava. I a més a més s'havia d'acabar donant, doncs, certes premisses a tot el que són els terrenys que van a la fase 1 i 2 des de la sortida de l'actual túnel fins al Pont de Fontaneda. Aquesta és la realitat.

Sigui dit de passat, si tenim el finançament i podem fer aquesta fase 1 i 2, costarà alguns milions menys del que inicialment hauria costat, perquè almenys durant aquests anys ens hem pogut dedicar a replantejar el conveni amb la propietat de tota aquella zona.

Però si cal podem parlar més de la variant de Sant Julià quan vostè vulgui, però en tot cas, el que ens hauríem d'acostumar és a què no cal que les inversions en una parròquia sigui en detriment d'altres. Perquè si analitzem les esmenes al pressupost d'ordenament territorial que s'han fet des del Grup Parlamentari Liberal, el que veurem bàsicament, és que s'han centrat en dues parròquies -bàsicament s'han centrat en dues parròquies. S'han anat treient diners d'inversions programades en altres parròquies per focalitzar-les a la Parròquia de Sant Julià i a la Parròquia de la Massana. Això és el que s'ha fet en aquestes esmenes.

És a dir, s'ha potenciat la vella política de cada conseller que defensava la seva parròquia i de la resta del país ja se n'ocuparà un altre. Aquest és el model que estem confrontant.

I a mi m'està bé que hi hagi inversió a Sant Julià, m'està bé que hi hagi inversió a la Massana, però no en detriment de les altres. I globalment ha arribat el moment que cada una de les inversions les haurem de mirar amb paràmetres d'interès nacional més que no pas amb paràmetres d'interès parroquial, que ja hem vist on ens ha portat aquest interès parroquial.

En la seva intervenció el Sr. López ha començat, és habitual en el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ja era així també en la passada legislatura, intentant posar de relleu el despietat del Govern, diguem-ho així, males persones que són els membres del Grup Parlamentari Demòcrata, i la poca sensibilitat social que normalment presideix totes les seves decisions.

Només em remeto a les dades, el pressupost de benestar social, de suport a les famílies, de suport als discapacitats, de suport a les persones amb dificultats d'aquests anys són els més grans de la història del país. I no ho dic com un gran mèrit, perquè també és veritat, hem passat la crisi més gran dels últims anys, i per tant, només es podia esperar del Govern la resposta que ha tingut, que és destinar el màxim de diner a aquestes partides.

Especialment incisiu en el tema de la CASS, i també de passada, també recurrent al tema del salari mínim. Curiosament l'única decisió, la del salari mínim, que no cal que es prengui directament en aquesta Cambra. La pot prendre directament el Govern a través d'un decret. I de fet això és el que ha fet aquest Govern. Cosa que no recordo masses governs ho hagin fet, i si més no segur que no ho va fer el del 2010 ni el del 2009, que és, via decret, pujar, pujar el salari mínim interprofessional.

I és veritat, no anirem amb la velocitat que tots voldríem aquest salari mínim equivalent al 60% del salari mig, perquè hem d'anar acompassant aquestes mesures, sobretot quan s'ha de recuperar molt temps passat perquè no tinguin una incidència no volguda en el teixit empresarial que ha d'acabar pagant aquests salaris. I per tant, s'ha de buscar cert equilibri, hem d'anar pujant el salari mínim interprofessional, hi ha un compromís de fer-ho un 1,5% cada any durant els propers quatre anys.

Una ciutat moderna, i intento reproduir el que vostè ha dit, i avançada, és la que tracta bé a la seva gent gran, i em remeto, una vegada més al propi pressupost i a les mesures que es potencien des de la llei dels serveis socials i socio-sanitaris. Aquesta llei l'únic que fa no és rebaixar totes les prestacions d'aquesta gent gran, el que fa és situar-les al lloc que toca i no gravar més a la CASS per allò que no està concebuda la CASS, perquè és la millor manera també, de garantir el seu futur.

I parlant de la CASS, ens ha fet un exposat bastant ampli de totes les conseqüències que es deriven de la llei que es va aprovar i que va generar la creació del fons de vellesa de la CASS, separada pròpiament de la CASS, donant-li personalitat pròpia. I ens ha recordat que ja van advertir que això generaria un increment de costos. No és cert! No és cert!

I aquí vostè abans em deia Sr. López que ens fèiem trampes al solitari i vostè ara n'ha fet una sense dissimular. No es pot parlar d'una banda amb xifres absolutes i d'una altra banda amb percentatges. Si vol parlem de les despeses de gestió del fons de vellesa de la CASS els anys anteriors des que es va començar a professionalitzar aquesta gestió.

Ho he explicat moltes vegades aquí. Aquest canvi radical en la gestió va ser coincidint amb la presidència del Sr. Francesc Gran, i a partir d'allà aquest canvi ha anat millorant tant amb la presidència del Sr. Beal com posteriorment amb la presidència del Sr. Delgado, i estic convençut que ho continuarà fent amb la presidència del Sr. Rascanyeres, amb una mateixa línia, la introducció dels mandats de gestió que porten implícits una sèrie de costos. Un exemple, els costos de gestió del fons de vellesa de la CASS l'any 2010, per tots els conceptes, 0,40%; els costos de gestió del fons de vellesa de la CASS l'any 2015 0,33%; previsió en el pressupost de l'any 2016 0,35%. I també els hi dic, estava bé el del 0,40, està bé el del 0,33, i veurem en què es tanca el 2016, però estarà bé si està al tomb del 0,35. Entre altres coses està bé, perquè si passem del 0,33 al 0,35 voldrà dir que s'han aconseguit uns bons resultats que fan que s'incrementi lleugerament el cost de gestió.

I què em permet dir que estan bé aquestes despeses? M'ho permet dir la comparació amb el conjunt de sistemes de seguretat social de zones comparables. Per exemple de qualsevol país occidental. Estem a la franja més baixa, no els millors, no els millors. Luxemburg, per exemple, la seguretat social de Luxemburg paga menys de comissions gestió. Hi ha l'altre extrem, Espanya paga 5 vegades més que el que paga Andorra. Però estem a +la franja baixa.

Quina és la diferència entre el que està passant avui i inclou el pressupost de la CASS del 2016 i el que passava abans. No és que ara es pagui més, ja ho he dit, es paga menys. La diferència és la transparència. El pressupost del 2010 camuflava els costos de gestió en el resultat i el pressupost del 2016, per primera vegada el que fa, és dir, aquest és el guany, aquest és el rendiment del fons de pensió, i aquest és el cost d'haver gestionat aquest fons. Abans es donava el resultat un cop restades les comissions. Per tant, estem davant d'un problema de transparència, no estem davant d'un problema de costos.

Aquesta és la pura realitat. I no és en detriment de ningú, és una evolució lògica del que s'ha pretès a l'hora de crear el fons de jubilació de la CASS. I és un dels guanys que vaig intentar explicar aquí en aquesta mateixa tribuna ara fa un parell d'anys quan es va aprovar aquesta llei.

També parlant del fons de pensió deia que no està d'acord en què el fons de pensió pagui l'enderroc de l'edifici del centre hospitalari. Miri, la lògica que hi ha al darrera d'això és molt senzilla. El fons separat ara de la CASS, amb personalitat pròpia té uns actius, i el cost de gestionar aquests actius li correspon a la seva propietat, que és el fons. Per tant, el que no tindria sentit és que la CASS o el Govern assumissin les despeses de gestionar els actius del propi fons. No tindria cap sentit.

I de la mateixa manera no tindria sentit que el fons no li pagui els serveis que li presta la Caixa Andorrana de Seguretat Social per tot el que és l'administració i la gestió. Fent-ho, el que s'aconsegueix és que el fons no hagi de tenir un servei administratiu, un departament administratiu que gestioni, doncs, tots aquests actius del fons. I el que es fa, és aprofitant l'estructura de la CASS, encomanar-li a la CASS a través d'un contracte ben transparent, doncs, que es faci aquesta gestió. Amb la qual cosa, el que s'està fent és estalviar diners.

Ha fet una referència també a les inversions. Ja li he dit que a les rèpliques li comentaria.

Dos dades, segur que la destinació de les inversions és millorable. Ja li he dit que poc a poc el Govern entén que s'ha d'anar introduint el criteri de la productivitat en aquestes inversions. Però en tot cas, aquest és un pressupost que introdueix canvis substancials en relació a anteriors. I baixa en aquest sentit un 41,39% el total de les dotacions destinades a tot el que és xarxa viària, manteniment de la mateixa i millores de la mateixa, un 41,39%. I baixa aquest 41,39% per incrementar un 62,45 tot el que són partides d'inversió destinades a edificis i altres construccions. Per tant, hi ha clarament un canvi quant a la destinació d'aquestes inversions.

Vostè es mostra, i així li reconec, favorable, si bé no amb la distribució pressupostària, per exemple, a la inversió prevista per l'espai multifuncional. I ens diu, no havent-hi encara ben definit el projecte, no havent-hi una ubicació clarament determinada, no cal destinar tants diners ara, destinem-hi els diners dels estudis, de l'elaboració del projecte, i passem-ho a altres períodes.

I per contra ens diu, destinem diners a fer un parc tecnològic. Si no podem destinar diners a una cosa, tampoc podem destinar diners a l'altra si no la tenim ja també acotada, sabem el lloc, i sabem el

nivell d'inversió que hi hem de destinar. Però en tot cas, benvingut sigui el centre multifuncional i benvingut sigui un parc tecnològic.

En tot cas, perquè hi hagi un parc tecnològic també caldrà que mantinguem les partides a l'ADI, que és el que ens hauria d'anar a buscar a través dels clústers, doncs, els possibles inversors i ocupants d'aquest parc tecnològic.

S'ha mostrat preocupat per l'evolució d'algunes partides d'ingressos, i en especial per la de l'impost de la renda dels no residents. La partida baixa substancialment, concretament un 62,37%, i gairebé un 60% pel que fa aquest impost en relació a les persones físiques. Tot i que aquí la partida és molt petita. La substància d'aquest impost que el paguen empreses, baixa un 62,37%. Per què baixa aquesta quantitat? Perquè el que hem fet és una anàlisi de l'origen dels països que vénen a oferir els seus serveis aquí i acaben per tant tributant aquest impost de la renda dels no residents i d'aquesta anàlisi pel que fa als darrers anys, ens surt que podem fer aquesta rebaixa. Tant de bo no ens equivoquem o tant de bo no succeeixi doncs que l'any 2016 acabi resultant que les empreses que vinguin a oferir els seus serveis aquí, franceses o espanyoles i no en vingui cap d'Estats Units, o cap de Suïssa o cap de cap país amb el qual no tenim conveni de doble imposició. Però aquest càlcul s'ha fet a partir d'aquestes dades.

També ens diu que fem un joc aquí, confonent entre dèficit de gestió i dèficit de caixa. No és un joc ni és una invenció. Vostè sap que la pàgina 2 o 3 normalment del pressupost, el primer que fa és amb un quadre resum posar els ingressos, les despeses i el primer que fa és definir el dèficit de gestió i després el dèficit de caixa. No ens ho hem inventat, és així. La pàgina, insisteixo 2 del pressupost. Però sí que convé ja que traiem aquesta diferència que expliquem, la diferència entre un i l'altre. I és important fer encís en el dèficit de gestió, i és important començar per tenir els comptes equilibrats en el dèficit de gestió. Perquè el dèficit de gestió al final és una i exclusivament la diferència entre els ingressos que té la capacitat de generar l'Estat i les despeses de fer funcionar l'Estat, i les despeses que ja siguin d'inversió o ja siguin corrents, acaba tenint l'Estat per funcionar.

Què si suma entre el dèficit de gestió i el dèficit de caixa? S'hi sumen les despeses financeres, per tant, unes despeses que són fruit dels desequilibris històrics i dels que anem generant però que res tenen a veure amb la capacitat de gestionar o no el pressupost perquè com molt bé s'ha ocupat de dir-nos el Sr. Pintat, finalment que baixin o no les despeses financeres, no hi té cap mèrit el Govern, és un tema de l'EURIBOR. Suposo que passarà el

mateix quan pugim, i llavors no serà un demèrit del Govern, també deurà ser un demèrit de l'EURIBOR. En tot cas, sàpiga Sr. Pintat que una mica de gestió amb les despeses financeres, ja ho he dit, es va començar en el govern de l'any 2010 i passava per diversificar i sortir-nos de la dinàmica de només tenir deute bancari. Les emissions permeten anar a terminis, a un tipus fixe que en moments com aquest poden acabar suposant un estalvi important de despeses financeres en el supòsit de què els interessos pugim ràpidament. I de fet això és el que ens permet aquest any pressupostar una mica menys.

I de fet també ens ho permet Sr. Naudi, el fet de què el pressupost no es fa agafant el pressupost de l'any anterior i mirant a veure si ha de pujar o baixar. S'agafa la liquidació de l'any anterior i es pressuposta el nou. I és de la liquidació dels interessos i de les despeses financeres de l'any 2015 que n'acabem traient el que n'hem de pressupostar l'any 2016. No del fet d'haver pressupostat el que sigui per l'any 2015. I de fet aquesta és la dinàmica en el conjunt del pressupost, comparar contra liquidació, i de fet per això ens sembla excessiu dir que el marc pressupostari, Sr. Pintat no serveix de res. Donem-li temps, acaba de néixer, ja veurem l'any que ve al 2017, al 2018, si acaba servint o no. Jo tinc el convenciment de què sí que servirà i no únicament li serviran al Govern, també servirà en el debat entre els grups parlamentaris siguin de la majoria o siguin de l'oposició.

I finalment Sr. Naudi, en relació al tema de les liquidacions i el pressupost, ja li he dit en relació amb les despeses financeres en concret, però com a reflexió genèrica.

El pressupost al final és una previsió i tant important és tenir capacitat de fer una previsió que s'acabi ajustant al que acabarà passant com tenir capacitat de gestionar aquest pressupost. I aquesta és una altra virtut que penso que si se'm permet i amb la deguda modèstia, s'ha fet raonablement bé aquests anys. I la prova que s'ha fet raonablement bé aquests anys és que la diferència entre el que s'ha pressupostat i el que ha acabat succeint ha sigut bastant més baixa que la que estàvem habituats.

I una altra cosa molt important, sempre ha sigut baixa en favor de l'Estat. És a dir, si es pressuposten 35 milions de dèficit, se n'han acabat fent menys, sistemàticament. Per contra, al que estàvem acostumats era exactament el contrari. Deixi'm que li posi alguns exemples.

Any 2006: pressupost: 46 milions de dèficit. Liquidació: -71.

Any 2007: pressupost: -16 milions de dèficit. Resultat de liquidació: -67.

Any 2008: +12, superàvit, 12 milions de superàvit. Resultat: -99.

Any 2009: resultat pressupostari previst: 0. Resultat: -16 milions.

Any 2013: pressupost: -39. Resultat: no per sentir-se orgullós, però resultat: -25 de caixa.

Any 2014: pressupost: -34: Resultat: -5.

En xifra absoluta, la diferència menor i sempre a favor de l'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels consellers...

Sr. Pintat teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Bé Sr. ministre, he sentit parlar de dos models. El model que té l'oposició i el model que té el Govern.

Primerament, jo no he dit que el marc pressupostari no serveixi de res, jo el que dic clarament és que el marc pressupostari on s'ha de contemplar la sostenibilitat de les finances públiques, vostès han fet que no serveixi per res, que és molt diferent.

On totes les grans previsions i totes les grans hipòtesis que haurien d'estar presents avui és allà on haurien de ser contingudes, i no en un pressupost que només té una visió d'any. N'hem parlat moltes vegades en aquest debat.

Segon, quan parla del vial de Sant Julià, li recordo que també és el vial d'Andorra. Això que també li quedi bastant clar.

Tercer, quan parlem de formes de governar, hem vist passejar l'heliport cap a munt i cap avall. Nosaltres estem a l'oposició, agafi la seva obligació.

Miri li diré dos coses. Ja li diré primera on no el pot fer: a la vora del vial. Sap per què? Encara que el seu ministre li faci estudis. Perquè FEDA hi vol fer una central elèctrica per 19 milions d'euros. Per tant no li faci mirar.

Sap on l'ha de fer? Agafant la seva responsabilitat i governant. Si vostè creu que és d'interès nacional, acabi els estudis del valor del terreny de l'heliport, marqui'l d'equipament nacional, expropi'l i executi'l. I sinó pari de marejar la perdiu, i pari de dotar partides pressupostàries. Això no va així.

Si parlem dels demés projectes és la mateixa tònica dels que governen.

Edifici ferial: 8 milions. No sabem on va.

Llei del joc: la tenim de desplegar. Què farem quan tindrem la famosa llei del joc, un casino. Tampoc està contemplat.

Continuem parlant. Tema Cloud, tres quarts del mateix.

Transferències i competències. Majoria de 22 no han fet res, un acord institucional.

Aquesta és la seva forma de governar, vendre fum. Agafin el toro i facin perquè per això tenen una majoria. No ho han fet, és aquesta la diferència entre els uns, que intentem plantejar coses, que no tenim la responsabilitat de governar, ni la capacitat que tenen vostès de poder-ho fer. Escolti siguin coherents amb les seves decisions, parin de marejar la perdiu.

A mi no em preocupa el tema de la transparència com està dient pel tema d'intercanvi automàtic d'informació. A mi no em preocupa. Jo senzillament he posat una evidència que la hisenda espanyola s'està fixant que aquí s'estan obrint moltes societats perquè vostès no han sabut ni han tingut la capacitat d'intentar donar sortida a tot l'estoc de diner que hi ha aquí al país. I que això a la llarga portarà problemes, i també li he dit, i vostè o ha omès que la inversió creditícia en aquest país és de 7000 i escaig milions d'euros que tenen els bancs deixats a tot el país, privats, administracions. I que una sortida de dipòsits comportarà realment problemes a l'economia del país. Trobo molt bé que estiguin amb els estàndards de l'OCDE, però vostè quan negociï intenti buscar solucions per aquesta gent que han fet confiança aquí al país, que també els ha omès. I quan vostè governi encara que li sembli que sigui un tema recurrent, i per més recurrent que sigui, quan els governs d'Estats Units li envien notes facin el favor d'estar atents perquè sinó passa el que passa. Aquesta és la diferència dels que estan a l'oposició i dels que estan al Govern. Sí és senzillament així Sr. cap de Govern, pari de gesticular, és així. I ja ens hem trobat amb un problema a sobre de la taula, i aquest problema ve d'aquí. No és fent pressupostos ni anant a presumir, no estem aquí per motius de fer celebracions, ni per anar a valorar el retrovisor com diu. La voluntat del marc pressupostari precisament era veure la sostenibilitat, era veure precisament quines són les hipòtesis i quines són realment les línies que s'han d'encarar per després quantificar això dins d'un pressupost. Això no s'ha fet així, per tant jo no he dit que no serveixi per res, el marc pressupostari, ni la llei de sostenibilitat de les finances públiques, són vostès que ho han fet.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Bé em vull referir en primer lloc a la primera intervenció que ha fet el Sr. Cinca en relació al nostre projecte, en què ens ha dit més despesa, més inversió, més dèficit.

Miri el debat polític ho permet tot i aquí estem per debatre però no li puc admetre tant desconeixement de com funciona el tema pressupostari perquè ens imputi aquesta informació que ens sembla absolutament injusta.

Totes les propostes que hem fet avui vénen avalades en les esmenes que hem presentat al projecte de pressupost. I com vostè sap, no es poden incrementar les despeses en el projecte de pressupost. Per tant, el que hem fet és prioritzar diferent el que han fet vostès. Les esmenes només et permeten dotar partides siguin de despesa, siguin d'inversió, reduint pel mateix import altres partides. I això és el que hem fet. Per tant, li demanaria una certa rectificació en aquest sentit. Hem reduït partides per dotar-ne d'altres, i n'he explicat el perquè siguin en actuacions socials o en actuacions d'inversió. I per tant, i fins i tot alguna partida l'hem reduït i l'hem eliminat, i per tant, el que hem fet és justament el contrari del que vostè ha dit, sinó que és reduir el dèficit. Per tant, totes les explicacions de la nostra intervenció vénen avalades per aquestes esmenes, vostè ha estat conseller, vostè fa cinc anys gairebé que és ministre de Finances i per tant el que ha dit d'una manera és falç, reduir partides per dotar d'altres, i per tant no es pot fer aquesta anàlisi simplista, injust de què proposem més despesa i més inversió i per tant més dèficit. Tenim prioritats diferents de les seves, hem apostat per altres projectes diferents, hem explicat el perquè d'aquestes diferències i en justificació de l'esmena a la totalitat que hem presentat.

En relació al fons de reserva. Ens diu les xifres que es van liquidar l'any 2009 que eren menys d'1 milió d'euros, i la xifra de l'any 2010, que era un milió i mig, que faig trampes al solitari perquè no les poso en relació amb els fons. És evident que els fons han crescut. Ara hi ha prop de 1100 milions d'euros, en aquells anys n'hi havia 700 l'any 2009, i vora 800 l'any 2010.

Les xifres fan part del tancament de comptes aprovat per la CASS i aprovat per aquest Consell General. Per tant, els ratis de despesa eren propers al 0,20%. I

a l'any 2010, en què efectivament augmentaven, hi ha una nota al projecte de pressupost de la liquidació de comptes en què es fa referència que s'ha de modificar aquest criteri de retribució. Per tant, els percentatges que es van pagar, efectivament l'any 2009 i 2010 són molt inferiors als que es preveuen en el projecte de pressupost per l'any 2016. Xifres tancades, aprovades pel Consell d'Administració en els mandats de gestió en la nostra època es van engegar durant el govern del PS.

A més, els fons de reserva creats per vostè tenen a hores d'ara ja dos persones treballant, un director i un assalariat, i es proposa una tercera persona, una nova contractació en aquest projecte de pressupost. Les partides d'estudi i d'assessoraments s'han disparat, per tant el que ja havíem dit en el seu moment, crear un òrgan separat i que per tant un òrgan que té la seva gestió, la seva direcció, els seus mecanismes i per tant la seva contractació de despeses, el que està fent com ja havíem anunciat, és multiplicar la despesa, en algun punt ens sembla que fins i tot de forma descontrolada en diferents àmbits amb despeses de personal, amb despeses d'estudis i també amb despeses de comissions.

Que la CASS hagi de facturar a una entitat com el fons de reserva del que finalment s'han de gestionar només aquests 1100 milions d'euros en mans d'entitats gestores per serveis prestats 250.000 euros ens sembla inexplicable. És a dir, és veritat que potser això pot estalviar que la CASS tingui un programa de gestió o un programa de comptabilitat, però a què correspon aquesta prestació de serveis que arriba fins als 250.000 euros. En tot cas, nosaltres ho hem esmenat perquè ens sembla que tot plegat està provocant una despesa al fons, entre personal, comissions, estudis i altres de prop de cinc milions d'euros.

En relació a les maldats dels consellers i dels ministres demòcrates en relació a les polítiques socials, doncs miri, simplement estem explicant el que ens arriba arran de les modificacions que vostès van impulsar en la passada legislatura trencant un consens polític que s'havia assolit en aquesta mateixa Cambra l'any 2008, i modificant a la baixa pensions de jubilació, pensions d'invalidesa i prestacions socials. Això és indiscutible que és així. No els hi atribueixo cap maldat. Van aplicar criteris economicistes parlant de la insostenibilitat del sistema i la modificació que els va preocupar per trencar l'acord de l'any 2008, va ser per anar rebaixar aquestes pensions i aquestes prestacions. I ho han d'assumir, han d'assumir que van fer aquestes modificacions, que les van fer al llarg de la passada legislatura doncs en base a l'amplíssima majoria que tenien, però ara no poden pretendre dir el contrari

de quina va ser la motivació d'impulsar aquella modificació legislativa i quins efectes perseguien, perseguien rebaixar despesa i reduir prestacions i pensions. I per tant, entenc que a hores d'ara no pot eludir aquest debat.

Que vostè ens digui que els darrers anys han sigut els pressupostos socials més grans d'aquests darrers exercicis, a pesar seu perquè vostès el que han fet és fer el possible per modificar la legislació de l'any 2008 que preveia unes prestacions socials que efectivament van anar creixent i van anar perseguint la seva modificació fins a l'entrada en vigor l'1 de març del 2015 de la nova llei de la CASS i de bona part de la legislació en matèria de prestacions socials. Per tant el que han fet a l'any 2012, 2013, 2014, per dir-ho entre cometes gairebé era en contra de la seva voluntat en què vostès van perseguir contínuament aquesta modificació legislativa fins que se'n van sortir.

En quant al tema del salari mínim el que ens ha dit que és una modificació que es pot fer per decret i per tant no sé si he tingut un excés de sensibilitat però m'he adonat per al·ludit de què en el seu moment no ho vam fer. Miri no només es pot fer per decret. El decret del salari mínim comporta unes despeses pressupostàries i per tant, era i vostè sap la conjuntura que teníem era molt difícil qualsevol tipus de modificació pressupostària. En tot cas, vostès tenen la possibilitat de modificar el pressupost, han tingut la possibilitat de fer-ho. Nosaltres en aquella circumstància haguéssim pogut fer un decret el qual no haguéssim pogut donar compliment.

Parlant de les inversions i de la reflexió que ha fet, simplement comentar-li que el parc tecnològic el que estem fent és tota una partida d'estudis. És a dir en la mateixa línia que en altres projectes del seu govern, el que evidentment, ni emplaçament, ni projecte definitiu, han fet simplement una partida d'estudis per projectar un equipament que ens sembla prou interessant per captar inversió estrangera.

De la mateixa manera, que ens sembla molt interessant el projecte per qüestions de salut, per qüestions de valorització de recursos al projecte de la planta de compostatge.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Bé gràcies.

Defensar les virtuts d'aquest pressupost és com voler vendre neveres al pol nord. Abans la Sra. Mateu ens defensava apassionadament les virtuts d'aquest pressupost. No dubto que potser aconseguís vendre alguna nevera, fins i tot, als esquimals.

Però bé, ens parlava de les inversions reals, del pes de les inversions que hi han hagut. Parlava de 140 milions d'euros, està bé, però és clar tampoc ens diu aquelles inversions que s'han perdut o que s'han deixat de fer. La realitat del carrer és que parlant amb els empresaris petits i mitjans, fins i tot amb grans empresaris i els autònoms, amb algun sector potser sí que els va bé però la major part o molts d'ells treballen amb benefici zero, és a dir que estan girant per poca cosa.

Això es tradueix amb ingressos a la CASS, és cert que ha augmentat lleugerament i dic ben bé, lleugerament el total de les persones assalariades però la massa salarial baixa... Aquesta és la dificultat. A banda de baixar la massa salarial també el salari mig ha baixat, ha baixat un 3,5 entre el 2015 i el 2014, tot això fa que el poder adquisitiu de les famílies baixi, minvi i, per tant, el consum del país també vagi a la baixa... Això ens ha de preocupar! Aquesta és la realitat!

És veritat que en aquest pressupost hi ha alguna qüestió que podem defensar, ja ho he dit abans, s'ha creat o es crea l'Oficina de l'energia i del canvi climàtic, es mantenen aquelles dotacions pels programes ENGEGA i per la rehabilitació i condicionament energètic dels edificis però, aquesta partida no augmenta; ens hagués agradat que hagués augmentat.

Però bé, en general hi ha moltes incerteses. El ministre ens parlava abans d'una cosa que és el pressupost i una altra és el tancament pressupostari, tancament de caixa. Bé, hi ha moltes incerteses pel fet de la conjuntura internacional però també del tema impositiu, dels impostos especials que doncs, ja ho hem explicat abastament, que previsiblement aniran a la baixa.

Totes aquestes incerteses vénen agreujades per aquella política de supòsits, de previsions de construccions com l'heliport, el recinte multifuncional o l'edifici d'Andorra Telecom, i referent a aquest edifici especialment doncs això pot ser una fugida endavant. Hem de ser conscients que aquest edifici és un edifici complex, complicat, normalment ja acostuma a haver-hi desviacions pressupostàries i aquí no m'estranyaria que n'hi haguessin quan ens consta que hi ha persones que estan... o empreses que estan fent valoracions i no fa

massa, a finals de tardor, el ministre encara ens parlava i ens explicava que volien o estaven estudiant modificacions en el seu soterrani d'ampliació. Tot això fa pensar que aquestes obres són supòsits, no se sap on van -a banda de l'STA-, l'heliport o el recinte multifuncional, no se sap on va i, per tant, podem entrar en una dinàmica d'acabaments i de desviacions pressupostàries a mitjà termini.

Per tant, ho torno a dir, aquest pressupost és un pressupost aleatori que no correspon al que el país necessita.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera Meritxell Mateu.

La Sra. Meritxell Mateu:

Gràcies Sr. síndic.

Era per fer una petita precisió. Començaré pel Sr. Pere López pel tema de la CASS. Si es va fer la modificació que es va fer al 2014, no va ser ni per temes electorals, ni per demagògia, ni per amagar res, es va fer perquè en aquell moment hi havia una necessitat i que sí que no es volia carregar més fiscalment a la població perquè, recordeu que ja estàvem amb l'IRPF aprovat, que tenia d'entrar en vigor el primer de gener del 2015, i el que no volíem era que de cop... de cop llogués una càrrega impositiva pels nostres ciutadans i per això vam decidir sense augmentar la càrrega de les cotitzacions d'anar al que en aquell moment urgia més que era pujar dos punts a la branca de jubilació restant-los de la branca malaltia.

En aquell moment -ja ho ha dit el ministre-, ja es va dir que seria que segurament s'hauria de fer una modificació i no esperàvem que tingués de ser tan ràpid. Per això, jo aquesta tarda ja ho he dit de què no havíem sigut prou previsors, que pensàvem que tindria una durada més llarga de vida aquella modificació que és la que ha tingut una durada molt menys llarga.

Després, a veure... Dir que no som socials... Escolti! La Llei de serveis socials i sociosanitaris la vam fer nosaltres, eh? En aquesta Cambra i la vam votar la legislatura passada, i aquesta Llei és la que fa que quasi bé 25 milions d'euros es destinin a temes socials... Sí, senyor! Revisi una mica, miri una mica les partides i veurà que tot neix d'aquella Llei i de la qual estem molt orgullosos de poder així acompanyar a les persones que són més vulnerables del nostre

país, acompanyar-les perquè justament la idea és de què puguin sortir d'aquesta precarietat i que també entrin en un àmbit de més prosperitat.

Vindrà ara a les inversions i aquí també ha parlat el Sr. Pintat. A veure, miri, són les que són. Ja hem dit que hi ha unes inversions, ens hagués agradat que no n'hi haguessin més, que fossin més concretes però, n'hi ha. Déu n'hi do!... Déu n'hi do! Un nou centre escolar a Canillo... Escolti! 2 milions d'euros; la nova Seu de la Justícia, 2 milions d'euros més; ja ho he mencionat abans, la reforma de l'Hotel Rosaleda per posar el Ministeri de Cultura, 1.250.000 euros... No ho aniré detallant... No ho aniré detallant però vol dir que això és tangible, això està!

L'estació d'autobusos, miri, 600.000 euros que serà una realitat d'aquí res. Una estació que, a més, tothom volia -i recordo al seu grup parlamentari defensar-la aferrissadament i aquí compartíem totalment aquell neguit- doncs, serà una realitat amb un cost bastant menys elevat que el previst, és a dir, que aquí només hauríem de felicitar al Govern.

Després... Home, Sr. Naudi! A mi m'han qualificat de moltes coses, moltes, ara "apassionadament esquimal"... no ho sé! No ho sé... bé, ja li acordo. Potser freda com un esquimal potser sí... No ho sé "apassionadament esquimal".

Vostè diu que hi ha una baixa del consum i que hi ha una precarietat en la població... Miri, les dades no diuen això! No diuen que les coses estiguin per fer volar coets, però no diuen això! Les dades diuen que hi ha una baixada en el servei de desocupació i que hi ha un augment dels afiliats de la CASS. Escolti'm! Això vol dir que, com a mínim, tímidament anem cap a una situació que ja no anem cap a baix sinó que, com a mínim, ens consolidem i podem començar a progressar. Així que deixi de dir que estem en una societat que cada cop és més pobra i que cada cop és més precària!

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca, tenni la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breument i referint-me a dues o tres qüestions que ha comentat el Sr. Pintat i també dos o tres qüestions comentades pel Sr. Pere López.

No vull reobrir el debat del Marc pressupostari, entenc que l'anirem perfeccionant i a més ja li he dit

que en compareixença a la comissió tindrem ocasió de fer-ho compartint-ho amb els grups parlamentaris.

En tot cas, el que m'ha d'admetre és que el Marc pressupostari ha vist la llum ara i és fruit d'una voluntat de la majoria la passada legislatura i fins aquell moment ningú parlava de Marc pressupostari, ningú feia previsions a quatre anys, ni a dos, ni a cinc... No se'n feien! I, per tant, penso que és un pas endavant important i per això he volgut posar-lo en valor en la meua intervenció quan s'ha discutit l'esmena a la totalitat que vostès han presentat.

L'heliport... Miri, -per no generar confusió-, l'heliport a la Borda Vidal no es farà no perquè FEDA hagi de fer res, és perfectament compatible i de fet això estava fins i tot ja posat sobre plànols per si mai arribava el cas. A la Borda Vidal no es fa senzillament perquè hi ha informes aeronàutics que diuen que no és possible... És per això que no es fa. Si fos possible, i reconeixent el meu desconeixement en aquesta matèria, doncs seria una alternativa; però, no es fa no pas perquè FEDA hagi de fer cap instal·lació sinó perquè senzillament els informes aeronàutics diuen que no és una bona ubicació.

I finalment, el tema al tomb d'insinuar que segurament, ja li admeto, vostè hauria tingut la capacitat de fer-ho millor i de passada ja no millor que aquest Govern, millor que Suïssa, millor que Liechtenstein, millor que Luxemburg, millor que tots els països per dir només els propers, i hauria aconseguit que l'OCDE li fes un vestit a mida, i li fes un reconeixement a mida, i com vostè diu -una expressió que espero que no se senti gaire fora d'aquí- "doncs, hauria permès que Andorra acompanyés a totes les persones, a tots els dipositants que van fer confiança a Andorra donar-los una solució de sortida feta a mida per a Andorra i en col·laboració amb l'OCDE.

Miri, jo crec que hem de ser seriosos amb aquest tema, aquest és un tema doncs molt complex, que no és nou, no ve d'ara, l'única cosa que sí que és certa -i ho he dit en la meua primera intervenció-, és que la crisi l'ha accelerat. El dibuix està fet des de l'any 2003 en què es va signar la fiscalitat de l'estalvi i a partir d'aquí ja han anat progressivament cremant-se les etapes, els passos que eren ben sabuts. I, és veritat, s'ha accelerat aquests darrers anys i s'ha accelerat a més a més no únicament en el sentit d'anar més de pressa sinó en tancar qualsevol escletxa que pogués haver-hi, o que algú pensés que podia haver-hi de què algun país seriós es podia quedar a fora d'aquest nou escenari de transparència i cooperació. Cap país seriós, cap país que vulgui tenir futur, cap país que no vulgui estar exclòs de la comunitat internacional pot estar al marge dels calendaris que s'han fixat a la pròpia OCDE o a la

pròpia Comunitat Europea i dels Estats Units a través de FATCA. I el que s'ha de fer és intentar, dins d'aquests calendaris, estar en els més favorables, en el grup dels més favorables, i això és el que exactament ha fet Andorra i per això en lloc de ser un *Early Adopter* i estar en l'intercanvi automàtic en el 2017 hi estem al 2018. No hi ha vagó del 2019, estem en el millor vagó que es podria optar amb les mateixes condicions de les millors places financeres del món.

Sr. Pere López, a veure, permeti'm que digui que sé com funciona el pressupost i que sé com funcionen les esmenes, però vostè una vegada més aquí ha intentat fer trampa...

Efectivament ha parlat com a projectes concrets basats en les seves esmenes i que com a tals estan fetes -sinó, no les haurien entrat a tràmit- a partir de reduir altres partides perquè, com molt bé ha dit no es poden fer esmenes d'increment del pressupost. Però, és que vostè abans d'entrar en aquesta anàlisi que ha fet i que ja li reconec ha fet tot un seguit de consideracions generals i és allà on ha fet una valoració general de la política social del Govern del que vostès prioritzarien, entenc, si estiguessin en el Govern i em sembla molt legítim que ho expliquin però, en tot cas, això no té res a veure amb el fet de les esmenes particulars que evidentment estan ben fetes.

I, en tot cas Sr. López, el que no pot ser és que es tingui la pell molt fina quan des d'aquí algú fa valoracions del que interpreto que vostè ens està dient i no es tingui igualment fina per fer les valoracions del que vostè interpreta que jo dic o qualsevol membre del Govern, o qualsevol membre de la majoria quan vostè ho valora des d'aquí. La pell fina en tot cas, o no, en els mateixos sentits i bidireccionalment.

També... Em sap greu però, també ha fet trampa amb el tema de les despeses dels fons de gestió.

Li torno a dir: 2008, 0,33%; 2009, 0,35%; 2010, 0,40%; 2011, 0,31%; 2012, 0,25%; 2013, 0,30%; 2014, 0,29%; 2015, 0,33%. Per què les variacions? Perquè, com vostè sap, hi ha unes comissions lligades als mandats de gestió que és el que es diu "primes d'èxit". Llavors això, en funció dels resultats, són més grans i més quantioses o menys.

Què passa al 2010? -per agafar l'exemple que vostè em diu. Doncs, senzillament que aquest 0,40 encara el podem desglossar. I com es desglossa? Despeses d'operativa, compravenda d'operativa, 0,09%; despeses de custòdia, 0,08% i despeses de gestió, 0,23%. Per tant, imagino que la xifra que vostè té, que no dic pas que se l'estigui inventant, només té en compte les despeses de gestió però no té en

compte les despeses de custòdia i les despeses operatives del propi fons.

I tot això per reiterar-li que no ho estic dient per recriminar-li en res, ni a vostè ni a cap dels Consells d'Administració de la CASS si les comissions són més o menys bones. Entenc que des del 2008 doncs, són força òptimes i tant de bo es puguin millorar, però són força òptimes i equivalents. I el que no es pot fer i d'això és del que estic parlant és atribuir el fet de què s'hagi donat personalitat al Fons de jubilació de la CASS i se li hagi dotat d'una estructura molt més professionalitzada, no se li pot atribuir això cap increment de cost, perquè no és cert. Igual que no es pot fer el que fa vostè de dir, com qui no diu res, que el Fons ja té dos empleats i n'ha previst un tercer... Sí, té dos que estaven a la CASS i que ara estan al Fons. Els mateixos si vol... sí, sí, els mateixos que estaven a la CASS i que ara estan al Fons i, per tant, aquestes persones gestionaven el Fons des de la CASS i ara el gestionen des del Fons de jubilació... Les mateixes persones amb nom i cognoms!

I vostè em diu: "*Les despeses de gestió que li paga el Fons a la CASS em semblen excessives*"... Bé, ho podem analitzar si vol... Ho podem analitzar. Què comporten aquestes despeses? També personal que ja estava a la CASS. Quin personal? Doncs, tot el personal que gestiona, per exemple, l'edifici de Prada Casadet, tot el personal de manteniment... Tot això que ja tenia la CASS i que com que l'actiu -que és l'edifici de Prada Casadet- ha passat a ser propietat del Fons, doncs aquest Fons ha de fer-se càrrec de les despeses de manteniment, de gestió, d'administració, per exemple, d'aquell edifici igual que de tots els actius immobiliaris que té el Fons. I amb qui ho fa? Amb les mateixes persones que ja tenia la CASS empleades per fer això i que han decidit que continuïn empleades a la CASS perquè així poden fer altres coses i una part del seu temps el destinen a gestionar o administrar els béns del Fons de jubilació.

Ha parlat també de dues... Una qüestió petita i per tant tampoc vull incidir més però tenia abans apuntat de fer-li el comentari i se m'ha oblidat. Abans quan valorava les inversions i tota la seva valoració de l'excés d'inversió en xarxa viària afegit, -i si m'equivoco em corregeix-, doncs, i tot això per exemple no ha permès incloure una inversió amb el tema del carril bici i demés... Que sàpiga que al pressupost hi ha 350.000 euros pel carril bici en el sentit que imagino que vostè apuntava i, per tant, sí que hi són; i dos, també ha parlat d'una inversió que podran compartir en el cas que es demostrï vàlida s'ha de tirar endavant, és la planta de compostatge però, sàpiga que això s'ha de fer en el seu degut moment, i en el seu degut moment serà quan s'acabi

la prova pilot que, si no ho sap ja li dic, s'està portant a pràctica en aquest moment al Pas de la Casa en una petita planta de compostatge, d'aquí sortiran uns informes de l'eficiència de la mateixa i de la viabilitat de la mateixa i, a partir d'aquí, es faran altres inversions si es demostra que són escaients.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Només molt ràpidament. Ja m'ha quedat clar. Referent al marc pressupostari suposo que, Sr. ministre, complirà la seva obligació juntament amb el Tribunal de Comptes de donar publicitat als objectius, perquè és un requisit de la llei. Ja veurem el que publiquen, perquè ja sigui aplicat a aquest pressupost.

Quan a la borda Vidal si jo n'he parlat és perquè aquí en una sessió parlamentària on s'ha preguntat dels emplaçaments, el Sr. Alcobé va manifestar que un dels estudis que s'havien fet i que tenia la puntuació més baixa era el de la borda Vidal. Però senzillament li he dit si FEDA vol fer una infraestructura, no cal fer l'estudi.

Ja m'ha quedat clar que jo li havia plantejat això on no anava. El que no m'ha contestat és on va. Jo li he donat un criteri, faci els estudis, marqui, expropiï, executi. No m'ha contestat.

I referent al tema de l'OCDE, jo no he dit si ho hauria fet millor o ho hauria fet pitjor. Jo he dit que hi ha certa preocupació pel volum d'inversió que hi ha aquí al país, i no sé si vostès tenen alguna cosa prevista o no, res més.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, crec que ja hem dit gairebé tot el que volíem dir.

En relació a la llei de serveis socials que feia referència la Sra. Mateu i dels 25 milions d'euros, els 25 milions d'euros estaven al pressupost l'any 2014 quan la llei encara no havia entrat en vigor. La llei

endrega bàsicament les prestacions socials que hi havia, genera obligacions als familiars de les persones amb menys capacitats o menys disponibilitat econòmica. Un fet que ens preocupa molt i moltíssim. Redueix alguna de les prestacions que actualment existien, i per tant, vostè estarà orgullosa d'aquesta llei. I en tot cas, el que sí que li asseguro que en parlarem al llarg dels propers mesos sobre la seva aplicació i sobre els efectes que estan produint.

En relació al fons de reserva, bé, podem parlar, les xifres que tenim nosaltres de tancament no coincideix amb el que vostè està dient Sr. Cinca. Algunes de les explicacions que vostè ens diu tampoc les hem trobat i tot just ara ho estàvem remirant al pressupost d'aquest ens. En tot cas entendrà que és un tema que també mereixerà seguiment en els propers mesos, i també en el treball de la comissió, doncs, si és possible per poder tirar-ho endavant. És un tema que ens preocupa. Nosaltres hem vist aquesta multiplicació de la despesa. La xifra del tancament de l'any 2009 i 2010 són les que jo he donat. Vostè en té unes altres. Doncs, ho haurem de verificar. Recordo que en aquell moment també es va apuntar, hi figura en el tancament de comptes de l'any 2010 de modificar la retribució dels fons dels gestors dels fons, i en tot cas no em negarà que hi ha una nova contractació i que hi ha una partida d'estudis que és nova, que aquesta partida no hi era a l'any anterior al fons, al pressupost de la CASS. En tot cas ho haurem de parlar, perquè tot plegat fa un volum de despesa anual de gairebé 5 milions d'euros.

I quant a la planta de compostatge, em sembla que no cal, entre cometes, tanta comèdia. Una prova pilot és un projecte que funciona. No sabem tampoc si el Pas de la Casa és un emplaçament idoni per alçada i altres condicionants. I en tot cas pensem que és un projecte que no cal testar-lo aquí quan està funcionant perfectament en altres llocs.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Mixt no hi ha intervenció....

Per part del Sr. Víctor Naudi...

Per part de la Sra. Mateu...

Desitja intervenir...

No hi ha intervenció...

Sr. ministre...

Voleu intervenir...

Tampoc hi ha intervenció...

Bé, doncs, si no hi ha més intervencions, donem aquí per acabat el debat, i procedirem a la votació per separat de les dues esmenes a la totalitat.

En primer lloc procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Obrim, doncs, un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

13 vots a favor, 15 vots en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat queda desestimada l'esmena a la totalitat.

Finalment procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels tres consellers generals, Srs. Alís, Gil i López, del Grup Parlamentari Mixt, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

11 vots a favor, 17 vots en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Bé a la vista del resultat queda desestimada també l'esmena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 23.22h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877